

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)
วันศุกร์ที่ ๑๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๐
ณ สภานิติบัญญัติ

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๒๐๒ คน

(เนื่องจาก นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ทิศราภรณ์ นายอาษา เหมสุวรรณ รองประธานวุฒิสภาคนี่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็คดีนี้มีสมาชิก มาประชุมครบองค์ประชุม แล้วนะครับ ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ รับทราบสมาชิกถึงแก่กรรม

ด้วยนายธีระ พันธุวนิช สมาชิกวุฒิสภา ได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ผมขอเชิญท่านสมาชิก ยืนขึ้นไว้อาลัยแก่ผู้วายชนม์ ๑ นาที

(สมาชิกวุฒิสภา และผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อแสดงความไว้อาลัย เป็นเวลา ๑ นาที)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคอบครับ ขอเชิญนั่ง

๑.๒ เรื่องรับทราบเรื่องที่สภาผู้แทนฯ ได้รับทราบรายงานผลการตรวจสอบเงินรับ-จ่ายเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร และกองทุนหมุนเวียนอุดหนุนเกษตรกร

ด้วยได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทนราษฎร แจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ที่ประชุมได้รับทราบรายงานผลการตรวจสอบรายชื่อกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรที่ได้รับเงินของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร และเงินกองทุนหมุนเวียนสำหรับอุดหนุนเกษตรกรในการหาปัจจัยการผลิต ตาม

โครงการความช่วยเหลือเพื่อเพิ่มผลผลิตทางอาหารจากรัฐบาลญี่ปุ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๘ ตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. ๒๕๑๗ ได้รับทราบรายงานงบการเงินของกองทุนประกันสังคมประจำปี ๒๕๓๘ ตาม มาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ แล้ว จึงขอแจ้งที่ประชุมทราบครั้น (ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงาน การประชุม ไม่มี

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วน เรื่อง พิจารณาให้ความเห็นชอบ เรื่อง การแต่งตั้ง เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ด้วย าทพช นายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ แจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้พิจารณา เห็นสมควรแต่งตั้ง นายกล้าณรงค์ จันทิก เป็นเลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน และ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ จึงขอเสนอให้วุฒิสภา พิจารณาให้ ความเห็นชอบตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

อนึ่ง คณะรัฐมนตรีขอให้วุฒิสภาพิจารณาเป็นเรื่องด่วน และลับ ซึ่งสามารถ กระทำได้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ และข้อบังคับ ข้อ ๑๒ เพราะฉะนั้นต่อไปนี้เป็น การประชุมลับ ขอเชิญผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกรุณาออกจากห้องประชุมเป็นการชั่วคราว นะครับ และขอให้งดการกระจายเสียงและแพร่ภาพทางโทรทัศน์วงจรมติภายในสภาและ การถ่ายทอดการประชุมทางสถานีวิทยุกระจายเสียงของรัฐสภา เป็นการชั่วคราวด้วยครับ (ผู้ที่อยู่ในที่ประชุมและผู้เข้าฟังการประชุม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการประชุม ให้ออกไปจากห้องประชุม)

LIRT

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/๘๒๘๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ถนนอยู่ทองใน กท ๕๐๓๐๐

๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐

เรื่อง การพิจารณารายงานการประชุมลับ

เรียน ประธานคณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม และพิจารณาเปิดเผยรายงาน
การประชุมลับ

อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา ที่ สว ๐๐๐๘/(ร ๖๕) ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ตามที่คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม และพิจารณาเปิดเผย
รายงานการประชุมลับ ได้เสนอรายงานการประชุมลับของวุฒิสภา เรื่องการแต่งตั้ง
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤตินิยมชอบในวงราชการ
ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ นั้น
ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีมติให้ เปิด เผยรายงานการประชุมลับดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พินิต อารยะศิริ

(นายพินิต อารยะศิริ)

เลขาธิการวุฒิสภา

ฝ่ายระเบียบวาระและรายงานการประชุม
กองการประชุม

โทร ๒๕๔๑๕๖๘

โทรสาร ๒๕๔๑๕๖๖

Legislative Institutional Repository of Thailand

หมายเหตุ

เป็นรายงานการประชุมลับ พิจารณาเรื่องด่วน เรื่อง การแต่งตั้ง
เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ
มิชอบในวงราชการ

รายงานการประชุมสืบครั้งนี้เป็นการศึกษา

เรื่อง ด่วน

เรื่อง การแต่งตั้งเลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติชอบในวงราชการ

๑๕๒

คำนวณาก

ที่ นร ๐๒๐๕/๒๕๐๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๓๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐

เรื่อง การเสนอชื่อบุคคลเพื่อขอความเห็นชอบ ให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการ
ป.ป.ป.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาประวัติ นายกล้าณรงค์ จันทิก จำนวน ๑ ชุด

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นสมควรแต่งตั้ง นายกล้าณรงค์ จันทิก รอง
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. ให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.
ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง เป็นต้นไป จึงเสนอขอให้วุฒิสภาพิจารณาให้
ความเห็นชอบตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

จึงกราบเรียนมาเพื่อขอให้โปรดนำเสนอมติสภาพิจารณาเป็นเรื่องด่วน และสืบ
ต่อไป ทั้งนี้ ได้กราบเรียนให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

(ชวลิต ยงใจยุทธ)

นายกรัฐมนตรี

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร ๒๕๐๐๓๕๑

โทรสาร ๒๕๑๐๖๒๗

ประวัติย่อ
 นายกล้าณรงค์ จันทิก

วัน เดือน ปีเกิด

๑๘ กันยายน ๒๔๘๖ อายุ ๕๔ ปี

ชื่อภริยา

นางพันทิพา จันทิก อายุ ๕๔ ปี ปัจจุบันทำงานที่
 บริษัท บิ๊กบลูส์ เทคโนโลยีส์ ประเทศไทย จำกัด

ตำแหน่งปัจจุบัน

รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

ระดับ

ระดับ ๘ ชั้น ๔๒,๘๖๐ บาท

การศึกษา/อบรม

- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมาย แห่งเนติบัณฑิตยสภา
- สำเร็จการอบรมหลักสูตร นักบริหารระดับสูง รุ่นที่ ๒ สำนักงาน ก.พ.
- วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๓๖

การรับราชการ

๑ สิงหาคม ๒๕๑๒

วิทยาการตรี แผนกจัดและบริหารกลุ่ม กองธุรกิจ
 เศรษฐกิจ สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท กระทรวง
 มหาดไทย

๓๐ ตุลาคม ๒๕๑๕

วิทยาการโท แผนกจัดและบริหารกลุ่ม กองธุรกิจ
 เศรษฐกิจ สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท กระทรวง
 มหาดไทย

๘ กันยายน ๒๕๑๘

นิติกร ๔ งานบริหารทรัพย์สิน กองธุรกิจเศรษฐกิจ
 สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท กระทรวงมหาดไทย

๑ มกราคม ๒๕๒๐	โอนมาสังกัดสำนักงาน ป.ป.ป. ดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน ๔ กองสืบสวนสอบสวน ๑ สำนักงาน ป.ป.ป.
๒๒ มีนาคม ๒๕๒๐	เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน ๖ กองสืบสวนสอบสวน ๑
๑ เมษายน ๒๕๒๒	เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน ๗ กองสืบสวนสอบสวน ๑
๒๐ มีนาคม ๒๕๒๔	รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ กองสืบสวนสอบสวน ๑
๒๕ สิงหาคม ๒๕๒๔	ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๑ (เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน ๘)
๑๘ มกราคม ๒๕๒๕	ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๒
๖ มิถุนายน ๒๕๓๒ ถึงปัจจุบัน	รองเลขาธิการ ป.ป.ป.

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

๕ ธันวาคม ๒๕๓๒	ประถมาภรณ์มงกุฎไทย
๕ ธันวาคม ๒๕๓๕	ประถมาภรณ์ช้างเผือก

การปฏิบัติงานในสำนักงาน ป.ป.ป.

ได้ผ่านการทำงานและควบคุมการทำงานของงานปราบปราม และป้องกันทุกกอง ฯ
แล้วดังนี้

- พ.ศ. ๒๕๒๔ - ๒๕๒๕	เป็นผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๑
- พ.ศ. ๒๕๒๕ - ๒๕๓๒	เป็นผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๒
- พ.ศ. ๒๕๓๒ - ๒๕๓๖	เป็นรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. รับผิดชอบงานกองสืบสวนสอบสวน ๓ และ กองสืบสวนสอบสวน ๔
- พ.ศ. ๒๕๓๖ - ๒๕๓๘	เป็นรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. รับผิดชอบงานกองสืบสวนสอบสวน ๒ และกอง วิจัยและวางแผน

- พ.ศ. ๒๕๓๘ ถึงปัจจุบัน เป็นรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.
รับผิดชอบงาน กองสืบสวนสอบสวน ๑ และ
กองสืบสวนสอบสวน ๒

ความรู้ความชอบ

ขณะอยู่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มกรณีพิเศษ ๒ ขั้น
รวม ๕ ครั้ง คือ พ.ศ. ๒๕๓๒, ๒๕๓๖, ๒๕๓๘, ๒๕๓๕, ๒๕๔๐ และ ๑ ๑/๒ ขั้น รวม
๑ ครั้ง คือ ๒๕๓๘

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะรัฐมนตรีนั่งลงเหตุผลเชิญรัฐมนตรีสมพงศ์ครับ

นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านประธานฯ ครับ ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ได้มีมติอนุมัติแต่งตั้งให้นายก้านรงค์ จันทิก รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. ให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. ตามที่สำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอมาตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดไว้ว่า ให้ยื่นเสนอขอรับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบไปแล้ว นายก้านรงค์ จันทิก นั้น ได้จบการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นเนติบัณฑิตไทย นอกจากนั้นยังสำเร็จหลักสูตรบริหารชั้นสูง และวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๓๖ นายก้านรงค์ รับราชการครั้งแรกที่สำนักงานส่งเสริมพัฒนาชนบท กระทรวงมหาดไทย ต่อมาได้โอนมารับราชการที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ป. เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๐ และได้ดำรงตำแหน่งที่สำคัญ ๆ ในสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นจำนวนมาก และในที่สุดท้ายได้ขึ้นมา เป็นรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๓๒ นายก้านรงค์ จันทิก นั้นได้มีผลงานทางด้านวิชาการ โดยเป็นผู้บรรยายเรื่องงานของ ป.ป.ป. ให้แก่ส่วนราชการเป็นจำนวนมาก เป็นต้นว่า สำนักงานอัยการสูงสุด วิทยาลัยกองทัพบก วิทยาลัยการปกครอง และวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีการปฏิบัติราชการพิเศษที่สำคัญ คือได้รับตำแหน่งเป็นผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการติดตามงบประมาณรายจ่ายประจำปี ของสภาผู้แทนราษฎรมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน ทุกยุค ทุกสมัย กระผมเห็นว่า นายก้านรงค์นั้นเป็นคนซึ่งมีความสามารถ ได้รับยาเหนืจความชอบเลื่อนขั้น เงินเดือนเกินกว่าพิเศษ ๒ ขั้น ขณะที่อยู่ในสำนักงาน ป.ป.ป. รวมกันแล้ว ๕ ครั้ง ณ โอกาสนี้ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานฯ เพื่อฝากไปยังท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติว่า นายก้านรงค์นี้เป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์สูงในการปฏิบัติหน้าที่อย่างยิ่ง และนอกจากนั้นในฐานะที่คุณก้านรงค์ เป็นผู้ที่มีอาวุโสสูงสุด

ในสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ป. และเคยรักษาการในฐานะ เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. มาโดยตลอด ซึ่งกราบเรียนต่อท่านประธานา และสมาชิก ผู้ทรงเกียรติได้โปรด ให้ความเห็นชอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญดอกเตอร์อมรรักษ์

นายอมร จันทรมบูรณ์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม อมร จันทรมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภา ในตัวบุคคล คุณกล้านรงค์นั้นกระผมเองไม่ขัดข้อง แต่กระผม พุฒินวันนี้ เป็นเรื่องของหลักการในการพิจารณาเพื่อให้ความเห็นชอบในตัวบุคคล เรา คงทราบแล้วว่า เมื่อวันก่อนนั้น ตามที่ปรากฏเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ ในขั้นการ พิจารณาให้ความเห็นชอบของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้มีท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านหนึ่ง ได้ยกประเด็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของคุณกล้านรงค์ที่จะได้รับการเสนอจากฝ่ายรัฐบาล ให้เป็น เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. และท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านนั้นก็ไม่ได้บอกสาระว่า เพราะเหตุใดท่านถึงได้มีข้อสังเกตเช่นนั้น และท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านนั้นก็มิได้ ออกเสียง สิ่งที่กระผมจะกล่าว เป็นข้อสังเกตเพื่อที่จะผ่านท่านประธานา ไปยังรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีโกสิน ก็คือการพิจารณาเรื่องนี้ โดยปกติแล้วคณะรัฐมนตรี จะขอพิจารณาเป็นเรื่องลับเสมอ ซึ่งกระผมคิดว่า ในการพัฒนาระบบประชาธิปไตย การ ให้ความเห็นชอบในตัวบุคคลไม่น่าจะเป็นเรื่องลับ ถ้าหากว่า ท่านดูวิธีปฏิบัติของ ต่างประเทศบางประเทศถึงกับมีการมาธิการเพื่อที่จะรับร้องเรียน และตรวจสอบความ ประพฤติของผู้ที่ดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ที่ตามกฎหมายกำหนดว่า ต้องได้รับความเห็นชอบ จากสภา ตำแหน่งที่สำคัญ ๆ ในปัจจุบัน มีอยู่หลายตำแหน่ง เป็นต้นว่า เลขาธิการคณะ กรรมการกฤษฎีกา หรือผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งตัวกระผมเองก็ได้เคย ผ่านการพิจารณา โดยการพิจารณาเป็นการลับ กระผมมีความเห็นเป็นการส่วนตัวว่า ต่อไป ภายหน้าถ้าหากรัฐบาลจะรับไปพิจารณาว่า ไม่จำเป็นต้องขอให้เป็นเรื่องลับ เพราะว่า ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ อย่างนี้ต้องพร้อมที่จะเปิดเผยตัวเอง และต้องพร้อมที่จะพิสูจน์ ตนเอง ในการปฏิบัติราชการ ไม่ว่าในที่ลับหรือที่แจ้งได้ปฏิบัติตนมาตามสมควรที่ควร จะได้รับตำแหน่งสำคัญเช่นนั้น ดังนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนผ่านท่านประธานา ไปยังคณะ รัฐมนตรีว่า ขอให้ได้รับพิจารณาว่า ในกรณีข้อนี้ๆ ไปยังคณะรัฐมนตรีเป็นเหตุระงับการเปิดผล ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ไพศาลครับ

นายไพศาล กุมาลย์วิสิฐ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมไพศาล กุมาลย์วิสิฐ สมาชิกวุฒิสภา สำหรับการพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อบุคคลซึ่งทางรัฐบาลได้เสนอเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ ป.ป.ป. นั้น กระผมขอกราบเรียนเป็นข้อมูลสนับสนุนในการให้ความเห็นชอบว่า คุณก้านรงค์นี้ได้มาเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาความพร้อมในการบังคับใช้กฎหมายของวุฒิสภา คุณก้านรงค์ได้มีส่วนช่วยให้งานของคณะกรรมการชุดนี้ดำเนินไปด้วยความเข้มแข็งและได้ประโยชน์สูงยิ่ง กระผมในฐานะเป็นประธานคณะกรรมการชุดนั้นอยากจะกราบเรียนว่า ผลงานของคุณก้านรงค์ที่วุฒิสภานี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับงานของที่จะต้องปฏิบัติส่วนหนึ่ง ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในการติดตามการบังคับใช้กฎหมายของสํานาชาการต่าง ๆ นอกจากนั้นแล้วโดยส่วนตัวกระผมเองได้เคยร่วมทำงานกับคุณก้านรงค์มาหลายครั้ง ในงานด้านอื่น ซึ่งเป็นงานทางด้านบริหาร กระผมเห็นว่า คุณก้านรงค์เป็นคนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต มีการดำรงตนดี และมีความมุ่งมั่นในการที่จะทำงานให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ โดยเฉพาะในตำแหน่งเลขาธิการ ป.ป.ป. นี้ กระผมเองมีความเห็นว่า จำเป็นที่จะต้องใช้บุคลากรที่มีความกล้าและมีความเป็นธรรม และเป็นคนที่มีความสมดุลในการวางตัว ในการที่จะดำเนินการให้เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติ เพราะฉะนั้นในส่วนกระผมเองขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ขอสนับสนุนสำหรับท่านผู้นี้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณหญิงนันทกาครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นันทกาสุประภาตะนันท์ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่แล้ว มีท่านผู้หนึ่งได้โต้แย้งในเรื่องการแต่งตั้งบุคคลผู้นี้ ก็ไม่มีความชัดเจนว่า มีความบกพร่องหรือว่ามีกรปฏิบัติหน้าที่ราชการที่เสียหายอย่างไร ในการที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอเข้ามาเช่นนี้ก็แสดงให้เห็นว่า ได้มีการพิจารณาโดยรอบคอบแล้วว่า ท่านผู้นี้เหมาะสมที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาธิการ ป.ป.ป. แล้วก็นอกจากนั้นอย่างที่ท่านรัฐมนตรี ได้กรุณาถามมาแล้วถึงประวัติโดยย่อของท่านผู้นี้ว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ ที่เข้ามารับราชการติดต่อกันเรื่อยมาในสำนักงาน ป.ป.ป. แล้วก็เมื่อปี ๒๕๓๓ ก็ได้รับแต่งตั้งเป็นรองเลขาธิการ ซึ่งท่านบอกมีได้ลง ๘ ปีแล้ว ก็เห็นว่า ในกรณีเช่นนี้ และโดยเหตุที่ว่า ท่านเป็นผู้ที่มีอาวุโสสูงสุดในบรรดา รองเลขาธิการด้วยกัน ดิฉัน

จึงคิดว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความเหมาะสม นอกจากนั้นก็อยากจะทราบเขียนเช่นเดียวกับที่ท่าน
ขออนุญาตเอ่ยนามคือ ท่านอาจารย์ไพศาล ได้กล่าวว่า ได้เคยทำงานร่วมกับท่านผู้
นี้ คดีนั้นเองเคยอยู่ในกรรมการ ป.ป.ป. มา ๔ ปี ในขณะนั้นท่านผู้นี้ก็รับราชการในฐานะ เป็น
ระดับผู้อำนวยการกอง แต่ก็มีความสามารถเป็นอันมากในการปฏิบัติงานของท่าน เพราะ
ฉะนั้นคดีจึงคิดว่า ท่านเป็นผู้ที่เหมาะสมและเห็นด้วยที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาธิการ
ป.ป.ป. ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้ใดติดใจอภิปรายอีกนะครับ เชิญท่าน
รัฐมนตรีครับ

นายโกสิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพที่ได้
ให้ข้อเสนอแนะ และทำให้การสนับสนุนด้วยดี ต่อข้อสังเกตของท่านอาจารย์อมร จันทรสุมปурดี
ข้อกัณฑ์ที่ต้องเอ่ยนามท่าน ขอเขียนในรายละเอียดในเรื่องเกี่ยวกับการประชุมลับ คือการ
ประชุมลับนั้นเขียนด้วยความเคารพว่า ไม่ได้หมายความว่า จะไม่เปิดเผยต่อบุคคล ซึ่งจะ
เข้ามารับในตำแหน่งนี้ คำว่า ลับ ณ ที่นี้เกรงว่า การอภิปรายเมื่อมีโอกาสได้พาดพิงไปถึง
คนอื่น ซึ่งไม่มีโอกาสอยู่ในสถานที่แห่งนี้ แล้วก็จะมีโอกาสตอบคำถาม ซึ่งเรื่องนี้อาจจะ
เป็นส่วนหนึ่งซึ่งจะทำให้เกิดการพาดพิงในลักษณะที่ไม่สามารถที่จะมีโอกาสได้ อย่างที่ผม
กราบเรียน อย่างไรก็ตาม กราบเรียนด้วยความเคารพว่า หลังจากที่คณะรัฐมนตรีได้มีการ
ประชุมแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๐ ก็ได้มีข่าวออกไปเช่นเดียวกันว่า คณะ
รัฐมนตรีได้มีมติเห็นสมควรให้นายก้านรงค์ รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. นั้น
เป็นเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. ต่อไป อย่างไรก็ตาม อย่างที่ได้กราบเรียนตาม
ความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้ามาผ่าน
ทางสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ดังนั้นในกรณีที่มีการอภิปรายเกี่ยวกับตัวบุคคล ทาง
สภาเห็นควรถือว่า ควรจะประชุมลับ เพราะเกรงจะไปพาดพิงถึงบุคคลซึ่งไม่ได้อยู่
ณ สถานที่นี้ และไม่มีโอกาสจะตอบได้ ขอกราบเรียนต่อท่านอาจารย์ไว้ ณ โอกาสนี้
และเขียนด้วยความเคารพว่า ข้อสังเกตที่ท่านได้มอบให้ทางคณะรัฐมนตรีไปนั้น กระผม
เขียนว่า ยินดีที่จะรับไว้เพื่อพิจารณาและเพื่อนำไปเป็นระเบียบข้อพิจารณาพิจารณาในโอกาส
ต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านดอกเตอร์อมร เทียนศรี

นายอมร จันทร์สมบูรณ์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม อมร จันทร์สมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภา ต้องขออภัยที่ได้กล่าวอีกครั้งหนึ่ง กระผมขอขอบคุณท่าน รัฐมนตรีที่กรุณารับข้อสังเกต กระผมอยากจะทำกรรพเรียนว่า ถ้าหากมีการพิจารณาโดยเปิดเผยแล้ว วิธีการในสภาอาจจะมีการตั้งกรรมาธิการเพื่อตรวจสอบ และก็มีวิธีการที่จะได้ข้อเท็จจริง รวมทั้งเปิดโอกาสให้มีการโต้แย้ง กรณีนี้ในต่างประเทศก็กระทำกันอยู่ขณะนี้เราคงจะระลึกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีวิภิน ซึ่งได้นำวิธีพิจารณาการปฏิบัติราชการขึ้นมา ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่เราจะต้องพัฒนาต่อไปการพิจารณาต่อไปในภายหน้าจะต้องโปร่งใส และถ้าหากว่า ผู้ใดก็ตามที่จะได้รับเกียรติเสนอตำแหน่งที่จะต้องผ่านความรับผิดชอบของสภานั้น กระผมคิดว่า บุคคลเหล่านั้นต้องพร้อมที่จะพิสูจน์ตนเอง และผู้ที่เกี่ยวข้องก็สามารถที่จะเข้ามาได้ ถ้ามีกระบวนการอย่างที่กระผมได้กรรพเรียนมาแล้วขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ผมจะขอมติจากที่ประชุมเลยนะครับว่า จะเห็นชอบกับการแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมาธิการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอมาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบ กรุณายกมือครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็เห็นชอบ

LIRT

ผู้จัดวางงานการประชุม

ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี	ดวงวิทย์	หามะลิ
สำรวม	ผลประสิทธิ์	รุจิรา	เนตรบุตร

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม และพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	พลเอก วิจิตร บุญประวัฒน์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายไพศิษฐ์ ทิพคณกุล รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายศิริ เกวลินสุภตติ รองประธาน คนที่สอง	
๔.	พลอากาศเอก จรรยา สุขชนงทรัพย์	
๕.	นายจำนงค์ ทองประเสริฐ	
๖.	นายชัยเชต สุนทรพิพิธ	
๗.	พลเรือโท ทวีศักดิ์ ศรีประจวบ	
๘.	พลเรือเอก บัณฑิตย์ ชูณหะวัณ	
๙.	พลเอก บุลฤทธิ์ ทรธรานนท์	
๑๐.	นายประยอยม ชองทอง	
๑๑.	นายขงบุตร เลออลก	
๑๒.	นายสมหมาย สุรกุล	
๑๓.	นายสิงห์โต ฉ่างตระกูล	
๑๔.	นางสุกัญญา ชลศึกย์	
๑๕.	นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย	
๑๖.	พลเรือเอก สุวิชัย เกษมสุข	
๑๗.	นายพนิต อารยะศิริ เลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๐ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่

วันที่

ประธานวุฒิสภา

LIRT

ต่อไปนี้เป็นการประชุมโดยเปิดเผย

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วครับ

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ ๑๐๐๘/(ร ๘)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๘ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็น
ผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อ
พิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้มีประกอบด้วย

๑. นายกีรินทร์ ชัชวาลวงศ์	๒. นายถิ์เกียรติ์ สุนทรบุระ
๓. นายเกษม สรศักดิ์เกษม	๔. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์
๕. นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	๖. นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร
๗. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์	๘. พลเอก ไพบูลย์ เหมพันธ์
๘. นายไพศาล กุมาลย์วิสิย	๑๐. นายโกศล พลกุล
๑๐. นายรัตน์ ศรีไกรวิน	๑๑. พลตำรวจเอก วลีษฐ เดชกุญชร
๑๓. นายวิหณุ เครื่องงาม	๑๔. นายวีระชัย สตรีสุวรรณ
๑๕. พลเอก ศิริรินทร์ ชูปภักดิ์	๑๖. นายสมศักดิ์ เลิศไพฑูรย์
๑๗. นายสมภพ โหตระกิตย์	๑๘. พลอากาศเอก สมศักดิ์ เวสุวธรรม์

๑๘. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ

๒๐. พลเรือโท สราภรณ์ อ่ำสาธิต

๒๑. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์

๒๒. นายอมิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

๒๓. นายอุศล บุญประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภา
ต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม)
โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

โกศิน พลกุล

(นายโกศิน พลกุล)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๕๔๑๕๗๒ ๒๕๔๑๖๗๐

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๒

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และลงมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาว่าสมควรแปรญัตติภายใน ๕ วัน (ตามข้อบังคับฯ) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

- ๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติเลือกตั้ง ดังนี้
 - ๑.๑ นายโกสิน พลกุล เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ
 - ๑.๒ นายไพศาล กุมาลย์วิสิัย เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
 - ๑.๓ พลเอก ศิริจันทร์ ชูบกล่ำ เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่สอง
 - ๑.๔ นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ
 - ๑.๕ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญฯ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้แต่งตั้ง นางพนมพร จันทร์กระจ่าง ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกรรมาธิการ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๑ วรรคสอง

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความชัดเจน คือ

นายธาดา เกษวุฒิกุล นิตินทร ฆ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ จำนวน ๒ คน คือ

๔.๑ นายธีระ พันธุมวาณิช

๔.๒ พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์

ขอแปรญัตติแก่นิยามคำว่า
"ข้อมูลข่าวสาร"

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ของมาตรา ๔ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙

นายธีระ พันธุมวนิช

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
(๖ ทวิ) ของมาตรา ๙ วรร

คณะกรรมการพิจารณาเห็นด้วย

ในหลักการ ที่ขอเพิ่ม (๖ ทวิ)

โดยได้บัญญัติให้สอดคล้องแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๑๐ ทวิ)

นายธีระ พันธุมวนิช

ขอแปรญัตติเพิ่มความ

ขึ้นใหม่เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ

คณะกรรมการพิจารณาไม่เห็นด้วย

โดยได้ชี้แจงและนำหลักการนี้ไปบันทึก

เป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการไว้

ท้ายรายงานฯ แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

พลเรือเอก เกาเหล่ จงริณรุกษ์

ขอแปรญัตติแก้ความใน
วรรคสองของมาตรา ๑๑
ไว้

คณะกรรมการธิการได้แก้ไข

ให้สอดคล้องและได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

หมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

พลเรือเอก เกาเหล่ จงริณรุกษ์

ขอแปรญัตติแก้ความ
ในมาตรา ๑๔ ไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

พลเรือเอก เกาเหล่ จงริณรุกษ์

ขอแปรญัตติแก้ความใน
(๑) ของมาตรา ๑๕ ไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

<u>มาตรา ๑๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔ เอกสารประวัติศาสตร์</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ คณะกรรมการข้อมูล</u>	
<u>ข่าวสารของราชการ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
พลเรือเอก เกาเหลัก เจริญรุกษ์	ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๗ไว้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยใน
หลักการบางส่วน โดยได้แก้ไข
และชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

พลเรือเอก เกาเหล็ก เขษิษฐภักษ์
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติเพื่อความใน
(๗) ของมาตรา ๒๘ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

พลเรือเอก เกาเหล็ก เขษิษฐภักษ์

ขอแปรญัตติเพื่อความใน
วรรคสองของมาตรา ๓๑
ไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔

ไม่มีการแก้ไข

Legislative Institutional Repository of Thailand

หมวด ๖ คณะกรรมการวินิจฉัย

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๗ บทบัญญัติโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>บทเฉพาะกาล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	มีการแก้ไข

๖. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ด้วยความละเอียดรอบคอบ เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อวุฒิสภาได้โปรดพิจารณา ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. นี้ กำหนดให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอยู่ ๓ วิธี คือ (๑) การลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา (๒) การจัดสถานที่ให้ประชาชนเข้าตรวจค้นได้เอง และ (๓) การค้นหาให้แก่เอกชนเป็นรายบุคคลที่มีค่าขอ แต่โดยที่ในปัจจุบันเทคโนโลยีข่าวสารได้พัฒนาไปมากและการสื่อสารข้อมูลข่าวสารโดยระบบอินเทอร์เน็ตได้ขยายตัวมากขึ้น ซึ่งระบบอินเทอร์เน็ตนี้ ช่วยให้ความรู้เป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมาก ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารของราชการบางประการที่เปิดเผยได้ หากจะจัดระบบเผยแพร่ทางระบบอินเทอร์เน็ตด้วยก็จะทำให้มีระบบข้อมูลข่าวสารที่มีประสิทธิภาพสูงสำหรับประเทศไทยในอนาคต จริงอยู่แม้ว่าการจัดระบบนี้จะต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก และมีข้อพิงระวังในการรักษาประโยชน์ทางทรัพย์สินทางปัญญาของรัฐด้วยก็ตาม แต่ก็ควรที่รัฐบาลจะได้นำเรื่องนี้ไปศึกษาและเร่งพัฒนาจริงจึงและให้เหมาะสมต่อไป

๗. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาพร้อมกัน
 รายงานนี้ด้วยแล้ว

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์

(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์)

- เลขานุการคณะกรรมการการวิจัยสามัญ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ.

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้อมูลข่าวสาร" หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผ่นผังแผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่ยับยั้งไว้ปรากฏได้

"ข้อมูลข่าวสารของราชการ" หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐ และหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

"ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล" หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษาฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือภาพถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

"คนต่างด้าว" หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย และนิติบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่มีทุนเกินกึ่งหนึ่งเป็นของคนต่างด้าว ใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ ให้ถือว่าใบหุ้นนั้นคนต่างด้าว เป็นผู้ถือ

(๒) สมาคมที่มีสมาชิกเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๓) สมาคมหรือมูลนิธิที่มิวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของคนต่างด้าว

(๔) นิติบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือนิติบุคคลอื่นใดที่มีผู้จัดการ หรือ กรรมการเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ถ้าเข้าไปเป็นผู้จัดการหรือกรรมการ สมาชิก หรือมีหุ้น
ในนิติบุคคลอื่น ให้ถือว่าผู้จัดการหรือกรรมการ หรือสมาชิก หรือเจ้าของหุ้นดังกล่าวเป็น
คนต่างด้าว

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออก
กฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้น ใน
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่
คณะกรรมการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประสานงานกับ
หน่วยงานของรัฐ และให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๗ หน่วยงานของรัฐ**ผู้ขอรับ**ต้องส่งข้อมูลข่าวสาร ของราชการ
อย่างน้อยดังต่อไปนี้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

- (๑) โครงสร้างและการจัดองค์การในการดำเนินงาน
- (๒) สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน
- (๓) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร หรือคำแนะนำในการติดต่อกับ

หน่วยงานของรัฐ

(๔) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบ แบบแผน
นโยบาย หรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็น
การทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง

- (๕) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารที่ได้มีการจัดพิมพ์ เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้ว ถ้ามีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา โดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้นก็ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งแล้ว

ในหน่วยงานของรัฐรวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๘ ข้อมูลข่าวสารที่ต้องลงพิมพ์ตามมาตรา ๗ (๔) ถ้ายังไม่ได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา จะนำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้ เว้นแต่ผู้นั้นจะารู้ถึงข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเป็นจริงมาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ หน่วยงานของรัฐ ขั้วส่วนหนึ่งต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๑) ผลการพิจารณาข้อหาวิญญูที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน ซึ่งรวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวิญญูดังกล่าว

(๒) นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาคตาม มาตรา ๗ (๔)

(๓) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ

(๔) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน

(๕) สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงตามมาตรา ๗ วรรคสอง

(๖) สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ

(๖ ทวิ) มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ให้ระบุรายชื่อราชงานทางวิชาการ ราชงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย

(๗) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ อยู่ด้วย ให้ลบหรือตัดตอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น

บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดูขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งได้ ในกรณีที่สมควรหน่วยงานของรัฐโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ จะวางหลักเกณฑ์เรียกค่าธรรมเนียมในการนั้นก็ได้ ในการนี้ให้คำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยประกอบด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

คนต่างด้าวจะมีสิทธิตามมาตรานี้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ไม่กระทบถึงข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีการเผยแพร่หรือเปิดเผย ด้วยวิธีการอย่างอื่น

มาตรา ๑๑ นอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ลงพิมพ์ ในราชกิจจานุเบกษาแล้วหรือจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้ว หรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา ๒๖ แล้ว ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการและค่าของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามวรรค ๑๖ ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในเวลาอันสมควร เว้นแต่ผู้นั้นขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ถ้าข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐใดมีสภาพที่อาจอุปสรรคง่าย หน่วยงานของรัฐจะขอขยายเวลาในการจัดหาให้ หรือจะจัดทำสำเนาไว้ในสภาพอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ข้อมูลข่าวสารนั้นก็ได้

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐ จัดหาให้ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์

จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ เว้นแต่เป็นการแปรสภาพเป็นเอกสารจากข้อมูล ข่าวสารสดที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพหรือเสียง ระบบคอมพิวเตอร์ หรือระบบ อื่นใด ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าหน่วยงานของรัฐจะเห็นว่าการมีข้อนี้มิใช่ การแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องที่จะต้องปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับ ผู้นั้นหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสาร นั้นมาให้ได้

บทบัญญัติวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐ ที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสาร ของราชการใดขึ้นใหม่ให้แก่ผู้ร้องขอหากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ ตามปกติของ หน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว

ให้นำความในมาตรา ๘ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การ จัดหาข้อมูลข่าวสารให้ตามมาตรานี้ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๑ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารที่ขอจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลาง หรือส่วนสาขา ของหน่วยงานแห่งนั้น หรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตามให้ หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้ค้นหาและนำ เพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแล ข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสาร ที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสาร ที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น และได้ระบุห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนด ตามมาตรา ๑๖ ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณาเพื่อมี คำสั่งต่อไป

มาตรา ๑๓ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๗ หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ตามมาตรา ๘ หรือไม่จัดหาข้อมูล ข่าวสารให้แก่ตนตามมาตรา ๑๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติ หน้าที่ล่าช้าหรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียน ต่อคณะกรรมการ เว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ตามมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ หรือคำสั่งไม่แก้ไข
เปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้อง
พิจารณา ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น
ให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน

หมวด ๒

ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ได้เปิดเผย

มาตรา ๑๔ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบัน
พระมหากษัตริย์ จะเปิดเผยมิได้

มาตรา ๑๕ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติ
หน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่
เกี่ยวข้องประกอบกัน

(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความ
สัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือ
ไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การ
ปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการ
เรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ตั้งนี้ไม่รวมสิ่งรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูล
ข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของ
บุคคลหนึ่งบุคคลใด

(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการ
รุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูล
ข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

(๗) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ จะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้
แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด
และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นดุลพินิจ โดยเฉพาะของเจ้า
หน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชา แต่ผู้ขออาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติว่าข้อมูลข่าวสารของราชการ
จะเปิดเผยต่อบุคคลใดได้หรือไม่ภายใต้เงื่อนไขเช่นใด และสมควรมีวิธีรักษาสิทธิไว้เท่าไร
ให้หน่วยงานของรัฐกำหนดวิธีรักษาคุ้มครองข้อมูลข่าวสารนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะ
รัฐมนตรีกำหนดด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ ~~ใด~~ใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอ
คำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ ~~ซึ่ง~~
ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ ~~อัน~~ใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตน มีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารนั้นได้โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ

ในกรณีที่มีการคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและ
แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน
เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมิได้ จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตาม

มาตรา ๑๘ หรือจนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตาม มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๕ หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้น ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร หรือศาลก็ตาม จะต้องดำเนินการพิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณา และในกรณีที่จำเป็นจะพิจารณาหลังคุ้มครองหรือคุ้มครองฝ่ายใดก็ได้

มาตรา ๒๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดแม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายใด ก็ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบหากเป็นการกระทำโดยสุจริตในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ นั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบตามมาตรา ๑๖

(๒) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใด เพื่อประโยชน์อันสำคัญยิ่งกว่าที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ หรือชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรือประโยชน์อันของบุคคลและคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในกรณีนี้จะมีภาระกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการให้ข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเหมาะสมก็ได้

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมายหากจะพึงมีในกรณีดังกล่าว

หมวด ๓

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้ "บุคคล" หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

มาตรา ๒๒ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติและหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่มีอำนาจบัญญัติวรรคหนึ่ง (๓) ของมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้

หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่จะกำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องเป็นหน่วยงานของรัฐ ซึ่งการเปิดเผยประเภทข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการดำเนินการตบของหน่วยงานดังกล่าว

มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงเท่าที่จำเป็นและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และ ห้ยกเลิก การจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น

(๒) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น

(๓) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา และตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้

Legislative Institutional Repository of Thailand

(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้

(ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

- (ค) ลักษณะการรั่วข้อมูลตามปกติ
- (ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล
- (จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล
- (ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล

(๔) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ในความรับผิดชอบให้ถูกต้อง อยู่เสมอ

(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามความเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสม หรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ลักษณะการรั่วข้อมูลตามปกติ และกรณีที่ขอข้อมูลนั้น เป็นกรณีที่สามารถให้ข้อมูลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณีมีกฎหมายบังคับ

หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ ในกรณีมีการใช้จัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการรั่วข้อมูลตามปกติ

มาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้

(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

(๒) เป็นการรั่วข้อมูลตามปกติภายใต้วัตถุประสงค์ ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น

(๓) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้านตำรวจแผนหรือการสถิติ หรือสำมะโนต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น

(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อ หรือส่วนที่ทำให้รู้ว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด

(๕) ต่อหัชชหรือจดหมาย เหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจดูคุณค่าในการเก็บรักษา

(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการค้าฝิ่น หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าจะ เป็นคดีประเภทใดก็ตาม

(๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล

(๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลที่มีอำนาจ ตามกฎหมายที่จะขอเข้าถึงจริงดังกล่าว

(๙) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗)

(๘) และ (๙) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ภายหลังบังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นเฝ้าฯขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น จะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น และให้ตามมาตรา ๙ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใดถ้ากรณีมีเหตุอันควร เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้

ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้อง ตามที่เป็นจริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาภายในดังกล่าวและแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน

สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งไม่มีข้อยกเว้นใดเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ และไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนที่เกี่ยวข้องได้

ให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตราที่แนบผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือเจ้าของข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่กรรมแล้วได้

หมวด ๔

เอกสารประวัติศาสตร์

มาตรา ๒๖ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐ ไม่ประสงค์จะเก็บรักษาหรือมีอายุครบกำหนดตามวรรคสองนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการจดแจ้งที่มีข้อมูลข่าวสารนั้น ให้หน่วยงานของรัฐส่งมอบให้แก่**หอจดหมายเหตุแห่งชาติ** กรมศิลปากรหรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา เพื่อคัดเลือกไว้ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า

กำหนดเวลาต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตามวรรคหนึ่งให้แยกตามประเภทดังนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๔ เมื่อครบเจ็ดสิบห้าปี

(๒) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ เมื่อครบยี่สิบปี

กำหนดเวลาตามวรรคสอง อาจขยายออกไปได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) หน่วยงานของรัฐยังจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้เองเพื่อประโยชน์ในการใช้สอย โดยต้องจัดเก็บและจัดให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าตามที่จะตกลงกับ**หอจดหมายเหตุแห่งชาติ** กรมศิลปากร

(๒) หน่วยงานของรัฐเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการนั้น ยังไม่ควรเปิดเผยโดยมีคำสั่งขยายเวลากำกับไว้เป็นการเฉพาะราย คำสั่งการขยายเวลานั้นให้กำหนดระยะเวลาไว้ด้วย แต่จะกำหนดเกินคราวละห้าปีไม่ได้

การตรวจสอบหรือทบทวนมิให้มีการขยายระยะเวลาไม่เปิดเผย จนเกินความจำเป็นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ ให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามที่คณะรัฐมนตรีหรือกระเปาะียบกว่าหนึ่งคนให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องทำลาย หรืออาจทำลายได้โดยไม่ต้องเก็บรักษา

หมวด ๕

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ประกอบด้วย รัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานปรมาณู และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจากภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก ๑๖ คน เก้า คน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการ ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงาน ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่ได้รับคำขอ
- (๓) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและกฎกระทรวง หรือระเบียบของคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) พิจารณาและให้ความเห็น เรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๑๓

(๕) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เสนอคณะรัฐมนตรี เป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม แต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

(๗) ดำเนินการ เรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๒๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๒๗ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๒๗ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๑ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่มิคำขอ ไม่ว่าจะเป็นการที่ตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๒๕ ถ้าผู้มีคำขอไม่เชื่อว่าเป็นความจริงและร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเข้าดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องได้ และแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ร้องเรียนทราบ

หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยินยอมให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่อยู่ ในความครอบครองของตนได้ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิดเผยแพร่ได้หรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๖

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือ มาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น ความมั่นคงของประเทศ เศรษฐกิจและการคลังของประเทศ หรือการบังคับใช้กฎหมาย

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยบุคคลตามความจำเป็น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามคน และให้ข้าราชการที่คณะกรรมการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐแห่งใด กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งมาจากหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นจะเข้าร่วมพิจารณาด้วยไม่ได้

กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จะเป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการ ~~หรือผู้ช่วยเลขานุการ~~ ไม่ได้

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้รับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นที่สุด และในการมีคำวินิจฉัยจะมีข้อสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๑๓ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่ละสาขา วิธีพิจารณาและวินิจฉัย และองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ และบทกำหนดโทษที่ประกอบกับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับคณะกรรมการวินิจฉัย การเกิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๒ บทบัญญัติมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มิให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้จะมีผลบังคับ

ให้หน่วยงานของรัฐจัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการจะได้อำหนด

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๘๓ ให้ระเบียนว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗
ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการ ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง
ต่อพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๖ จะได้กำหนดเป็น
อย่างอื่น

.....

.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านประธานคณะกรรมการมีอะไร
แถลงไหมครับ เชิญครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภา และท่านสมาชิก ที่เคารพ ตามที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. . . . ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ และต่อมาสภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบ ตั้งคณะ
กรรมาธิการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณาแล้วเสร็จและส่งมาที่วุฒิสภา วุฒิสภาได้ตั้งคณะ
กรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณาแล้วเสร็จ ได้มีการปรับปรุงบ้างเพียงเล็กน้อย จึง
กราบเรียนเสนอเพื่อพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญเลขาธิการดำเนินการอ่านได้เลย
ครับ ตั้งแต่ต้นเลยครับ เชิญครับ

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. . . . ชื่อร่างพระราช
บัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓
มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
๑๓ มีการแก้ไข หมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔
มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการ
แก้ไข มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการ
แก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ เอกสารประวัติศาสตร์
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข หมวด ๕ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐
มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ คณะ

กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมได้พิจารณาเรียงลำดับมาตราจนครบถ้วน ขอให้พิจารณาสรุปอีกทีว่า จะมีการแก้ไขด้วยคำตรงไหนหรือไม่ หรือเห็นว่ามีเนื้อความขัดแย้งกันจะแก้ไขหรือไม่

(ไม่มีสมาชิก ขอนแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการได้แก้ไข หรือเห็นควรไม่แก้ไขนะครับ คือเห็นไปตามร่างเดิมของสภาผู้แทนหรือตามที่แก้ไข จะถามว่า ท่านผู้ใดเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่เสนอนี้ได้ โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิก ยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติม

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ โดยที่เรื่องนี้ทางคณะกรรมการได้มีข้อสังเกตไว้ด้วยเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้อสังเกตนี้ก็อยากจะขอให้เลขาธิการอ่านให้ท่านสมาชิก ได้รับฟังด้วยครับ

นายจำนงค์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.

คณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ด้วยความละเอียดรอบคอบ เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อวุฒิสภาได้โปรดพิจารณา ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. นี้ กำหนดให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ๓ วิธี คือ (๑) การลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา (๒) การจัด

สถานที่ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบกันได้เอง และ (๓) การค้นหาให้แก่ออกชนเป็นรายบุคคลที่มีค่าเช่า แต่โดยที่ในปัจจุบันเทคโนโลยีข่าวสารได้พัฒนาไปมาก และการสื่อสารข้อมูลข่าวสารโดยระบบอินเทอร์เน็ตได้ขยายตัวมากขึ้น ซึ่งระบบอินเทอร์เน็ตนี้ ช่วยให้ความรับรู้เป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมาก ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารของราชการบางประการที่เกิดเผยแพร่ได้ หากจะจัดระบบเผยแพร่ทางระบบอินเทอร์เน็ตด้วยก็จะทำให้มีระบบข้อมูลข่าวสารที่มีประสิทธิภาพสูงสำหรับประเทศไทยในอนาคต จริงอยู่แม้ว่าการจะจัดระบบนี้จะต้องใช้งบประมาณจำนวนมากและมีข้อพิงระวังในการรักษาประโยชน์ทางทรัพย์สินทางปัญญาของรัฐด้วยก็ตาม แต่ก็ควรที่รัฐบาลจะได้นำเรื่องนี้ไปศึกษาและเร่งพัฒนาจริงจังและให้เหมาะสมต่อไป"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วย หรือไม่ เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตดังกล่าวนี้ครับ ถ้าเห็นชอบด้วยจะได้เสนอไปทางคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป ผู้ใดเห็นชอบกับข้อสังเกต โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิก ยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือครับ

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีไม่เห็นชอบ ขอบคุณท่านคณะกรรมการการกรรมาธิการ

๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการเลือกตั้ง พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/(ร ๑๔)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

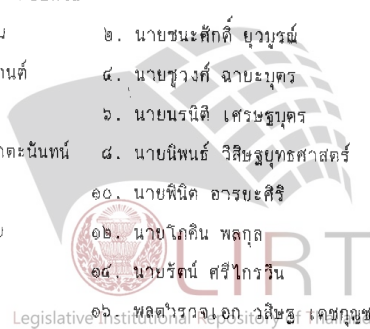
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการ
วิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็น
ผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อ
พิจารณาโดยกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายเกษม สรศักดิ์เกษม	๒. นายชนะศักดิ์ ยิวบูรณ์
๓. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์	๔. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร
๕. นายถวิล ไพรสมณ์	๖. นายบรรณิดี เศรษฐบุตร
๗. คุณหญิงนันทกา สุระภาคะนันท์	๘. นายนิพนธ์ วิสิษฐบุทรศาสตร์
๘. นายประมาธ ชื่นเชื้อ	๑๐. นายทินิต อารยะศิริ
๑๑. นายไพศาล กุมาลย์วิสิษฐ์	๑๒. นายโกศล พลกุล
๑๓. นายรังสรรค์ แสงสุข	๑๔. นายรัตน์ ศรีไกรวิน
๑๕. นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์	๑๖. พลตำรวจเอก วิษณุ เคนยง
๑๗. นายวิษณุ เครืองาม	๑๘. นายวีระชัย สุตรสุวรรณ

๑๙. นายสมภพ โทตระกิตย์

๒๐. พลอากาศเอก สมศักดิ์ เวสุวารรณ

๒๑. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ

๒๒. พลเอก สัทธา จิตรโรจน

๒๓. นายสุชาติ ไตรวระสิทธิ์

๒๔. นายถักขราทร จุฬารัตน

๒๕. นายอารีย์ วงศ์อารยะ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

โกศล พลกุล

(นายโกศล พลกุล)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๔๔๑๕๗๒

โทรสาร ๒๔๔๑๕๗๒

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ.

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๕ วัน (ตามข้อบังคับ) นั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เ็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับตัวราชการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง ดังนี้

๑.๑ นายโภคิน พลกุล	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๒ นายอารีร์ วงศ์อารยะ	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายสรรเสริญ ไกรจิตติ	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นายถวิล ไพรสมห์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สาม
๑.๕ นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๖ นายเกษม สรศักดิ์เกษม	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้แต่งตั้งนางวิภาวรรณ หะวานนท์ นิตกร

๖ ฝ่ายประชุม ๓ กองกรรมาธิการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการที่คณะกรรมการแต่งตั้งตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๗๖ วรรคสอง

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๓.๑ นายวีระวิทย์ วิวัฒน์วานิช ผู้อำนวยการกองการเลือกตั้ง

๓.๒ นายสถาพร ชุมอุปการ หัวหน้าฝ่ายพัฒนาการเมืองการปกครอง

๓.๓ นายวิเชียร ปิยะวรการ หัวหน้าฝ่ายอำนาจการเลือกตั้ง

๓.๔ นายวันชัย เสี่ยงประเสริฐ หัวหน้างานอำนาจการเลือกตั้ง

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ จำนวน ๑ คน คือ

นายวิรัช ไยสุวรรณจินดา

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่าง

ไม่มีการแก้ไข

คำแปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ คณะกรรมการการเลือกตั้ง

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u> นายวิชัย โภสุวรรณจินดา คณะกรรมการมาธิการเห็นด้วย ในหลักการบางส่วน และแก้ไขแล้ว	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๗ ไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u> นายวิชัย โภสุวรรณจินดา คณะกรรมการมาธิการได้ชี้แจงแล้ว	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๑๑ ไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๒</u> นายวิชัย โภสุวรรณจินดา คณะกรรมการมาธิการได้ชี้แจงแล้ว	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๑๒ ไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

<u>มาตรา ๑๕</u>	คณะกรรมการมาธิการตัดออก
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u> นายวิชัย โสภุวรรณจินดา คณะกรรมการเห็นด้วย	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๑๑) ของมาตรา ๑๘ ไว้
เนहरूการ และแก้ไขให้สอดคล้องแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ	
<u>มาตรา ๑๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้ง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	คณะกรรมการสิทธิการตัดออก
<u>มาตรา ๓๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓ ทวิ</u>	คณะกรรมการ เพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	มีการแก้ไข

<u>หมวด ๓ บทกำหนดโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	มีการแก้ไข
<u>บทเฉพาะกาล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑ ทวิ</u>	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๔๒</u>	ไม่มีการแก้ไข

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงาน
นี้ด้วยแล้ว

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศาสตร์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศาสตร์)
เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คณะกรรมการการเลือกตั้ง

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง

พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้

บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๘ "ในพระราชบัญญัตินี้

"ประธานรัฐสภา" หมายความว่า ประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้หมายความถึงประธานแห่งสภานั้น
และในกรณีที่ไม่มีประธานรัฐสภา ประธานรัฐสภาไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้
หมายความถึงผู้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติราชการแทนประธานรัฐสภา

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการการเลือกตั้ง

"ประธานกรรมการ" หมายความว่า ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

"รองประธานกรรมการ" หมายความว่า รองประธานกรรมการการเลือกตั้ง

"เลือกตั้ง" หมายความว่า เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภา
ท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณี

"สมาชิกสภาท้องถิ่น" หมายความว่า สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล
สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สมาชิกสภาเขตของกรุงเทพมหานคร สมาชิกสภาเมืองพัทยา
กรรมการสุขาภิบาล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่นใด
ตามที่จะได้มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น

"อนุบัญญัติ" หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ
ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือบทบัญญัติอื่นใดที่มีศักดิ์ต่ำกว่าพระราชบัญญัติ หรือพระราชกฤษฎีกา

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

"รองเลขาธิการ" หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

"ผู้ช่วยเลขาธิการ" หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

หมวด ๑

คณะกรรมการการเลือกตั้ง

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งคณะหนึ่งประกอบด้วย กรรมการการเลือกตั้งจำนวนเก้าคนซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามคำแนะนำของสภาผู้แทนราษฎรจากผู้ซึ่งได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๗

มติของสภาผู้แทนราษฎรในการถวายคำแนะนำให้แต่งตั้งกรรมการการเลือกตั้งตามวรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด

ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ แต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ให้เลขานุการเป็นเลขานุการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

มาตรา ๗ ให้ประธานรัฐสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา นายกรัฐมนตรีและผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรคัดเลือกผู้มีความสมบัติตามมาตรา ๘ ซึ่งเหมาะสมได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการการเลือกตั้ง โดยคำนึงถึงการได้มาซึ่งผู้มีความเป็นธรรมและมีความรู้ในการดำเนินการเลือกตั้ง

เมื่อพิจารณาคัดเลือกกรรมการการเลือกตั้งได้ตามจำนวนที่จะมีการแต่งตั้งแล้ว ให้ประธานรัฐสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา นายกรัฐมนตรี และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรร่วมกันเสนอรายชื่อต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณา

มาตรา ๘ กรรมการการเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- (๔) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๕) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๖) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา

(๗) ไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น

(๘) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง หรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง ในระยะเวลาหนึ่งปีก่อนได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๗

(๙) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ

(๑๐) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี

(๑๑) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๑๒) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช

(๑๓) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งโดยคำพิพากษา

(๑๔) ไม่เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๕) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๗) ไม่เคยถูกวุฒิสภา หรือสภาผู้แทนราษฎร มีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพ

มาตรา ๘ กรรมการการเลือกตั้งคือ

(๑) ไม่รับสัมปทานจากรัฐหรือหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานนั้น หรือเป็นผู้สัญญากับรัฐหรือหน่วยราชการ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจอันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

วัตถุประสงค์ของสภาผู้แทนราษฎร จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาว่ากรรมาธิการการเลือกตั้งผู้ใดมีกรณีตามมาตรา ๑๑ (๕) หรือ (๖) และเหตุผลต้องพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือไม่นั้น

ในการพิจารณาว่าเป็นกรรมาธิการหนึ่ง ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญตามวรรคสองไว้ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายจำนวนเจ็ดคน ซึ่งอย่างน้อยให้พิจารณาแต่งตั้งจากกรรมาธิการร่างกฎหมายหนึ่งคน ผู้ซึ่งเคยเป็นข้าราชการตุลาการตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาซึ่งมีประสบการณ์ผู้ทบทวนพยานหนึ่งคน อดีตรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยซึ่งมีประสบการณ์ผู้ทบทวนพยานหนึ่งคน ผู้ซึ่งเคยเป็นข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการพิเศษฝ่ายซึ่งชั้นยศสูงสุดของกระทรวงมหาดไทยหนึ่งคน และผู้ซึ่งมีประสบการณ์ผู้ทบทวนพยานหนึ่งคน หรือหากผู้ทบทวนขาดแต่ยังคงมีเหตุเพื่อพยานที่พิจารณาเสนอความเห็นว่าการกรรมาธิการเลือกตั้งมีกรณีตามวรรคหนึ่งต้องพ้นจากตำแหน่งหรือไม่ไปคณะกรรมาธิการวิสามัญหรือสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ให้พ้นจากตำแหน่งโดยปริยาย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกพรรคการเมืองและสมาชิกพรรคการเมืองอื่นใดที่ลงมติคัดค้านมติของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา หรือคณะกรรมาธิการการเลือกตั้ง หรือผู้ทบทวนพยาน ให้พ้นจากตำแหน่งและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาหรือคณะกรรมาธิการการเลือกตั้งหรือผู้ทบทวนพยานจะตั้งใหม่ได้โดยปริยาย

ในการพิจารณาสอบสวนกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการวิสามัญและสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือสั่งให้บุคคลใด ๆ มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น หรือสั่งให้บุคคลใด ๆ ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่น เพื่อประกอบการพิจารณาได้

มติของสภาผู้แทนราษฎรว่าการเลือกตั้งผู้ใดมีกรณีต้องพ้นจากตำแหน่งดังมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาผู้แทนราษฎรและให้มีผลในการรวมการเลือกตั้งผู้ใดมีกรณีดังมีมติสภาผู้แทนราษฎรมติ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่มีการกรรมการเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ มาตรา ให้มีการแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง อย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากัวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งคนแทน

กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งให้หมายถึงวันในสมัยประชุม

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่มีการกรรมการเลือกตั้งดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการการเลือกตั้งขึ้นใหม่ ให้กรรมการการเลือกตั้งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการการเลือกตั้งขึ้นใหม่ แต่ต้องแต่งตั้งกรรมการการเลือกตั้งขึ้นใหม่อย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบวาระ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวดที่ ๕๕ วันครบที่วาระของศาลรัฐธรรมนูญและศาลปกครองสูงสุด
มาตรา ๕๕ วันครบที่วาระของศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองสูงสุด คือวันที่สิ้นสุดของวาระที่บัญญัติในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือสภาคณะมนตรีความมั่นคงหรืออัยการ
ให้ดำรงตำแหน่งการเลือกตั้งที่วาระครบที่วาระตำแหน่งสิ้นสุด วันวาระนั้นยังสมบูรณ์นับแต่วันที่ต่ออายุ
จนหลังครบที่วาระที่วาระครบที่วาระสิ้นสุดที่วาระขึ้นใหม่

มาตรา ๑๖ ให้กรรมการการเลือกตั้งเลือกกรรมการการเลือกตั้งคนใดคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการทุกครั้งที่มีการแต่งตั้งกรรมการการเลือกตั้งทั้งคณะ หรือเมื่อตำแหน่งประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการว่างลง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการการเลือกตั้ง มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการการเลือกตั้งทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม
 ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุมและ ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการการเลือกตั้งคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการการเลือกตั้งคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงที่ขาด

ในการประชุมถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการการเลือกตั้งผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุมในเรื่องนั้น

การประชุมคณะกรรมการ นอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดวันเลือกตั้งและวันสมัครรับเลือกตั้ง

(๒) กำหนดการแบ่งเขตเลือกตั้งหรือกำหนดจำนวนผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้ง ของเขตเลือกตั้ง ในกรณีที่การเลือกตั้งนั้นมิกฎหมายกำหนดให้มีการแบ่งเขตเลือกตั้งหรือกำหนดจำนวนผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งของเขตเลือกตั้ง

(๓) ออกข้อกำหนดเป็นแนวทางให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ว่าด้วยการเลือกตั้งหรือที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งไปดำเนินการ เสนอเพื่อตราพระราชกฤษฎีกา หรือออกอนุบัญญัติหรือปฏิบัติต่อไป และคณะกรรมการจะกำหนดให้การ เสนอเพื่อตราพระราชกฤษฎีกาหรือออกอนุบัญญัติ หรือการปฏิบัติใน เรื่องใดจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อนก็ได้

(๔) ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับบริการที่รัฐจะจัดให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในการหาเสียงเลือกตั้งที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการ เพื่อให้ เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกพรรคการเมือง และส่งเสริมให้มีการเลือกตั้งที่ชอบด้วยกฎหมาย และระบอบประชาธิปไตยโดยข้อกำหนดดังกล่าวให้คำนึงถึงความประหยัดและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติประกอบด้วย

(๕) กำกับดูแลการปฏิบัติงานของผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง และผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ในกรณีนี้ผู้มีอำนาจเรียกให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ดังกล่าวชี้แจงข้อเท็จจริง

หรือชี้แจงการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติตามกฎหมาย

(๖) ตรวจสอบการลงคะแนน การนับคะแนนและการรวมคะแนนเลือกตั้งก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง ในการนี้ให้ผู้อำนวยการสั่งให้เปิดหีบบัตรเลือกตั้งเพื่อตรวจสอบหรือนับคะแนนใหม่ได้

(๗) อนุมัติการประกาศผลการเลือกตั้ง

(๘) ดูแลและตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมือง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือบุคคลอื่นใด ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

(๙) พิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ ของผู้อำนวยการหน้าที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งและมีอำนาจหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยเกี่ยวกับการเลือกตั้ง และเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลใดที่เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือเป็นการทุจริต หรือการประพฤติมิชอบในการเลือกตั้ง

(๑๐) ศึกษาและเสนอแนะแนวทาง และวิธีการปรับปรุงการดำเนินการเลือกตั้งอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเสนอแนะมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันกาทุจริตและการประพฤติมิชอบในการเลือกตั้ง รวมทั้งแนวทางในการรณรงค์ ส่งเสริมและให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ทั้งนี้ เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์ และยุติธรรม

(๑๑) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี และข้อสังเกตเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการได้ ให้อนุกรรมการได้รับคำตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๐ เมื่อมีกรณีที่ต้องเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้นายกรัฐมนตรีสำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกระทรวงมหาดไทยสำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น เป็นผู้แจ้งถึงความจำเป็นที่ต้องกำหนดให้มีการเลือกตั้งให้คณะกรรมการทราบโดยเร็ว และให้คณะกรรมการกำหนดวันเลือกตั้ง และวันสมัครรับเลือกตั้งโดยคำนึงถึงระยะเวลาที่กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งกำหนดด้วย

เมื่อมีการกำหนดวันเลือกตั้งและวันสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๑๘ (๑) แล้ว ให้ดำเนินการ เสนอเพื่อตราพระราชกฤษฎีกา หรือออกอนุบัญญัติ หรือประกาศตามบทกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องต่อไป

ในกรณีที่มีเหตุอันควรทำให้ไม่อาจดำเนินการให้มีการเลือกตั้ง ในวันที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่งได้ ให้คณะกรรมการเปลี่ยนแปลงกำหนดวันเลือกตั้งและวันสมัครรับเลือกตั้งได้

เมื่อมีการกำหนดวันใดเป็นวันเลือกตั้งหรือวันสมัครรับเลือกตั้งแล้ว ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการเลือกตั้งดำเนินการ ให้ เป็นไปตามนั้น

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการแบ่งเขตเลือกตั้งให้เกิดความเป็นธรรม คณะกรรมการอาจขอให้กระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร กิจกรรมในพื้นที่ และลักษณะทางภูมิศาสตร์ในพื้นที่แก่คณะกรรมการได้

ทุกปี ให้คณะกรรมการประกาศแบ่งเขตเลือกตั้งและกำหนดจำนวนผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้ง และให้เขตเลือกตั้งและจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งเป็นไปตามประกาศนั้นจนกว่าจะมีการประกาศใหม่

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่คณะกรรมการออกข้อกำหนดตามมาตรา ๑๘ (๓) และ (๔) ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง หรือที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง ดำเนินการ เสนอเพื่อตราพระราชกฤษฎีกา หรือออกอนุบัญญัติ หรือปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดนั้น

ในกรณีนี้ข้อกำหนดให้ออกอนุบัญญัติในเชิงใด ถ้าผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งหรือที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งไม่ดำเนินการออกอนุปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกข้อกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาข้อกำหนดนี้ให้มีผลใช้บังคับได้ เสมือนหนึ่งเป็นอนุบัญญัติที่ออกตามกฎหมาย ว่าด้วยการเลือกตั้งหรือที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง

มาตรา ๒๓ การประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

มาตรา ๒๔ ในการควบคุมและตรวจสอบการใช้จ่าย เงินตาม เงื่อนไขที่กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งกำหนดตามมาตรา ๑๘ (๘) ให้คณะกรรมการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการอย่างน้อยคณะหนึ่ง เพื่อช่วยดำเนินการและคณะอนุกรรมการดังกล่าวต้องประกอบด้วย ผู้มีความรู้ทางด้านกฎหมาย การเงิน และการบัญชี

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการมีสิทธิขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาคำเนินการในเรื่องหนึ่ง เรื่องใดตามอำนาจหน้าที่ หรือถ้าเห็นว่ากรณีนั้นเป็นการกระทำผิดทางวินัยให้ส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยของผู้ในตำแหน่งการต่อไป หรือถ้าเห็นว่าเป็นการกระทำผิดทางอาญาให้แจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือมีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ หรือฟ้องคดีต่อศาล ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องในทางแพ่งทางอาญา ทางปกครองหรือลักษณะอื่นใดเกี่ยวกับการกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งได้ ในการดำเนินคดีให้คณะกรรมการมีอำนาจร้องขอให้พนักงานอัยการหรือมอบหมายให้บุคคลใดดำเนินการแทนได้

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เรียกร้องหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือความเห็นในการปฏิบัติงาน หรือส่งผู้แทนหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำประกอบการพิจารณา หรือส่งวัตถุ เอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นมาประกอบการพิจารณา

(๒) เรียกร้องผู้ร้องเรียนมาชี้แจงประกอบคำร้องเรียน หรือนำพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

(๓) เรียกร้องบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นเพื่อประกอบการพิจารณา

(๔) เข้าไปตรวจสอบสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการร้องเรียน โดยแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ทราบล่วงหน้าในเวลาก่อนสมควร

(๕) เข้าไปตรวจตราในที่เลือกตั้งหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งได้

(๖) ขอให้ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการ ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐมาช่วยปฏิบัติงานในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวได้ตามที่เห็นเป็นการเหมาะสม ทั้งนี้ เพื่อให้ได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นแล้ว

มาตรา ๒๗ ในการเลือกตั้งแต่ละครั้งคณะกรรมการอาจแต่งตั้งบุคคล หรือคณะบุคคลซึ่งไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ให้ทำหน้าที่ช่วยสอดส่องดูแลและสนับสนุนให้การเลือกตั้งเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์และยุติธรรม

การแต่งตั้ง การทำเนิมนการ การบูรเลิก ค่าใช้จ่าย และค่าตอบแทนของบุคคลหรือคณะบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการการเลือกตั้งอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๒๕ และผู้ให้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๒๗ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

มาตรา ๒๙ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีฐานะเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่ไม่สังกัดหน่วยงานใด และอยู่ในบังคับบัญชาของคณะกรรมการ

ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการข้าราชการการเลือกตั้ง" ประกอบด้วยประธานกรรมการเป็นประธาน กรรมการการเลือกตั้งสองคน ซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสาขาการบริหารงานบุคคล สาขาการจัดการองค์การและสาขากฎหมาย ซึ่งคณะกรรมการเลือกขึ้นสาขาละหนึ่งคน และเลขาธิการเป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการคณะกรรมการข้าราชการการเลือกตั้ง และให้แต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และให้นำนามตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ *สหประชาชาติ ๑๙* มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำนามตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งด้วย โดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการข้าราชการการเลือกตั้ง มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการพลเรือน ก.พ. และให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ ก.พ. ตลอดจนมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการใด ๆ แทน ยกเว้นการออกกฎ ก.พ. และการตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน "ในการปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวให้อำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ และอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ อ.ก.พ. กรมเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการการเลือกตั้ง

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย การที่นายกรัฐมนตรีจะสั่งหรือแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ให้ไปปฏิบัติราชการในกระทรวง ทบวง กรมอื่น ต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการ และต้องได้รับความยินยอมจากข้าราชการผู้นั้นด้วย

มาตรา ๓๓ ทวิ การแต่งตั้งเลขาธิการต้องได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ตามลำดับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

การบรรจุให้บุคคลดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ขึ้นไป ในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ให้เลขาธิการเป็นผู้สั่งบรรจุเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการแล้ว

มาตรา ๓๔ นอกจากการมอบอำนาจให้แก่อนุกรรมการแล้ว คณะกรรมการอาจมอบอำนาจในการบังคับบัญชาสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และการดำเนินการทางวินัยบางกรณีให้แก่ประธานกรรมการก็ได้

มาตรา ๓๕ ให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการ เกี่ยวกับการรักษาทะเบียนประวัติและการควบคุมเกื้อหนุนอายุของข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

มาตรา ๓๖ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติ อนุญาต หรือให้ความเห็นชอบของปลัดกระทรวงหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือคณะรัฐมนตรี ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการเสนองบประมาณรายจ่าย ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาในการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการไม่เห็นด้วย กับการจัดทางงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของสำนักงานงบประมาณ คณะกรรมการมีสิทธิหักท้วงโดยรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อวินิจฉัย

ผลการวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรีตามวรรคสองให้บันทึกไว้ในรายงานการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และให้ประธานกรรมการหรือกรรมการการเลือกตั้งที่ประธานกรรมการมอบหมาย และเลขาธิการมีสิทธิเข้าชี้แจงงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้

มาตรา ๓๘ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณารายงานประจำปีของคณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือในการติดตามดูแลโดยทั่วไป สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาอาจมีมติ

ให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือคณะกรรมการชี้แจง เป็นหนังสือหรือมาชี้แจง
 ด้วยวาจาหรือส่ง เอกสารหลักฐาน เกี่ยวกับการพิจารณารายงานประจำปีของคณะกรรมการ
 หรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือคณะกรรมการได้
 และในกรณีมีเหตุอันควรจะมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการปฏิบัติงานก็ได้

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๘ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐาน
 อันใดที่เรียกหรือสั่งให้ส่งตามมาตรา ๑๒ วรรคที่สามหรือมาตรา ๒๖ (๑) (๒) หรือ
 (๓) หรือไม่อำนวยความสะดวกในการเข้าไปตรวจในสถานที่ตามมาตรา ๒๖ (๔) และ
 (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหก เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๐ ให้ประธาน รัฐสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา นายกรัฐมนตรี
 และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร กัดเลือกผู้ซึ่งเหมาะสมได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ
 การเลือกตั้งตามจำนวนที่กำหนดในมาตรา ๖ และเสนอรายชื่อต่อสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่
 ชักช้าแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ยกบัญชีของรัฐธรรมนูญกำหนดให้พระราชกฤษฎีกายุบสภา
 ผู้แทนราษฎรต้องกำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ไว้ด้วยนั้น มิให้นำบทบัญญัติ
 มาตรา ๑๘ (๑) มาใช้บังคับ

มาตรา ๔๑ ทวิ เมื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการการเลือกตั้งแล้ว ให้ประธานรัฐสภากำหนดวันเพื่อให้กรรมการการเลือกตั้งมาประชุมเป็นครั้งแรก การดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการเลือกตั้งที่กระทำไปแล้วก่อนวันประชุมดังกล่าว ให้เป็นอันใช้ได้ แต่การดำเนินการต่อไปให้อยู่ในการควบคุมดูแลของคณะกรรมการตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ในระยะเริ่มแรก ให้ประธานรัฐสภาจัดให้มีสถานที่ _____ และข้าราชการสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจำนวนหนึ่ง _____ เพื่อช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการเป็นการชั่วคราวได้ _____ ตามความเหมาะสม

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่มีการเลือกตั้งก่อนที่จะมีประกาศกำหนดเขตเลือกตั้ง ตามมาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดการแบ่งเขตการเลือกตั้งและจำนวนผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งคราวนั้นเป็นการเฉพาะได้

.....

.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านประธานคณะกรรมการมีอะไร
จะแถลง เชิญครับ

นายโมกข์ พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาและท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการเลือกตั้ง พ.ศ. . . . ซึ่งคณะรัฐมนตรี
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ และสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบแล้ว และ
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นพิจารณา ต่อมาก็ได้มีการเสนอเข้าสู่วุฒิสภา วุฒิสภาก็ได้ตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญขึ้นพิจารณา คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
เสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภา เพื่อโปรดพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญเลขาธิการดำเนินการครับ

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการเลือกตั้ง พ.ศ. . . . ชื่อร่างพระราช
บัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ คณะกรรมการ
การเลือกตั้ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายโมกข์ พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาตท่านประธาน
วุฒิสภา ในมาตรา ๖ โดยเฉพาะมาตรา ๖ วรรคสาม ที่เขียนไว้ว่า ให้ประธานรัฐสภา
เป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งกรรมการการเลือกตั้งนั้น กระผมและ
ท่านเลขาธิการ ได้ไปตรวจดูในรัฐธรรมนูญแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๕
จัดว่า ที่บัญญัติไว้ว่า บทกฎหมาย พระราชกฤษฎีกา และพระบรมราชโองการใด ๆ
อันเกี่ยวกับราชการแผ่นดิน ต้องมีรัฐมนตรีลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ เว้นแต่ที่มี
บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้ แต่ปัญหาที่คือว่า การจะให้ประธานรัฐสภาลงนาม
รับสนองแต่งตั้งกรรมการการเลือกตั้งนั้น ไม่มีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญจอร์เจียให้กระทำได้
เกรงว่าอาจจะถูกโต้แย้งได้ว่า ขัดต่อรัฐธรรมนูญจึงขอจะเสนอขอแก้ไขถ้อยคำเป็นว่า
Legislative Institutional Repository of Thailand
ไม่มีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญจอร์เจียให้กระทำได้

ให้ประธานรัฐสภาแจ้งให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการการเลือกตั้ง นั่นก็คือว่า ประธานรัฐสภายังเป็นผู้รับผิดชอบอยู่ แต่เป็นผู้แจ้งไปให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูล คิดว่าน่าจะถูกต้องกว่า เพราะไม่อย่างนั้นแล้วอาจจะมีปัญหาขึ้นมาได้ภายหลัง จึงกราบเรียนที่ประชุมเพื่อพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เป็นคำแก้ไขของคณะกรรมการบริหารรับทราบตามนั้นนะครับ ถ้าไม่มีท้วงติงอะไรก็ผ่านไป เชิญเลขหา

นายจ่านงค์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : พลเรือเอก เกาเหล่ ครับ

พลเรือเอก เกาเหล่ พลเรือเอก เจริญรุกษ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก เกาเหล่ พลเรือเอก เจริญรุกษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๑๒ นี้ คณะกรรมการได้แก้ไขโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผมมีความสนใจในประเด็นที่เกี่ยวกับการตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาว่า กรรมการการเลือกตั้งผู้ใดมีเหตุต้องพ้นจากตำแหน่ง ในวรรคที่ ๒ ได้เขียนไว้ว่า องค์ประกอบของคณะกรรมการวิสามัญ ๗ คนแล้วก็บอกว่า ต้องประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายจำนวน ๗ คน ให้พิจารณาแต่งตั้งจากกรรมการร่างกฎหมาย ๑ คน ผู้ซึ่งเคยเป็นข้าราชการตุลาการตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา ๑ คน ผู้ซึ่งเคยเป็นข้าราชการอัยการตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการพิเศษฝ่าย ๑ คน กระผมอ่านแล้วไม่เข้าใจว่า หมายความว่าท่านต้องการอะไร หรือท่านต้องการให้องค์ประกอบนี้เป็นอย่างไร กระผมขอความกรุณาท่านประธานฯ ขอรับคำอธิบายสักนิดได้ไหมครับว่า เจตนาท่านต้องการอะไร พออ่านแล้วรู้สึกว่าจะไม่ต้อเข้าใจว่าท่านต้องการอะไร ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญประธานคณะกรรมการบริหาร

นายโภคิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการบริหาร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ คือความมุ่งหมายในมาตรา ๑๒ วรรคสอง ที่อยากจะให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมาย ๗ คน นั้น ก็หมายความว่าผู้ที่จะเป็นนักกฎหมายในระดับสูงที่มีอาวุโส แล้วมาเป็นคณะกรรมการนั้น ควรจะมาจากที่ใดบ้าง เราก็ดูไป กรณีแรกก็คือน่าจะมาจากกรรมการร่างกฎหมาย ซึ่งเป็นกรรมการ

กฤษฎีกา ตามกฎหมายกฤษฎีกา ๑ คน ก็มาดูตรงที่ว่า ผู้พิพากษานั้นก็น่าจะ เป็นผู้พิพากษา
ระดับศาลฎีกา ก็มีการเบี่ยงเบนกันว่า ควรจะเป็นข้าราชการตุลาการซึ่งตำแหน่งไม่ต่ำกว่า
ผู้พิพากษาศาลฎีกา ๑ คน เช่นเดียวกับทางอัยการ ก็คือต้องไม่ต่ำกว่าระดับอัยการพิเศษ
ฝ่าย ๑ คน ที่เราไม่ได้ให้รางวัลผู้พิพากษาระดับศาลฎีกาและอัยการพิเศษฝ่าย ซึ่งดำรง
ตำแหน่งอยู่ในปัจจุบันนั้น ก็เพราะว่า มีการพูดกันว่า ยอมที่จะขอเป็นผู้ซึ่งเคยดำรง
ตำแหน่ง ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะไม่ต้องมาเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางคดีต่อไป เพราะว่า หากยัง
ดำรงตำแหน่งอยู่นั้นท่านอาจจะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับได้ เพราะเหตุนี้ ใน ๗ คนจะต้องมี
อย่างน้อย ๓ คน คือมาจากกรรมการร่างกฎหมายคนหนึ่ง มาจากอดีตผู้พิพากษาระดับ
ศาลฎีกาคนหนึ่ง อดีตอัยการระดับอัยการพิเศษฝ่ายคนหนึ่ง ส่วนอีก ๔ คน ก็เป็นเรื่องของ
สภาผู้แทนราษฎรที่จะพิจารณาได้ตามความเหมาะสม จึงกราบเรียนชี้แจง ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ดิดใจใหม่ครับ เชิญครับ

พลเรือเอก เกาเหล่หลัก เจริญรุทซ์ : นั้นหมายความว่า กรรมการร่างกฎหมาย
ที่จะต้องมาอยู่อย่างน้อย ๑ คน คือกรรมการร่างกฎหมายของสำนักงานกฤษฎีกา บุคคล
ใช้ใหม่ครับ แล้วนอกนั้นก็ต้องเป็นอดีตผู้พิพากษาศาลฎีกา และอัยการพิเศษฝ่าย ต้องมี
๓ คนนี้ นอกนั้นก็จะเป็นใคร ไม่เป็นปัญหาใช้ใหม่ครับ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญเลขาธิการ

นายพีนิศ อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ คณะกรรมการตุลาการตัดสินคดี มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญ พลเรือเอก เกาเหล่หลัก ครับ

พลเรือเอก เกาเหล่หลัก เจริญรุทซ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม เกาเหล่หลัก สมาชิกวุฒิสภา กระผมอยากจะกราบเรียนตามผ่านไปยังคณะ
กรรมาธิการ ในมาตรา ๑๘ นี้เป็นมาตราที่กำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งของ
คณะกรรมการ มีประเด็นอยู่นิดหนึ่ง เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเหตุผลที่ว่า ต้องการ
จะให้มีความทันสมัยการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรม เพราะฉะนั้นการกำกับดูแลเมื่อมี
ในร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วจะเป็นการกำกับดูแลเจ้าหน้าที่ทั้งหมด อันเป็นที่กำหนดไว้ เช่น
การตรวจสอบการลงคะแนนให้เปิดหีบนับใหม่ก็ได้ แล้วถ้าหากว่า มีการส่อการทุจริตจะหา

อย่างไรต่อไป มีต้องไปว่าตามกฎหมายเลือกตั้งหรือ มีอะไรบัญญัติไว้หรือไม่ ที่ประเด็นไว้หรือเปล่า ที่ไหน

ประการต่อไป อนุมัติประกาศผลการเลือกตั้ง แล้วถ้าไม่อนุมัติจะเกิดอะไรขึ้นหรือเปล่า จะทำอย่างไร แล้วมีสิทธิที่จะประกาศให้การเลือกตั้งนั้นเป็นโมฆะหรือเปล่า ในเฉพาะเขตหรือเฉพาะส่วนที่ตัวไปตรวจพบนั้นมีอำนาจด้วยหรือเปล่า ถ้าเผื่อเป็นโมฆะจะเลือกตั้งใหม่ ประกาศเองได้หรือ หรือต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติ แล้วกรณีที่มีความคิดนั้นเป็นบุคคลอื่น ซึ่งไม่ใช่ข้าราชการ และไปพบเห็นก็มีหน้าที่ที่ต้องไปบอกกับผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องให้ไปดำเนินการ แล้วก็ต้องรอว่า เขาไปดำเนินการหรือไม่ดำเนินการ ถ้าเขาไม่ดำเนินการก็ต้องไปจัดการกับผู้ที่มีหน้าที่นั้น แต่ไม่มีส่วนที่จะไปเกี่ยวพันถึงบุคคลอื่นเลย กว่าเรื่องจะเสร็จก็ทำนองเดียวกับปัจจุบันสักจะแก้ไขอะไรได้อะไรได้อะไรอะไร ที่กระผมมาถึงตรงนี้ การแปรญัตติก็คิดว่า คณะกรรมาธิการจะพิจารณาเรื่องนี้เขียนเอาไว้ กระผมอ่านแล้วก็ไม่เข้าใจ มีประเด็นที่สงสัยเช่นนี้ กระผมจึงขอความกรุณาให้ความกระจ่างด้วยขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ ความจริงแล้วต้องขออนุญาตท่านเอกะหลัก ที่จริงก็คงจะพูดกันได้เลยเฉพาะประเด็นที่กรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติมว่า ท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม เพราะว่า ในประเด็นที่ว่า จะทำอย่างไรกันต่อไปนั้นก็คงสอบถามกันไประดับหนึ่งแล้ว ก็ขออนุญาตเรียนสั้น ๆ ว่า กรณีที่ว่า กำกับดูแล แล้วมีปัญหาอะไรต่าง ๆ ก็ต้องเป็นไปตามกฎหมายเลือกตั้ง การอนุมัติอะไรต่าง ๆ ก็ต้องไปดูตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อย่างที่กราบเรียนว่า จริง ๆ แล้วในเรื่องกรรมการการเลือกตั้งนั้น พวกเราก็รู้กันมาตั้งแต่ต้นตั้งแต่ชั้นผ่านสภาผู้แทนราษฎรจนมาถึงวุฒิสภาว่า ถ้าออกเฉพาะกฎหมายฉบับนี้ฉบับเดียวจะทำให้รัศมีไปทุกอย่างอาจจะลำบากนิดหนึ่ง จริง ๆ แล้วต้องแก้ทั้งกฎหมายเลือกตั้งกฎหมายพรรคการเมือง และส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งระบบใหญ่เลย แต่บังเอิญรัฐธรรมนูญมาบังคับว่า ต้องออกกฎหมายนี้ให้เสร็จภายใน ๒ ปี ซึ่งก็ล่าช้ามาแล้ว เราก็พยายามปรับปรุง พยายามเขียนให้สอดคล้องกันมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หากมีปัญหาจุดใดบ้างที่ยังขัดข้องก็คงเป็นเรื่องของการจะต้องไปตีความกฎหมาย ในการบังคับใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อไป ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : พลเรือเอก เกาเหล็ก เขียวศรี

พลเรือเอก เกาเหล็ก เขียวศรี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 ศรีภว กระทบต้องขอขมาพระคุณที่คณะกรรมการได้ชี้แจงให้ทราบ เป็นความถูกต้องที่ว่า
 จะพิจารณาได้เฉพาะส่วนที่แก้ไข แต่ตรงนี้ที่กระผมอยากจะกราบเรียนก็คือ ในชั้นการอนุมัติ
 หลักการนั้นไม่สามารถจะพิจารณาละเอียดอย่างนี้ได้ มาถึงตรงนั้นทุกครั้งที่มีกฎหมายเข้า
 ก็จะต้องว่า อนุมัติหลักการ เห็นสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการนี้หลักการและเหตุผลอย่างนี้
 อนุมัติหลักการหรือไม่อนุมัติหลักการ จะพิจารณารายละเอียดตามมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๐
 ฟ้าไม่ได้ แล้วถ้าเพื่อรีเคราะห้ไปแล้วก็บอกได้ว่าตรงนั้นไปแก้ไขในส่วนที่บัญญัติใน
 วาระสอง พอถึงวาระสองก็บอกว่า พุฒไม่ได้ เพราะเขาไม่เค้แก้ ตรงนี้เป็นสิ่งที่ลึบใจ
 กระผมมากที่สุดมาั้งอยู่ตรงนี้ บางทีเห็นข้อขัดข้องหรือข้อสงสัยอยากจะถามก็ติดขัด อ่างว่า
 เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ กระผมก็อยากจะทำท่านประธานไว้ด้วยว่า จะทำอย่างไรที่จะให้
 สมาชิก ที่นั่งอยู่ตรงนี้ได้สามารถทำหน้าที่ให้สมบูรณ์ขั้นตอนของข้อบังคับหรือด้วยบท
 กฎหมาย กระผมอยากจะทำแก้ไขข้อสิ่งเกิดไว้ด้วย ขอพระคุณศรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ดอกเตอร์ชูวงศ์ เขียวศรี

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพและ
 กรรมาธิการได้แก้ไขใน (๓) ที่ว่า ออกข้อกำหนดเป็นแนวทางให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ตาม
 กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งหรือที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งไปดำเนินการ โดยคณะ
 กรรมาธิการเต็มไปว่า เสนอเพื่อตราพระราชกฤษฎีกาหรือออกอนุบัญญัติหรือปฏิบัติต่อไป
 และคณะกรรมการจะกำหนดให้การเสนอเพื่อตราพระราชกฤษฎีกาหรือการออกอนุบัญญัติ ที่
 เติมนำไปในะครับ คือกระผมมีความรู้สึกว่า นอกจากกฎหมายฉบับนี้แล้ว ยังมีกฎหมาย
 อีกฉบับหนึ่งคือ กฎหมายเลือกตั้ง ในบทบัญญัติของกฎหมายเลือกตั้งก็จะกำหนดในสิ่งที่กระทำ
 ในรายละเอียดแห่งกฎหมายนั้นไว้มากด้วยกับอยู่แล้ว การเต็มเข้าไปนี้เลยไม่ทราบว่าจะ
 จะให้ทำอะไร แต่กระผมก็ปฏิบัติมาเป็นเวลานานด้วยกัน เลือกตั้ง ๔ ครั้ง ที่นี้ถ้าเต็ม
 อย่างนี้ผู้ที่มีหน้าที่ในกฎหมายเลือกตั้งก็จะทำอะไรก็จะต้องมาออกกฤษฎีกาอีก ในขณะที่
 การเลือกตั้งบางครั้งเพียง ๔๕ วันอย่างนี้เป็นต้น น่าจะเป็นไปมาเข้าในประเด็นนี้ ที่กระผม
 อยากกราบเรียนถาม และอีกประเด็นหนึ่ง ที่คณะกรรมการไม่ได้พิจารณา คือใน (๑)
 คือกำหนดวันเลือกตั้ง และวันสมัครรับเลือกตั้ง ความจริงวงเล็บนี้ขัดรัฐธรรมนูญ เพราะ

รัฐธรรมนูญได้เขียนไว้ว่า เมื่อมีการยุบสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรี เป็นผู้กำหนดวันเลือกตั้ง
 ระบุนเลือกตั้ง เป็นวันไหน ๆ กระผมก็พยายามชี้แจงในประเด็นนี้ แต่ไม่มีการแก้ไข และ
 ก็ปล่อยมาถึง ๒ สภาแล้ว ทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา กระผมคิดว่า ในกรณีอย่างนี้เป็น
 เรื่องที่สำคัญ ตลอดจนอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ ถึงแม้จะไม่มีการแก้ไข แต่ว่าในทางปฏิบัติเป็นไป
 ไม่ได้ อย่างที่ท่านเกาะหลักพูด อนุมัติการประกาศผลการเลือกตั้งอย่างนี้เป็นต้น การ
 เลือกตั้งในประเทศไทย เลือกตั้ง ๘ โมงเช้าเสร็จ ๓ โมงเย็นผลเลือกตั้งก็จะรู้แต่ละเขต
 เลือกตั้ง ธรรมเนียมปฏิบัติของคนไทย ของประเทศไทยก็จะภายในวันเดียวกัน ถ้าอนุมัติ
 การประกาศผลการเลือกตั้ง กว่าจะประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง เลือกตั้งไปแล้ว
 ๗ วันยังไม่ได้อนุมัติประกาศเป็นทางการ โทรทัศน์ออกผลการเลือกตั้งทั้งหมดทั่วประเทศ
 อย่างนี้เป็นต้น ปัญหาที่ตามมามีมากมายเหลือเกิน การฟ้องร้องที่เกิดขึ้นเวลานี้ ก็เพราะว่า
 ผลของการเลือกตั้งไม่ตรงกันระหว่างโทรทัศน์กับผลการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการ ที่
 ปรากฏอยู่เวลานี้ในหลายแห่งด้วยกัน เพราะฉะนั้นในบทบาทผู้ตั้งแห่งนี้จะมีปัญหามากมายด้วย
 กระผมขอตั้งข้อสังเกต กระผมคิดว่า ถ้าเป็นไปได้ เมื่อกลับไปสภาผู้แทนราษฎรแล้ว น่า
 จะมีการพิจารณาอีกสักครั้ง และความจริงที่ท่านกรรมาธิการแก้ไขนั้นเป็นการแก้ไขที่
 ค่อนข้างมาก ในมาตราหลัง ๆ นี้มีการแก้ไขมาก ซึ่งน่าจะไม่ใช่เฉพาะเพียงแก้ไขใน
 รายละเอียดเท่านั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายไวฑูรย์ พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 วุฒิสภา ก็คงมีอยู่ ๒ คำถาม คำถามแรกก็คือ ใน (๑) ก่อนแล้วก็ (๓) ความจริง (๑)
 นั้น อาจจะไม่ได้ไปแก้ไข แต่ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ ตรงกันกับที่ท่านสมาชิกฯ กรณมาได้
 สอบถาม ตามรัฐธรรมนูญนั้น ถ้าเผื่อมีการยุบสภา พระราชกฤษฎีกายุบสภานั้น ต้องกำหนด
 วันเลือกตั้งไปพร้อมกันดังนั้นถ้าเขียนมาตรา ๑๘ (๑) อย่างนี้ แล้วไม่ไปเขียนในบท
 เฉพาะกาล มาตรา ๔๑ ถ้าท่านจะกรณดู ให้ยกเว้นกรณีนี้ไว้ กรณียุบสภานั้น ก็จะมีปัญหา
 ว่า จะทำอย่างไร ดังนั้นในมาตรา ๔๑ จึงกำหนดไว้ว่า ในกรณีที่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
 กำหนดให้พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร ต้องกำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรใหม่ไว้ด้วยนั้น มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๘ (๑) มาใช้บังคับ นั่นก็หมายความว่า
 ถ้าเป็นกรณีเลือกตั้งทั่วไป ทำได้ เลือกตั้งท้องถิ่นต่าง ๆ ทำได้ มาตรา ๑๘ (๑) จะใช้ได้

พุทธศักราช ๒๕๖๓ ยกเว้นกรณีขุบสภาเท่านั้นเอง ซึ่งมาตรา ๑๘ (๑) ก็ถูกมาตรา ๔๑ ยกเว้นเอาไว้ว่าไม่ให้ให้นำมาใช้กับกรณีการขุบสภา เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้ก็คงไม่มีปัญหาว่ารัฐธรรมนูญต่อบากี่ข้อในมาตรา ๑๘ (๓) ที่ระบุว่า เสนอเพื่อตราพระราชกฤษฎีกา นั้น ความเดิมเป็นอย่างไร ท่านต้องย้อนกลับไปดูในมาตรา ๔ ตรงที่มีบัญญัติว่า อนุมัติ หมายความว่าอย่างไร เดิมในมาตรา ๔ นั้น ไปให้ความหมายอนุมัติที่รวมถึงพระราชกฤษฎีกาด้วยแต่ท่านสมาชิกวุฒิสภา ถ้ากระผมเข้าใจผิด คุณหญิงนั้นทักไปได้ทั้งตั้งตั้งแต่ตอนวาระที่หนึ่ง และในชั้นกรรมาธิการ ท่านก็บอกว่า พระราชกฤษฎีกานั้น เป็นกระบวนการที่ถึงระดับที่จะต้องทรงลงพระปรมาภิไธย ดังนั้นถ้าไปกำหนดอนุมัติให้คลุมไปถึงพระราชกฤษฎีกาด้วย คงไม่เหมาะสม ด้วยเหตุนี้เองคณะกรรมาธิการจึงได้แยกออกมาว่า อนุมัติ นั้นก็หมายความว่ากฎหมายกระทรวง ประกาศ ระเบียบต่าง ๆ และคำว่า หรือพระราชกฤษฎีกา แล้วก็มาแก้ตรงมาตรา ๑๘ (๓) ให้เห็นว่า คณะกรรมาธิการเลือกตั้งนี้ท่านเพียงแต่ออกข้อกำหนดวางแนวทางให้เจ้าหน้าที่ไปดำเนินการใช้อำนาจหน้าที่ออกกฎหมายกระทรวง ประกาศกระทรวงอะไรก็ว่าไป แต่ถ้าจะต้องออกพระราชกฤษฎีกาแล้ว ท่านต้องเป็นผู้เสนอเพื่อให้รัฐบาล เพราะว่า พระราชกฤษฎีกานั้น โดยหลักก็คือรัฐมนตรีเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ รัฐมนตรีในที่นี้ก็คงจะเป็นนายกรัฐมนตรี ดังนั้นครั้งนี้เองจึงแก้ไขสอดคล้องกับในมาตรา ๔ ที่มีบัญญัติถึงคำว่า อนุมัติ ไม่ใช่เป็นเรื่องไปเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ หรือจะไปทำให้เจ้าหน้าที่สับสนในจุดเหล่านี้ ส่วนประเด็นที่ว่า มีการแก้ไขเพิ่มเติมต่าง ๆ ขึ้นมามากนั้น ขอกราบเรียนว่า ในชั้นของสภาผู้แทนราษฎรนั้นท่านก็ทรงทราบว่า มีแนวโน้มไปในทางที่พยายามที่จะให้กรรมการมีอำนาจมาก ส่วนในชั้นวุฒิสภาก็พยายามจะให้รอบคอบมากขึ้นว่าอำนาจที่ว่า มีมากนั้น ในทางปฏิบัติกระทำได้อย่างไร จะก่อให้เกิดผลเสียหายขนาดไหนหรือไม่ ก็พยายามปรับปรุงตรงนี้ ส่วนที่ว่า สภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาว่า การแก้ไขครั้งนี้เป็นการแก้ไขที่เป็นสาระสำคัญ และต้องมีการตั้งกรรมาธิการร่วมกันหรือไม่นั้น กระผมคงยังตอบตอนนี้ไม่ได้ ถ้าเสื่อผ่านวุฒิสภาไปแล้ว ไปถึงชั้นสภาผู้แทนราษฎรก็คงไปพิจารณาอีกครึ่งหนึ่ง ของพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญออกเตอร์ช่วงศักรับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ

ที่กระผมพูดใน (๓) นี้ไม่ได้หมายความว่า กระผมพูดว่า อนุมัติที่จะรวมพระราชกฤษฎีกา

หรือไม่ กระผมเพียงแต่ตั้งข้อสังเกตว่า เรื่องอย่างนี้ไม่น่าใส่เข้าไป กระผมว่า น่าจะดำเนินการตามกฎหมายเลือกตั้งได้อยู่แล้ว ขอกราบเรียนแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญเลขานุการต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขานุการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ คณะกรรมาธิการคัดลอก มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญตอกเตอร์ชวรงค์ครับ

นายชวรงค์ ฉายะบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผมเพียงอยากจะถามว่า ในมาตรา ๓๓ ทวิ ที่คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ เลขานุการต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ แต่ว่าในวรรคสอง การบรรจุให้บุคคลดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ขึ้นไป ในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ให้เลขานุการเป็นผู้สั่งบรรจุ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการแล้ว กระผมอยากจะเรียนถามว่า ในแนวความคิดที่เพิ่มขึ้นใหม่นี้ หมายความว่า จะให้เลขานุการนี้เป็นระดับอะไร ระดับ ๑๑ ระดับ ๑๐ หรือว่าอย่างไร อ่านแล้วไม่ค่อยเข้าใจ จะเป็นแค่ระดับ ๑๐ แล้วให้มาตั้งระดับ ๘ หรือจะให้เกินระดับ ๑๐ ถ้าเป็นระดับ ๑๑ แล้วระดับ ๑๐ จะมีโทษอนุญาตเรียนถามในแนวความคิดท่าน เพราะท่านเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ มาตรา ๓๓ ทวิ โดยหลักย้ายมาจากมาตรา ๓๒ ที่คัดออกไป แต่ที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ คือในวรรคสองของมาตรา ๓๓ ทวิ เหตุผลนั้นก็เพราะว่า มีการพิจารณากันมาว่าหน่วยงานที่มารับผิดชอบ ที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นก็ควรจะเป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระ ไม่ใช่ว่าผู้บริหารระดับสูงจะเป็นเลขานุการ หรือรองเลขานุการต่าง ๆ นั้นจะเป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีผ่านคณะรัฐมนตรี เพราะต้องการจะให้บริหารกันเอง ภายใต้ระบบโครงสร้างของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อย่างไรก็ตาม ในกรรพชกต่างนั้นก็คำนึงถึงระบบราชการที่เป็นอยู่ ซึ่งเราเมื่ออยู่ถึง ระดับ ๑๐ ก็มองว่า ถ้าเป็นระดับ ๘ ขึ้นไปแล้ว เลขานุการซึ่งปกติจะเป็นผู้ที่จะเสนอแต่งตั้ง ซึ่งถ้าดูไปเลขานุการนั้นก็คงจะอยู่ระหว่าง ระดับ ๑๐ ถึง ระดับ ๑๑ ก็แล้วแต่การที่จะประเมินลักษณะงานต่าง ๆ เมื่อเทียบกับกฎหมายข้าราชการพลเรือน เพียงแต่ว่าเลขานุการนั้นจะไปตั้งระดับ ๘ เองไม่ได้ ก็จะต้องขออนุมัติจากคณะกรรมการก่อน เขาก็วางหลักตรงนี้ไว้เท่านั้นเอง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญเลขานุการ ต่อไปได้

นายพินิต อารยะศิริ (เลขานุการวุฒิสภา) : มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข หมวด ๓ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณสุชนครับ

นายสุชน ชาลีเครือ : กรรมาธิการเขียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุชน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๔๒ ทวิ วรรคสอง คณะกรรมาธิการได้เพิ่มขึ้นใหม่ ท่านจะเห็นว่า ในวรรคสองนั้นได้เขียนเอาไว้ว่าในระยะเริ่มแรก ให้ประธานรัฐสภาจัดให้มีสถานที่และข้าราชการสังกัดสำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร หรือสำนักงานเลขานุการวุฒิสภาจำนวนหนึ่ง เพื่อช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ เป็นการชั่วคราวได้ตามความเหมาะสม จะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านประธานคณะกรรมการว่า เจตนาคงนี้ กระผมทำความเข้าใจได้ว่า น่าจะมีสำนักงานใหม่ขึ้นมา ซึ่งเป็นสำนักงานอิสระในการที่เป็นสำนักงานของคณะกรรมการเลือกตั้ง ถ้าสมมติว่า ในกรณีที่มีการยุบสภาจะหาข้าราชการจำนวนที่มากน้อยเท่าไรมาดำเนินการในการจัดการเลือกตั้ง เนื่องจากว่า ข้าราชการในสำนักงานรัฐสภาทั้ง ๒ แห่ง ทั้งวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎรนั้น กระผมเข้าใจว่า มีไม่ถึง ๕๐๐ คน ถ้าหากว่ามาทำหน้าที่ในการควบคุมการเลือกตั้งทั่วประเทศก็อึดฝักเฟ็น เป็นประวัติการเลือกตั้งที่เคยทำมาในอดีต เช่น กรณีของกองการเลือกตั้ง การมีการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้เคยดำเนินการเรื่องนี้มาตลอด ไม่ได้เขียนเอาไว้ในบทเฉพาะกาลครั้งนี้ กระผมเกรงว่า

จะเกิดปัญหาในการปฏิบัติ หรือแม้กระทั่งการที่จะให้ฝ่ายอำนวยการความสะดวก หรือว่ารักษาความปลอดภัย ในการเลือกตั้งทั่วไปแต่ละครั้งนั้นจะเห็นว่า รัฐบาลต้องใช้บุคลากรมากมาย ในการจัดการเลือกตั้ง ทั้งข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทย และข้าราชการครู ซึ่งจะต้องใช้ครูในเกือบทุกโรงเรียนทั่วประเทศ เข้ามาเป็นกรรมการเลือกตั้ง และยังมิอาจหาสมัคร มีกำหนด ผู้ใหญ่บ้านเข้ามาช่วยอีก การเลือกตั้งแต่ละครั้งนั้น ก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้รวดเร็ว หรือไม่พ้นข้อครหาที่ว่า ไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม ถ้าหากว่าคณะกรรมการเลือกตั้งที่ตั้งขึ้นมาใหม่ไม่มีข้อหาข้อครหาที่เข้ามา กระผมเกรงว่า จะทำให้มีปัญหาในทางปฏิบัติ แต่โดยเนื้อหาทั้งหมด กฎหมายทั้งฉบับนั้น กระผมเห็นด้วย อยากให้มีคณะกรรมการเลือกตั้ง แต่บนพื้นฐานนี้ ถึงแม้ว่า จะมีการเปลี่ยนแปลงใหม่ หลักการใหม่ในการบริหาร ก็ยังไม่พ้นข้อครหาข้อดีในการเกี่ยวกับการเลือกตั้งที่ไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม กระผมเกรงว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งจะทำงานไม่ได้ผล เพราะว่า มีไม่กี่คน และไม่สามารถที่จะแต่งตั้งบุคคลที่เหมาะสมเข้ามาทำหน้าที่นี้ได้ กระผมอยากที่จะเพิ่มเติม ขออนุญาตท่านประธานฯ ว่า จะเพิ่มเติมได้ใหม่ว่า ในบทเฉพาะกาล มาตรา ๔๑ ทีวีวาระสองนี้ น่าจะเขียนให้ครอบคลุมเกี่ยวกับกองการเลือกตั้งของกระทรวงมหาดไทย หรือหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งให้รวมอยู่ในนี้ด้วย เพื่อจะได้เตรียมการกัน สมมติว่า มีการยุบสภา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการครับ

นายโวกิน พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ต้องขอบพระคุณในความห่วงใยของท่านสมาชิก ผมอยากกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ถ้าหากเราจะมาดูในมาตรา ๔๑ ทีวี ที่เพิ่มขึ้นมา ถามว่า ถ้าไม่เพิ่มขึ้นมา แล้วสถานการณ์จะเป็นอย่างไร ถ้าหากมีการเลือกตั้งขึ้นมาจะทันหลังจกที่กฎหมายนี้ประกาศใช้บังคับแล้ว เราก็ต้องไปดูว่า คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่อย่างไรบ้าง ในมาตรา ๑๘ ต้องไปดูว่า สำนักงานมีอำนาจหน้าที่อย่างไรบ้างในมาตรา ๒๔ ในมาตรา ๑๘ นั้น คณะกรรมการเขาจะมีอำนาจหน้าที่ซึ่งเมื่อสักครู่นี้เราได้พูดจากันมาบ้างแล้วว่า ส่วนใหญ่ก็คือการกำหนดการแบ่งเขตเลือกตั้ง ออกข้อกำหนดเป็นแนวทางให้ผู้ปฏิบัติปฏิบัติ หรือว่ากำกับดูแลการดำเนินงานต่าง ๆ ของผู้ปฏิบัติ ดังนั้นถว้จะจัดการเลือกตั้งยังคงอยู่กับเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่รับผิดชอบอยู่ดั้งเดิม ไม่ได้หมายความว่า เอา

เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งไปปฏิบัติหน้าที่แทน แต่คอยทำหน้าที่ตรวจสอบวางแผน หรือวางแผนทางต่าง ๆ ให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ถูกต้องเช่นยั้งขึ้นนี้คือบทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ส่วนตัวสำนักงานในมาตรา ๒๘ นั้นมาตรา ๓๐ ก็จะบอกไว้ว่า สำนักงานนั้นก็เหมือนสำนักงานทั่ว ๆ ไป ก็เท่าๆของรับคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วก็รับผิดชอบในงานศึกษา หรือว่าสนับสนุนการศึกษาปัญหาต่าง ๆ หรือทำหน้าที่ที่คณะกรรมการมอบหมาย ดังนั้นในมาตรา ๔๑ ทวิ วรรคสอง ที่ท่านตีใจ ถึงระบุว่าในระยะเริ่มแรก ถ้าหากยังตั้งสำนักงานไม่ทัน ยังหาบุคลากรไม่ทัน ก็ขอมีบุคลากรจากรัฐสภามาใช้ชั่วคราวก่อน เพื่อที่จะมาทำหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ อะไรที่เท่านั้นเอง ไม่ใช่หมายความว่าเอาคน ๓๐๐ ๕๐๐ คน ไปจัดการการเลือกตั้งมาตรา ๔๑ ทวิ เติมเต็มขึ้นมา ก็เพื่อให้เกิดความรอบคอบยั้งขึ้นเท่านั้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญเลขาธิการ

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เราได้พิจารณาเรียงลำดับมาตรามาครบถ้วนแล้ว มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไขข้อหาหรืออะไรที่ยังเห็นไม่ตีเพิ่ม เติมอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิก ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ต่อไปผมจะขอมติในการพิจารณา วาระที่ ๓ ที่เราได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม วันนี้จะขอมติว่า จะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ควรให้แก้ไขเพิ่มเติมครับ ท่านผู้ใดเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติม กรุณาขมมือครับ

(มีสมาชิก ขมมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมครับ

(ไม่มีสมาชิก ขมมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ขอบคุณคณะกรรมการธิการครับ

ต่อไป ๓,๓ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหงมหาวิทยาลัย พ.ศ. . . .

ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ สว ๐๐๐๘/(ร ๑๖)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบ ด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

- ๑. นายเกษม สุวรรณกุล
- ๒. นายสิปปนนท์ เกตุทัต
- ๓. นายวิจิตร ศรีสอ้าน
- ๔. นายจันทน์ ทองประเสริฐ
- ๕. นายธนุ กุลชล
- ๖. นายโกวิท วรพิพัฒน์
- ๘. นายดำรง พุฒตาล

- ประธานคณะกรรมการ
- รองประธานคณะกรรมการ
- คนที่หนึ่ง
- รองประธานคณะกรรมการ
- คนที่สอง
- เลขานุการคณะกรรมการ
- โฆษกคณะกรรมการ
- ๗. คุณหญิงเบญจมาภรณ์
- ๘. นายธนนิติ เศรษฐบุตร

๑๐. นายนิมิตต์ วาภา	๑๑. นายประยอม ชองทอง
๑๒. นายมีชัย วีระไวทยะ	๑๓. นายวินัย สมะอุณ
๑๔. พลอากาศเอก วีระพงษ์ สิงห์เสณี	๑๕. นายสมลักษณ์ อัสวเหม
๑๖. นายสิงห์โต จ้างตระกูล	๑๗. นายสุรัฐ ศิลปอนันต์

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภา
ต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม)
โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) เกษม สุวรรณกุล

(นายเกษม สุวรรณกุล)

ประธานคณะกรรมการการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวัฒนธรรม

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๕๔๑๕๗๓ , ๒๕๔๑๖๗๑

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๓

รายงานของคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม

ความที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. . . . (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๕ วัน (ตามข้อบังคับฯ) นั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ บัดนี้ คณะกรรมาธิการฯ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการฯ ได้แต่งตั้ง นางนฤมล ชรรณกรองอาดม์ นิติกร ๖ ฝ่ายประชุม ๓ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๖ วรรคสอง

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นข้าราชการ และผู้ที่เกี่ยวข้องฝ่ายสงฆ์

๒.๑ กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย

(๑) นายสุทัศน์ ทิวทอง	ผู้อำนวยการกองนิติการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
(๒) นายประพล ศิริปวีชา	นิติกร ๗ กองนิติการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
(๓) นายกิตติรัตน์ มิ่งกะลาคีรี	นิติกร ๖ กองนิติการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

๒.๒ สภาการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ประกอบด้วย

(๑) พระภิกษุวิฑูรญาณ	รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา
(๒) พระธรรมวราชาจารย์	รองอธิการบดี
(๓) นายเหียง นันทิ	อาจารย์ประจำ

๒.๓ สภาการศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) พระราชวรมุนี	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
(๒) พระมหาสุรพล สุจิตโต	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวางแผน
(๓) พระมหาโกวิทวิทย์ สิริวัฒนโธ	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการวิทยาเขต

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ไม่มีผู้แปรญัตติจำนวน ๑ สน คือ
นายวิฑูรย์ โทสุวธรรมจินดา

๔. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปราชญ์ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔ มีการแก้ไข

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

<u>หมวด ๑ การจัดตั้ง วัตถุประสงค</u> <u>และอำนาจหน้าที่</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	มีการแก้ไข
นายวิชัย โดสุวรรณจินดา	ขอแปรญัตติโดยตัดความ ในมาตรา ๑๑ วรรคแรก ออก
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงและ แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ การดำเนินการ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๒๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ การบัญชีและการตรวจสอบ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔ การกำกับและดูแล ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข

หมวด ๕ ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๙ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๑ มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๖ บริษัทยาและเครื่องสำอาง

วิถยฐานะ ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๕๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๗. บทกำหนดโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>บทเฉพาะกาล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๔</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๖๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๐</u>	ไม่มีการแก้ไข

๕. คณะกรรมาธิการฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

จ่านงค์ ทองประเสริฐ
(นายจ่านงค์ ทองประเสริฐ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาและวัฒนธรรม

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

"สภาวิชาการ" หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

"วิทยาเขต" หมายความว่า เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะ สถาบัน

สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือวิทยาลัย ตั้งแต่สองส่วนงานขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตนั้นตามที่สภา มหาวิทยาลัยกำหนด

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการ ตามพระราช บัญญัตินี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมหาวิทยาลัยหนึ่ง เรียกว่า "มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย" และเป็นนิติบุคคล

ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา วิจัย ส่งเสริม และให้บริการทางวิชาการพระพุทธศาสนาแก่พระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์รวมทั้ง การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม"

"มาตรา ๗ มหาวิทยาลัยไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ทรัพย์สินของ ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือของบุคคลอื่น"

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงานดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) สำนักงานวิทยาเขต
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๔) คณะ
- (๕) สถาบัน
- (๖) สำนัก
- (๗) ศูนย์
- (๘) วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจให้มีหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือวิทยาลัย เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ เป็นส่วนงานในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขต อาจแบ่งส่วนงานเป็นกองหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงานคณบดี กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะอาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงานบริหาร กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

มาตรา ๙ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือวิทยาลัย ให้ทำเป็นข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแบ่งส่วนงานเป็นกอง สำนักงานคณะบดี ภาควิชา สำนักงานบริหาร หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วนงานดังกล่าว ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยจะรับสถานในการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยด้านพระพุทธศาสนาเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยด้านพระพุทธศาสนาในได้

การรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัยด้านพระพุทธศาสนาที่รับเข้าสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ใต้วงบังคับแห่งกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยพินัยกรรมรัฐวิสาหกิจสัมพันธกิจ เงินทดแทน แต่ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยต้องได้รับสวัสดิการของกรมประกันสังคมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจค้าประกันหนี้ เงินกู้ หรือหนี้ใด ๆ ของมหาวิทยาลัย ได้เสมือนมหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกในการค้าประกัน

มาตรา ๑๒ มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายในวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดในมาตรา ๖ และอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ ในทรัพย์สินและ

เจ้าหน้าที่ทางบริหารหรือสื่อสิ่งพิมพ์ทั้งภายใน และภายนอกราชอาณาจักรตลอดจนรับ
ทรัพย์สินที่มีผู้ถนุหนหรืออุทิศให้

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนของสิ่งพิมพ์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้
เฉพาะสิ่งพิมพ์ที่ได้มาตามมาตรา ๑๓ วรรคสาม ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือ
แลกเปลี่ยนได้

(๒) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการ
ให้บริการภายในอำนาจและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนด
เงื่อนไขเกี่ยวกับค่าตอบแทนและค่าบริการนั้น

(๓) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นของรัฐ หรือของเอกชนในกิจการที่
เกี่ยวกับการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการพระพุทธศาสนาแก่สังคม และการ
ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๔) กู้ยืมเงิน ให้กู้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินหรือลงทุน
ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ที่กำหนดใน
มาตรา ๖

(๕) ร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ ใน
กิจการที่เกี่ยวกับการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการพระพุทธศาสนาแก่สังคม
และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๖) จัดให้มีการศึกษาและทุนการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ

*(๗) กำหนดอัตราเงินเดือน ๕ วินาที สวัสดิการอื่น ๆ ที่ชอบแทนหรือค่าจ้าง
รวมทั้งสวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตาม
หลักเกณฑ์ วิธีอัตรา และเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยนั้นตั้งขึ้นของมหาวิทยาลัย*

มาตรา ๑๓ รายได้ของมหาวิทยาลัยมีดังนี้

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๒) เงินอุดหนุนและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) เงินอุดหนุนจากศาสนสมทบที่ต่าง ๆ เป็นผลประโยชน์ต่อธรรมะนิยม ค่า

บำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุน และจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรง โดยการเสนอแนะของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยที่กำหนดในมาตรา ๖

ให้อสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในกรณีรายได้มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่มหาวิทยาลัยเท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา ๑๔ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ในความรับผิดชอบ แห่งการบังคับคดี และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้

มาตรา ๑๕ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการ เพื่อ บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดในมาตรา ๖ หรือตามวัตถุประสงค์ซึ่งผู้อุทิศทรัพย์สินให้แก่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้

มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับของมาตรา ๑๒ (๑) ทรัพย์สินอันเนื่องมาจิมทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะจำหน่ายหรือโอนไว้ได้ก็แต่โดยพระราชาคณะผู้

หมวด ๒
การดำเนินการ

มาตรา ๑๗ ให้มีสภามหาวิทยาลัยประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งสมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งจากพระเถระ

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย อธิบดีกรมการศาสนา ผู้อำนวยการสำนักงานประมา
เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่ง
ชาติ

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนเจ็ดรูป ซึ่งสมเด็จพระสังฆราชทรง
แต่งตั้งจากพระภิกษุผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีหรือคณบดี โดยคำแนะนำของกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าหกรูป หรือคน
แต่ไม่เกินแปดรูปหรือคน ซึ่งสมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งจากพระภิกษุ หรือคฤหัสถ์โดย
คำแนะนำของกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และในจำนวนนี้จะต้องเป็นพระภิกษุ
ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นพระภิกษุ
รูปหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายก
สภามหาวิทยาลัย เมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่
ได้

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีซึ่งเป็นพระภิกษุรูปหนึ่งเป็นเลขานุการ
สภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของอธิการบดี

LIRT

มาตรา ๑๘ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา
๑๗ (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี แต่สมเด็จพระสังฆราชจะทรงแต่งตั้ง
ใหม่ก็ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๗ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) มรณภาพหรือตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) พ้นจากความเป็นพระภิกษุ
- (๔) สมเด็จพระสังฆราชทรงถอดถอน
- (๕) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น
- (๖) ถูกข่าวกฎโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

- (๗) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๘) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๑๗

(๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และสมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้ทรงแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๑๗ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงแต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงแต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยขึ้นใหม่

มาตรา ๑๘ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจ และหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางนโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการพระพุทธศาสนาแก่สังคม และภาระหน้าที่ของบุคลากร

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศของมหาวิทยาลัยและ
อาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบและออกประกาศ สำหรับ
ส่วนงานดังกล่าวก็ได้

(๓) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๔) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขตบัณฑิต
วิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือวิทยาลัย รวมทั้งการแบ่งส่วนงานของ
หน่วยงานดังกล่าว

(๕) อนุมัติการรับเข้าสมทบ หรือการยกเลิกการสมทบของสถาบันการศึกษา
ชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยด้านพระพุทธศาสนา

(๖) อนุมัติการเปิดสอนและหลักสูตรการศึกษาด้านพระพุทธศาสนาให้สอดคล้อง
กับพระธรรมวินัย รวมทั้งการยุบ รวม และยกเลิกหลักสูตรและสาขาวิชา

(๗) พิจารณาคำเฝ้าเพียรเพื่อให้สมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้ง และพิจารณา
ถอดถอนอธิการบดี

(๘) พิจารณาคำเฝ้าเพียรเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและพิจารณา
ถอดถอน ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ
สถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้าหน่วยงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือวิทยาลัย ศาสตราจารย์
เปียรติคุณ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๑๐) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการ
กำหนดตำแหน่ง การกำหนดอัตราเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน ค่าจ้าง
สวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่น การบรรจุและแต่งตั้ง การรับเงินเดือน เงินประจำ
ตำแหน่ง ค่าตอบแทนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย
การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษของคณาจารย์ เจ้าหน้าที่และลูกจ้าง

(๑๑) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดหารายได้ ออกข้อบังคับและวางระเบียบ
ต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงานการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๒) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย

(๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อ
กระทำกราดใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดี รองอธิการบดี
ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์
ผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะสถาบัน
สำนัก ห้สศูนย์ หรือวิทยาลัย

(๑๕) อนุมัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่ได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของ
ผู้ใดผู้หนึ่งโดยเฉพาะ

มาตรา ๒๐ ให้มีสภาวิชาการประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาวิชาการ ได้แก่ อธิการบดี

(๒) กรรมการสภาวิชาการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดีที่เป็นพระภิกษุ
คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย
หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก ห้สศูนย์ หรือวิทยาลัย
และศาสตราจารย์

(๓) กรรมการสภาวิชาการ ซึ่งคณาจารย์ประจำเลือกจากคณาจารย์ประจำคณะ
คณะและ ~~สภาสภาคน~~

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภาวิชาการตาม (๓) ให้เป็น
ไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดี ซึ่งเป็นพระภิกษุรูปหนึ่งเป็นเลขานุการ
สภาวิชาการโดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๒๑ กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๒๐ (๓) มีวาระการดำรง
ตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง กรรมการสภาวิชาการ
ตามมาตรา ๒๐ (๓) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) นรณมาทหรือค้าย

(๒) ลาอาษา

(๓) ขาดคุณสมบัติของข้าราชการเป็นกรรมการสภาวิชาการในประเภทนั้น

ในกรณีที่กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๒๐ (๓) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับเลือกนั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ที่พ้นตำแหน่ง

ในกรณีที่กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๒๐ (๓) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีผู้ได้รับเลือกกรรมการสภาวิชาการขึ้นใหม่ ให้กรรมการสภาวิชาการซึ่งพ้นจากตำแหน่งนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการเลือกกรรมการสภาวิชาการขึ้นใหม่

มาตรา ๒๒ สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณากำหนดหลักสูตร มาตรฐาน และการวัดผลการศึกษา

(๒) เสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรกึ่งดุษฎี อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๓) เสนอการจัดตั้ง ยุติ รวม และเลิกสำนักงานวิทยาเขต ทัณฑวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือวิทยาลัย รวมทั้งการแบ่งส่วนงานในหน่วยงานดังกล่าว

(๔) ควบคุมดูแลการจัดการศึกษาของพระพุทธรักษาในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามพระมหาสังฆนิกาย

(๕) พิจารณาการรับสมัครและการเลื่อนขั้นสูงหรือลดขั้นในวิจิตรด้านพระพุทธรักษา เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย

(๖) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับกาแต่งตั้ง และถอดถอนศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ของศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๗) พิจารณาให้ความเห็นของกาแต่งตั้งของศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ

(๘) พิจารณาให้ความเห็นของกาแต่งตั้งหัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา

(๙) จัดหาวิธีการอันจะทำให้การศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ พระพุทธศาสนาแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเจริญยิ่งขึ้น

(๑๐) พิจารณาให้ความเห็นแก่สภามหาวิทยาลัย ในเรื่องเกี่ยวกับวิชาการ พระพุทธศาสนาในมหาวิทยาลัย

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อ กระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ

(๑๒) ให้คำปรึกษาแก่อธิการบดีและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัย หรือ อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๓ การประชุมของสภามหาวิทยาลัยและสภาวิชาการ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๔ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และรับผิดชอบการบริหาร งานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีหรือจะมีทั้งรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๕ อธิการบดีนั้น สมเด็จพระสังฆราชจะได้ทรงแต่งตั้งจากพระภิกษุ ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๖ โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และสมเด็จพระสังฆราชจะทรงแต่งตั้ง ให้ใหม่อีกได้

รองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มี คุณสมบัติตามมาตรา ๒๖ และให้มีรองอธิการบดีเป็นคนที่สองอย่างน้อยหนึ่งคน

ผู้ช่วยอธิการบดี ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) มรณภาพ

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากความเป็นพระภิกษุ

(๔) สมเด็จพระสังฆราชทรงมณฑกอนโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๖ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติ ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา ๒๗ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) บริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนด รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน พัสดุ สภามหาวิทยาลัยและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจการนักศึกษา

(๔) บรรลุ แต่งตั้ง ถอดถอนอาจารย์ เจ้าหน้าที่และลูกจ้าง รวมทั้งดำเนินการบริหารงานบุคคลตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๕) เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๖) จัดทำและเสนอรายงานประจำปี เกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัยและมหาเถรสมาคม

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย อธิการบดีอาจมอบอำนาจเกี่ยวกับการทำนิติกรรมสัญญาและการดำเนินงานแก่ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดีซึ่ง เป็นบุคคลสืบทอดกิจการแทนอธิการบดีได้

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีซึ่งเป็นผู้รับมอบหมาย ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๖ เป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๓๐ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีซึ่งเป็นผู้รับมอบหมายเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขตตามให้อธิการบดีมอบหมาย

ในกรณีที่รองอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือผู้อำนวยการศูนย์ หรือผู้อำนวยการวิทยาลัย ซึ่งได้รับมอบหมายจากรองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ารองอธิการบดีมิได้มอบหมายให้ผู้ช่วยอธิการบดี ซึ่งเป็นพระภิกษุ คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือผู้อำนวยการศูนย์ หรือผู้อำนวยการวิทยาลัย ที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนรองอธิการบดีตามวรรคสองหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อธิการบดีแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๖ เป็นผู้รักษาการแทนรองอธิการบดี

ในวิทยาเขต อาจให้เป็นผู้ช่วยอธิการบดีเป็นคฤหัสถ์คนหนึ่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามให้อธิการบดีมอบหมายตามมาตรา ๒๘ ก็ได้

มาตรา ๓๑ ในวิทยาเขตหนึ่งให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขต ประกอบด้วยรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตเป็นประธานกรรมการ ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือวิทยาลัย ในวิทยาเขตนั้น เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำในวิทยาเขตนั้นมีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ โดยตำแหน่ง แต่ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการประจำวิทยาเขตแต่งตั้งบุคคลใหญ่บุคคลหนึ่งเป็นเลขานุการของ
คณะกรรมการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับ
แต่งตั้งอีกได้

การประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการศึกษาในกิจการต่าง ๆ ภายในวิทยาเขต
ต่ออธิการบดี

(๒) ประสานงานระหว่างบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย
และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์
หรือวิทยาลัย ภายในวิทยาเขต

(๓) พิจารณาเสนอการออกระเบียบปฏิบัติของวิทยาเขตต่ออธิการบดี และ
วางระเบียบหรือออกข้อบังคับขึ้นตามที่สภาวิทยาลัยมอบหมาย

(๔) พิจารณาเสนอแผนพัฒนา แผนงานและงบประมาณประจำปีของหน่วยงาน
ต่าง ๆ ของวิทยาเขต ต่อรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต

(๕) ปฏิบัติงานอื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๓ ในบัณฑิตวิทยาลัย คณะ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่าคณะให้มีคณบดีซึ่งเป็นพระภิกษุรูปหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหาร
งานของบัณฑิตวิทยาลัย คณะ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะและ
ให้มีรองคณบดีซึ่งเป็นพระภิกษุตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และ
รับผิดชอบตามที่คณะมอบหมาย

บัณฑิตวิทยาลัย คณะ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
อาจมีรองคณบดีเป็นคฤหัสถ์คนหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณะมอบหมายก็ได้
Legislative Institutional Repository of Thailand

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๔

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติตาม
มาตรา ๓๔

คณะที่มีวาระการดำรงตำแหน่งมีปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้
เมื่อคณะที่พ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณะที่พ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๔ ผู้ช่วยอธิการบดี คณะบดี และรองคณะบดีต้องมีคุณสมบัติได้รับปริญญา
ชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัย
รับรองและได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษาอื่น
ที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๓๕ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำ และการจัดระบบบริหารงานใน
บัณฑิตวิทยาลัย คณะ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไป
ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มี
ฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะให้มี
หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็น
ผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะ
เทียบเท่าภาควิชาและอาจมีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และ
รับผิดชอบตามที่หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่า
ภาควิชามอบหมาย

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และคุณสมบัติของ
หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้ง
ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ในสถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือ ศูนย์ ที่มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้า
หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก หรือ วิทยาลัย

เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบของหน่วยงานดังกล่าว และอาจมีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก หัตถ์ศูนย์ หรือ วิทยาลัย ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก หัตถ์ศูนย์ หรือ วิทยาลัย มอบหมาย

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และคุณสมบัติของ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือ หัวหน้าหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก หัตถ์ศูนย์ หรือ วิทยาลัย รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำ และการจัดระบบบริหารงานในสถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก หัตถ์ศูนย์ หรือ วิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก หัตถ์ศูนย์ หรือ วิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ รองผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย รอง ผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือภาควิชา จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในหนึ่งปีและในคราวเดียวกัน

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว จะรักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหก เดือน

มาตรา ๔๑ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานในแก๊งค์วิทยาลัย คณะ สถาบัน
 สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย ภาควิชา และกอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
 เทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย ภาควิชา หรือกอง อำนาจในการสั่ง
 การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติกรที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตาม
 กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย
 ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้ไม่ได้กำหนดเรื่องการมอบ
 อำนาจไว้เป็นอย่างอื่น อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งคนที่
 ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้า
 ภาควิชา หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ
 สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย ภาควิชาหรือกอง ปฏิบัติการแทนอธิการบดีเฉพาะในงานของ
 ส่วนงานนั้น ๆ ก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติกรแทนตามวรรคหนึ่งมีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๔๒ ให้ผู้ปฏิบัติกรแทนหรือผู้รักษาการแทนตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕
 มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ มีอำนาจและหน้าที่
 เช่นเดียวกับผู้ซึ่งแทน

ในกรณีทีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือมติของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้
 ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้ปฏิบัติกรแทนหรือ
 ผู้รักษาการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่ เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ใน
 ระหว่างที่ปฏิบัติกรแทนหรือรักษาการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๓
การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๔๓ ให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความเป็นจริงและตามที่ควร ตามประเภทงานพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๔๔ ให้มหาวิทยาลัยจัดทางบุคคลและบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๔๕ ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยทุกรอบปี

มาตรา ๔๖ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและ เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดี รองอธิการบดี เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย: และเรียกร้องให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและ เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๗ ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชี และการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อส่งสภามหาวิทยาลัย เสนอต่อรัฐมนตรี

ให้มหาวิทยาลัยเผยแพร่รายงานประจำปีของที่สิ้นปีนั้น แสดงบัญชีงบดุลและบัญชีทำการที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว หรือรวมทั้งสองผลงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมาและแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไป ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

หมวด ๔
การกำกับและดูแล

มาตรา ๔๘ รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในมาตรา ๖ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๕
ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๔๙ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำ ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์นั้น จะให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๐ ศาสตราจารย์พิเศษให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๑ คติการที่โดยความเห็นชอบของสภาวิชาการอาจแต่งตั้ง ผู้ซึ่งมี
คุณสมบัติเหมาะสมและมีไว้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์
พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดี
ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือ
หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก หรือ
วิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์พิเศษและอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๒ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญพิเศษและ
พ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภาวิชาการอาจ
แต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อ
เป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๒

ปริญญาและ เครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๕๓ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า อุษภักดิ์ หรือ อภิสิริคุณ

ปริญญาโท เรียกว่า มหาวชิตร ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

LIR

Thailand Digital Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๕๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอน ในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะให้เกียรติยศสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๕ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนด ให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรี เกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรี เกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๕๖ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนด ให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใดได้ดังนี้

- (๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว
- (๒) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี
- (๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับเฉพาะวิชา

มาตรา ๕๗ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่ง สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่ผวจารย์ประจำผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะนั้นไม่ได้ขึ้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญากิตติมศักดิ์ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๘ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีพิธีมอบฐานะ เป็นเกียรติยศหมายแสดงวิทยฐานะสำหรับพระภิกษุสามเณรผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาและประกาศนียบัตร และครูวิทยฐานะหรือ เข็มวิทยฐานะ เป็นเกียรติยศหมายแสดงวิทยฐานะสำหรับคฤหัสถ์ผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญาและประกาศนียบัตรและอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหารหรือครูประจำตำแหน่งผวจารย์ของมหาวิทยาลัยสำหรับคฤหัสถ์ก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของพิควิทยฐานะ
ครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

พิควิทยฐานะ ครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ใน
โอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๕ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับ กำหนดให้มี เครื่องแบบ
เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาสำหรับคฤหัสถ์ได้ โดยประกาศในราชกิจจานุ
เบกษา

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดใช้พิควิทยฐานะ ครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ ครูประจำ
ตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยไม่มี
สิทธิ์จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา
ประกาศนียบัตร หรือตำแหน่งของมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ์ ถ้าได้กระทำเพื่อให้
บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ์จะใช้ หรือมีวิทยฐานะ หรือตำแหน่งเช่นนั้นต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๖๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ คณะจารย์ เจ้าหน้าที่
และลูกจ้าง และเงินอุดหนุนของสภาการศึกษาหม่อมกุฎราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์

ของมูลนิธิฮามกุฎราชวิทยาลัย ไปเป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฎราชวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๓ ส่วนงานของสภาการศึกษาหมามกุฎราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้คงอยู่ต่อไปจนกว่าจะได้ออกข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยจัดตั้งส่วนงานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๓ ให้ถือการบริติและรองอธิการบดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบการบริหารงานของสภาการศึกษาหมามกุฎราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดำรงตำแหน่งอธิการบดีและรองอธิการบดีของมหาวิทยาลัยหมามกุฎราชวิทยาลัย จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีและรองอธิการบดีขึ้นใหม่ตามมาตรา ๖๕ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๔ ในระยะเริ่มแรก ให้นายสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และเลขานุการสภามหาวิทยาลัยของสภาการศึกษาหมามกุฎราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาปฏิบัติหน้าที่นายสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และเลขานุการสภามหาวิทยาลัยหมามกุฎราชวิทยาลัยจนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๑๗ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๕ ให้คณะกรรมการสภาวิทยาเขต คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำสถาบัน คณะกรรมการประจำสำนัก และคณะกรรมการประจำศูนย์ ของสภาการศึกษาหมามกุฎราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขต คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำสถาบัน คณะกรรมการประจำสำนัก และคณะกรรมการประจำ

ศูนย์ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๖ ให้ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าภาควิชาและรองหัวหน้าภาควิชาของสภาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าภาควิชาและรองหัวหน้าภาควิชาตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๗ ผู้ใดดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าภาควิชา เกินกว่าหนึ่งตำแหน่งในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเลือกดำรงตำแหน่งได้เพียงตำแหน่งเดียว ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๘ ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ของสภาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือจนครบกำหนดเวลาที่ได้รับการแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๙ ให้ผู้ซึ่งได้รับประกาศนียบัตร อนุปริญญา หรือปริญญาตรีมหาบัณฑิตของสภาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรอนุปริญญา หรือปริญญาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนด
ของมหาวิทยาลัยเพื่อปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ
และคำสั่งของสภาการศึกษามหามกุฏราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ที่ำชื่ออยู่ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

.....

.....

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/(ร ๑๗)

วุฒิสภา

ณ อยู่ท้องใน กท ๑๐๓๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาลจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การศึกษาและวัฒนธรรม จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยมหาลจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการ
การศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายเกษม สุวรรณกุล	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายสิปปนนท์ เกตุทัต	รองประธานคณะกรรมการ
คนหนึ่ง
๓. นายวิจิตร ศรีสอ้าน	รองประธานคณะกรรมการ
คนหนึ่ง
๔. นายจันทน์ ทองประเสริฐ	เลขานุการคณะกรรมการ
ในคณะกรรมการ
๕. นายธนู กุลชล	
๖. นายโกวิท วรพิพัฒน์	๗. คุณหญิงเกษมศรีอรุณ
๘. นายคำรัง พุดตาล	๘. นายนรนิติ เศรษฐบุตร

รายงานของคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. . . . (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา กำหนดเวลาแปรญัตติภายใน ๕ วัน (ตามข้อบังคับฯ) นั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับด้านการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ใต้นี้ คณะกรรมาธิการฯ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการฯ ได้แต่งตั้ง นางนฤมล ชรรนครองอาศม์ นิติกร ๖ ฝ่ายประชุม ๓ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๖ วรรคสอง

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นข้าราชการและผู้ที่เกี่ยวข้องฝ่ายสงฆ์

๒.๑ คณะพรางศึกษาธิการ ประกอบด้วย

(๑) นายสุทัศน์ ทิวทอง	ผู้อำนวยการกองนิติการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
(๒) นายประพล ศิริปริษา	นิติกร ๗ กองนิติการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
(๓) นายกิตติรัตน์ มิ่งคละสี	นิติกร ๖ กองนิติการ

๒.๒ สภามหาวิทยาลัยรามคำแหงมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) พระภิกษุวิมลญาณ	รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา
(๒) พระธรรมวราจารย์	รองอธิการบดี
(๓) นายเที่ยง นันทิโก	อาจารย์ประจำ

๒.๓ สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ประกอบด้วย

(๑) พระราชวรมณี	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
(๒) พระมหาสุรพล สุจวิโต	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวางแผน
(๓) พระมหาโกวิทย์ สิริวัฒน์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการวิทยาเขต

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติจำนวน ๑ คน คือ
นายวิชัย โสสุวรรณจินดา

๔. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>หมวด ๑</u> การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	มีการแก้ไข
นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	ขอแปรญัตติโดยตัดความ ในมาตรา ๑๑ บรรทัดแรก ออก
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงและแก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ การดำเนินการ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>หมวด ๓ การบัญชีและการตรวจสอบ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔ การกำกับและดูแล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๘</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ ตำแหน่งทางวิชาการ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๖ ปรัชญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๕๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๗ บทกำหนดโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>บทเฉพาะกาล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๔</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๖๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๐</u>	ไม่มีการแก้ไข

๕. คณะกรรมาธิการฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

จำนงค์ ทองประเสริฐ

(นายจำนงค์ ทองประเสริฐ)

เลขานุการคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม

ร่าง

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

"สภาวิชาการ" หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

"วิทยาเขต" หมายความว่า เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือวิทยาลัย ตั้งแต่สองส่วนงานขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตนั้น ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยชั้นมหาวิทยาลัยหนึ่งเรียกว่า "มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย" และเป็นนิติบุคคล

ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา วิจัย ส่งเสริม และให้บริการทางวิชาการพระพุทธศาสนาแก่พระภิกษุสามเณร และคฤหัสถ์ รวมทั้งการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มาตรา ๗ มหาวิทยาลัยไม่เป็นส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วย

วิธีพิพาท มหาวิทยาลัยออกกฎหมายอื่น

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงานดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) สำนักงานวิทยาเขต
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๔) คณะ
- (๕) สถาบัน
- (๖) สำนัก
- (๗) ศูนย์
- (๘) วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจให้มีหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือวิทยาลัย เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ใน มาตรา ๖ เป็นส่วนงานในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขต อาจแบ่งส่วนงานเป็นกองหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงานคณบดี กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงานบริหาร กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

มาตรา ๙ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือวิทยาลัย ให้ทำเป็นข้อเสนอดังต่อไปนี้ให้รับโดยประธานสภาอธิการบดี

การแบ่งส่วนงานเป็นกอง สำนักงานคณะบดี ภาควิชา สำนักงานบริหาร หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าส่วนงานดังกล่าว ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยด้านพระพุทธศาสนาเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่ง แก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยด้านพระพุทธศาสนาชั้นใด

การรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัยด้านพระพุทธศาสนาที่รับเข้าสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ในบังคับแห่งกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยพินัยกรรมสิทธิสหกรณ์สหกรณ์ เงินทดแทน แต่ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยต้องได้รับ พินัยกรรมสหกรณ์สหกรณ์ ประโยชน์ตอบแทน ไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจจำคุกประกันหนี้เงินกู้ หรือหนี้ใด ๆ ของมหาวิทยาลัยได้เสมือนมหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกในการค้าประกัน

มาตรา ๑๒ มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายในรัศมีประสงคฺตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ และอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ซื่อ สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน เพื่อกิจกรรมสิทธิ์ มีสิทธิ์ครอบครอง หรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ ในทรัพย์สิน และจำหน่ายสิ่งหาทรัพย์สินหรือสิ่งหาทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศหรืออุทิศให้

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรง โดยการเสนอแนะของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยที่กำหนดในมาตรา ๖

ให้คลังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้ถือหุ้นให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้จ่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในการมีรายได้มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่าย ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่มหาวิทยาลัยเท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา ๑๔ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัย ในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้

มาตรา ๑๕ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดสรร เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดในมาตรา ๖ หรือความวัตถุประสงค์ ซึ่งผู้ถือหุ้นทรัพย์สินให้แก่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้

มาตรา ๑๖ ภายใต้อำนาจของมาตรา ๑๒ (๑) กรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยจะจำหน่ายหรือโอนได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

หมวด ๒
การดำเนินการ

มาตรา ๑๕ ให้มีสภามหาวิทยาลัยประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งสมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งจากพระเถระ

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย อธิบดีกรมการศาสนา ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนเจ็ดรูป ซึ่งสมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งจากพระภิกษุผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีหรือคณบดี โดยคำแนะนำของกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าหกสิบ หรือคนแต่ไม่เกินแปดรูปหรือคน ซึ่งสมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งจากพระภิกษุหรือคฤหัสถ์ โดยคำแนะนำของกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และในจำนวนนี้จะต้องเป็นพระภิกษุไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นพระภิกษุรูปหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีซึ่งเป็นพระภิกษุรูปหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๑๘ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี แต่สมเด็จพระสังฆราชจะทรงแต่งตั้งใหม่ก็ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๗ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) มรณภาพหรือตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) พ้นจากความเป็นพระภิกษุ
- (๔) สมเด็จพระสังฆราชทรงถอดถอน
- (๕) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น
- (๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำ
โดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- (๗) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๘) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๗
(๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และสมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งผู้ดำรง
ตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้ทรงแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ ของ
ผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น ให้ผู้ที่ได้รับ
แต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๗
(๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงแต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงแต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัย หรือ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยขึ้นใหม่

มาตรา ๑๘ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไป ของ
มหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางนโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการ
ทางวิชาการพระพุทธศาสนาแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศของมหาวิทยาลัยและ
 อาจออมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบ และออกประกาศสำหรับ
 ส่วนงานดังกล่าวก็ได้

(๓) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๔) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิต
 วิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
 เทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือ วิทยาลัย รวมทั้งการแบ่งส่วนงานของ
 หน่วยงานดังกล่าว

(๕) อนุมัติการรับเข้าสมทบ หรือการยกเลิกการสมทบของสถาบันการศึกษา
 ชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยด้านพระพุทธศาสนา

(๖) อนุมัติการเปิดสอนและหลักสูตรการศึกษาด้านพระพุทธศาสนา ให้สอดคล้อง
 กับพระธรรมวินัย รวมทั้งการบูรณ รม และยกเลิกหลักสูตรและสาขาวิชา

(๗) พิจารณาคำเนินการ เพื่อให้สมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้ง และพิจารณา
 ถอดถอนอธิการบดี

(๘) พิจารณาคำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและพิจารณา
 ถอดถอนศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ
 สถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้าหน่วยงาน
 ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือ วิทยาลัย ศาสตราจารย์
 เกียรติกุล รองศาสตราจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๑๐) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการ
 กำหนดตำแหน่ง การกำหนดอัตราเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน ค่าจ้าง
 สวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่น การบรรจุและแต่งตั้ง การรับเงินเดือน เงินประจำ
 ตำแหน่ง ค่าตอบแทนหรือค่าจ้าง การออกจางาน การลาพักร้อน การคำนวณการ
 วินัย การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษของคณาจารย์ เจ้าหน้าที่และลูกจ้าง

(๑๑) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ออกข้อบังคับและวางระเบียบ
 ต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงานการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๒) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย

(๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อ
ระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วย
อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการ
วิทยาลัย และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน หรือ
ศูนย์ หรือวิทยาลัย

(๑๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่ได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของ
ผู้ใดผู้หนึ่งโดยเฉพาะ

มาตรา ๒๐ ให้มีสภาวิชาการประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาวิชาการ ได้แก่ อธิการบดี

(๒) กรรมการสภาวิชาการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดีที่เป็นพระภิกษุ
คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย
หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือวิทยาลัย
และศาสตราจารย์

(๓) กรรมการสภาวิชาการ ซึ่งคณาจารย์ประจำเลือกจากคณาจารย์ประจำ
คณะ คณะละ ๑๕-๒๐ คน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภาวิชาการตาม (๓) ให้เป็น
ไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดีซึ่งเป็นพระภิกษุรูปหนึ่งเป็นเลขาธิการสภา
วิชาการโดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๒๑ กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๒๐ (๓) มีวาระการดำรง
ตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง กรรมการสภาวิชาการ
ตามมาตรา ๒๐ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) มรณภาพหรือตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภาวิชาการในประเภทนั้น

ในกรณีที่กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๒๐ (๓) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับเลือกนั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๒๐ (๓) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้เลือกกรรมการสภาวิชาการขึ้นใหม่ ให้กรรมการสภาวิชาการซึ่งพ้นจากตำแหน่งนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการเลือกกรรมการสภาวิชาการขึ้นใหม่

มาตรา ๒๒ สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณากำหนดหลักสูตร การสอน และการวัดผลการศึกษา

(๒) เสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาและประกาศนียบัตร

(๓) เสนอการจัดตั้ง บุก รวม และเลิกสำนักงานวิชาเขต บัณฑิตวิทยาลัย

คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือวิทยาลัย รวมทั้งการแบ่งส่วนงานในหน่วยงานดังกล่าว

(๔) ควบคุมดูแลการจัดการศึกษาวิชาทหารพระพุทธศาสนาในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามพระบาลีในพระไตรปิฎก

(๕) พิจารณาการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยด้านพระพุทธศาสนา เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย

(๖) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับกาแต่งตั้ง และถอดถอนศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๗) พิจารณาให้ความเห็นขอการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ

(๘) พิจารณาให้ความเห็นขอการแต่งตั้งหัวหน้าภาควิชา และ หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา

(๘) จัดหาวิธีการอื่นจะทำให้การศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ พระพุทธศาสนาแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเจริญยิ่งขึ้น

(๑๐) พิจารณาให้ความเห็นแก่สภามหาวิทยาลัย ในเรื่องเกี่ยวกับวิชาการ พระพุทธศาสนาในมหาวิทยาลัย

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๒) ให้คำปรึกษาแก่อธิการบดีและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๓ การประชุมของสภามหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๔ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๕ อธิการบดีนั้น สมเด็จพระสังฆราชจะแต่งตั้งจากพระภิกษุผู้มีความสมบัติตามมาตรา ๒๖ โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และสมเด็จพระสังฆราชจะทรงแต่งตั้งใหม่อีกได้

รองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีความสมบัติตามมาตรา ๒๖ และให้มีรองอธิการบดีเป็นคนที่สองอย่างน้อยหนึ่งคน

ผู้ช่วยอธิการบดี ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีความสมบัติตามมาตรา ๒๘

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีที่พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) มรณภาพ

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากความเป็นพระภิกษุ

(๔) สมเด็จพระสังฆราชทรงถอดถอนโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๖ อธิการบดีและรองอธิการบดี ต้องมีคุณสมบัติได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา ๒๗ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) บริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนด รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร ยาร เวิน ทัศนสถานและทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจการนิสิต

(๔) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอนอาจารย์ เจ้าหน้าที่และลูกจ้าง รวมทั้งดำเนินการบริหารงานบุคคลตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๕) เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๖) จัดทำและ เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัยและมหาเถรสมาคม

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย อธิการบดีอาจมอบอำนาจเกี่ยวกับการทำนิติกรรมสัญญาและการดำเนินคดีให้ผู้อำนวยการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี ซึ่งเป็นคดีสำคัญปฏิบัติการแทนอธิการบดีได้

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดี ซึ่งเป็นพระภิกษุและได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๖ เป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๓๐ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีซึ่งเป็นพระภิกษุรูปหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขตตามที่อธิการบดีมอบหมาย

ในกรณีที่รองอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือผู้อำนวยการศูนย์ หรือผู้อำนวยการวิทยาลัย ซึ่งได้รับมอบหมายจากรองอธิการบดี เป็นผู้รักษาการแทน ถ้ารองอธิการบดีมิได้มอบหมายให้ ผู้ช่วยอธิการบดีซึ่งเป็นพระภิกษุ คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือผู้อำนวยการศูนย์ หรือผู้อำนวยการวิทยาลัย ที่อาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนรองอธิการบดีตามวรรคสองหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อธิการบดีแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๖ เป็นผู้รักษาการแทนรองอธิการบดี

ในวิทยาเขต อาจให้มีผู้ช่วยอธิการบดี เป็นคฤหัสถ์คนหนึ่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่อธิการบดีมอบหมายตามมาตรา ๒๘ ก็ได้

มาตรา ๓๑ ในวิทยาเขตหนึ่งให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขต ประกอบด้วยรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตเป็นประธานกรรมการ ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือวิทยาลัยในวิทยาเขตนั้น เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำในวิทยาเขตนั้น มีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการโดยตำแหน่ง แต่ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการประจำวิทยาเขตแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นเลขานุการของ
คณะกรรมการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่อาจ
ได้รับแต่งตั้งอีกได้

การประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจการต่าง ๆ ภายในวิทยาเขต
ต่ออธิการบดี

(๒) ประสานงานระหว่างบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย
และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก หรือ
วิทยาลัย ภายในวิทยาเขต

(๓) พิจารณาเสนอการขอกระเบียบปฏิบัติของวิทยาเขตต่ออธิการบดี และวาง
ระเบียบ หรือออกข้อบังคับอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๔) พิจารณาเสนอแผนพัฒนา แผนงานและงบประมาณประจำปีของหน่วยงาน
ต่าง ๆ ของวิทยาเขต ต่อรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต

(๕) ปฏิบัติงานอื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๓ ในบัณฑิตวิทยาลัย คณะ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่าคณะ ให้มีคณบดีซึ่งเป็นพระภิกษุรูปหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการ
บริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัย คณะ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
และให้มีรองคณบดีซึ่งเป็นพระภิกษุตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และ
รับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย

บัณฑิตวิทยาลัย คณะ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
อาจมีรองคณบดีเป็นคฤหัสถ์คนหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๔

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติตาม มาตรา ๓๘

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้
เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๘ ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และรองคณบดีต้องมีคุณสมบัติได้รับปริญญา ชั้นใดชั้นหนึ่ง หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัย รับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันอุดมศึกษา อื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๓๙ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำ และการจัดระบบบริหารงาน ในบัณฑิตวิทยาลัย คณะ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มี ฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะหรือหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะให้มี หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา หรือหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าภาควิชา และอาจมีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดก็ได้ เพื่อทำหน้าที่ และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะ เทียบเท่าภาควิชามอบหมาย

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และคุณสมบัติของ หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าภาควิชา รวมทั้ง ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้ เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ในสถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก วิทยาลัยศูนย์ หรือวิทยาลัย ให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก วิทยาลัยศูนย์ หรือวิทยาลัย เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของหน่วยงานดังกล่าว และอาจมีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก วิทยาลัยศูนย์ หรือวิทยาลัย ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก วิทยาลัยศูนย์ หรือวิทยาลัย มอบหมาย

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และคุณสมบัติของ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก วิทยาลัยศูนย์ หรือวิทยาลัย รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นบทบัญญัติมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำ และกำรจัดระบบบริหารงานในสถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก วิทยาลัยศูนย์ หรือวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๙ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก วิทยาลัยศูนย์ หรือวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๐ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ รองผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่อ

อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน ศูนย์ วิทยาลัย หรือภาควิชา จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว จะรักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๔๑ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย ภาควิชา และกองหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย ภาควิชา หรือกอง อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติการที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งคนใด ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย ภาควิชาหรือกอง ปฏิบัติการแทนอธิการบดีเฉพาะในงานของส่วนงานนั้น ๆ ก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติการแทนตามวรรคหนึ่งมีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๔๒ ให้ผู้ปฏิบัติการแทนหรือผู้รักษาการแทนตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ถูกกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือมติของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใด เป็นกรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้ปฏิบัติการแทนหรือผู้รักษาการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ในระหว่างที่ปฏิบัติการแทนหรือรักษาการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

LIRT

หมวด ๓

การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๔๓ ให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้องแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความเป็นจริงและตามที่ควร ตามประเภทงานพร้อมด้วยข้อความอื่นเป็นที่มาของรายงานนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๔๔ ให้มหาวิทยาลัยจัดหางบดุลและบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๔๕ ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยทุกรอบปี

มาตรา ๔๖ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและ เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอดตามอธิการบดี รองอธิการบดี เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย และ เรียกร้องให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและ เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๗ ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชี และการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี

ให้มหาวิทยาลัยเผยแพร่รายงานประจำปีของปีนั้นไปนั้น แลสมุดบัญชีงบดุลและบัญชีทำการที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมาและแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไป ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

หมวด ๔

การกำกับและดูแล

มาตรา ๔๘ รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในมาตรา ๖ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล**วิสัยทัศน์ของคณะรัฐมนตรี**

หมวด ๕

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๔๙ คณะกรรมาธิการประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์นั้น จะได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนําของสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๐ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนําของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๑ อธิการบดีโดยความเห็นชอบของสภาวิชาการอาจแต่งตั้ง ผู้ซึ่งมี
คุณสมบัตินั้นเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์
พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดี
ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือ
หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หรือ
วิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๒ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญพิเศษและ
พ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภาวิชาการอาจ
แต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อ
เป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อ
บังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๖

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๕๓ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ให้ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ พ.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๕๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอน ในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชา ในอย่างไร ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๕ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับ กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรี เกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรี เกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๕๖ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใดได้ดังนี้

- (๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว
- (๒) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษิตตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี
- (๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๕๗ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาภาคติมศักดิ์แก่บุคคล ซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่บริษณานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาภาคติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๕๘ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีพิธีวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะสำหรับพระภิกษุสามเณรผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาและ

ประกาศนียบัตร และครูวิทยฐานะหรือเชี่ยวชาญเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะสำหรับบุคคลผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรและอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยสำหรับบุคคลผู้ก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของพัสดุวิทยฐานะ ครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ และครูประจำตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

พัสดุวิทยฐานะ ครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ และครูประจำตำแหน่ง จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๘ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนด ให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนิสิตสำหรับบุคคลผู้ได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดใช้พัสดุวิทยฐานะ ครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนิสิตของมหาวิทยาลัยโดยไม่มีสิทธิจะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือตำแหน่งของมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิจะใช้ หรือมีวิทยฐานะ หรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๑ ให้โอนบรรดาพนักงาน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ คณะอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง และเงินอุดหนุนของมหาวิทยาลัยสงครราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ของมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ไปเป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๒ ส่วนงานของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้คงอยู่ต่อไปจนกว่าจะได้ออกข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยจัดตั้งส่วนงานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๓ ให้อธิการบดีและรองอธิการบดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบการบริหารงานของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดำรงตำแหน่งอธิการบดีและรองอธิการบดีของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีและรองอธิการบดีขึ้นใหม่ตามมาตรา ๕๕ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๔ ในระยะเริ่มแรก ให้นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และเลขานุการสภามหาวิทยาลัยของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และเลขานุการสภามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๗ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๕ ให้คณะกรรมการสภาวิทยาเขต คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำสถาบัน คณะกรรมการประจำสำนัก และคณะกรรมการประจำศูนย์ ของมหาวิทยาลัยสงขลราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขต คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำสถาบัน คณะกรรมการประจำสำนัก และคณะกรรมการประจำศูนย์ ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๖ ให้ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ รองผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าภาควิชา และรองหัวหน้าภาควิชาของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ รองผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าภาควิชา และรองหัวหน้าภาควิชา ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๗ ผู้ใดดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ รองผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าภาควิชา เกินกว่าหนึ่งตำแหน่งในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ผู้นั้น เลือกดำรงตำแหน่งได้เพียงตำแหน่งเดียว ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๘ ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือจนครบกำหนดเวลาที่ได้รับแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๘ ให้ผู้ซึ่งได้รับประกาศนียบัตร อนุปริญญา หรือปริญญาตามหลักสูตร
ของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตร
อนุปริญญา หรือปริญญาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนด
ของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และ
คำสั่งของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ใช้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

.....

.....

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/(ร ๑๘)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน ทท ๑๐๓๐๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิธีชั่งตวงวัด (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

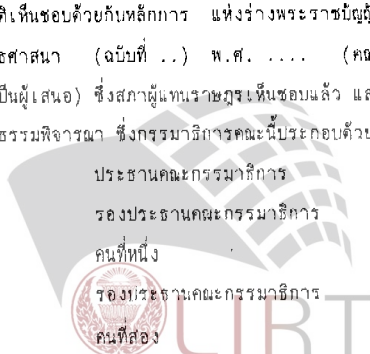
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การศึกษาและวัฒนธรรม จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติ
กำหนดวิธีชั่งตวงวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะ
รัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และ
ส่งให้คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

- ๑. นายเกษม สุวรรณกุล
- ๒. นายสิปพนธ์ เกตุทัต
- ๓. นายวิจิตร ศรีสอ้าน
- ๔. นายจำนงค์ ทองประเสริฐ
- ๕. นายธนู กุลชล
- ๖. นายโกวิท วรพิพัฒน์

- ประธานคณะกรรมการ
- รองประธานคณะกรรมการ
- คนที่หนึ่ง
- รองประธานคณะกรรมการ
- คนที่สอง

- เลขาธิการคณะกรรมการ
- โฆษกคณะกรรมการ
- ๗. คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ

๘. นายดำรง พุฒตาล	๙. นายบรรณิณี เศรษฐบุตร์
๑๐. นายนิมิตตารัตน์ วาภา	๑๑. นายประยอยม ชองทอง
๑๒. นายมีชัย วีระไวทยะ	๑๓. นายวินัย สะมะฮุน
๑๔. พลอากาศเอก วีระพงษ์ สิงห์สนี่	๑๕. นายสมลักษณ์ อัสวเหม
๑๖. นายสิงห์โต จำงตระกูล	๑๗. นายสุรัฐ ศิลปอนันต์

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภากำลังพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอต่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) เกษม สุวรรณกุล

(นายเกษม สุวรรณกุล)

ประธานคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๕๕๑๕๗๓ , ๒๕๕๑๖๗๐

โทรสาร ๒๕๕๑๕๗๓

๒.๒ สภากาการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏราชวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) พระภิกษุวิธานุชิต รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา
 (๒) พระธรรมวราจารย์ รองอธิการบดี
 (๓) นายเที่ยง นินโท อาจารย์ประจำ

๒.๓ สภากาการศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) พระราชวรมุนี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
 (๒) พระมหาสุรพล สุขวิโรต รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวางแผน
 (๓) พระมหาโศภิต์ สิริวัฒนไพ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการวิเทศ

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้ประมุขิตติ

๔. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

๕. คณะกรรมาธิการฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามข้างเดิม มาพร้อมกับ
รายงานนี้ด้วยแล้ว

จำนงค์ ทองประเสริฐ

(นายจำนงค์ ทองประเสริฐ)

เลขานุการคณะกรรมาธิการการศึกษาศึกษาและวัฒนธรรม

ร่าง

พระราชบัญญัติ

กำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จ
วิชาการพระพุทธศาสนา

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จ
วิชาการพระพุทธศาสนา (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะ
ผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓ วิชาการพระพุทธศาสนา หมายความว่า วิชาการศึกษาซึ่งจัดให้พระภิกษุ
สามเณรศึกษาตามหลักสูตรพระปริยัติธรรมแผนกธรรมและแผนกบาลีสันามหลวง"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะ
ผู้สำเร็จวิชาการศึกษาพระพุทธศาสนา พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ให้ผู้สำเร็จวิชาการศึกษาพระพุทธศาสนา ตามหลักสูตรพระปริยัติธรรม
แผนกธรรมและแผนกบาลีสันามหลวง เป็รียบุธรรมเ้าประโยค มีวิทยฐานะชั้นปริญญาตรี
เรียกว่า "เปรียญธรรมเ้าประโยค" ใช้อักษรย่อว่า "ป.ธ.๘"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะ
ผู้สำเร็จวิชาการศึกษาพระพุทธศาสนา พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการการศึกษาของคณะสงฆ์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย
สมเด็จพระสังฆราชทรงเป็นประธานกรรมการ แม่กองบาลีสันามหลวง แม่กองธรรม
สันามหลวง อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อธิการบดีมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เลขาธิการ
สภาสถาบันราชภัฏ อธิบดีกรมการศาสนา อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน อธิบดีกรม
วิชาการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งไม่เป็น
เจ็ดคนซึ่งสมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคมเป็น
กรรมการ

ให้คณะกรรมการการศึกษาของคณะสงฆ์เลือกกรรมการผู้หนึ่ง เป็นรองประธาน
กรรมการ

ให้อธิบดีกรมการศาสนาเป็นเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาของคณะสงฆ์
และให้กรมการศาสนาทำหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาของคณะสงฆ์"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านประธานคณะกรรมการจะมีอะไร
แถลงหรือไม่ครับ ขอเชิญครับ

นายเกษม สุวรรณกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ได้ลงมติ
เห็นชอบกับหลักการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม
พิจารณา กำหนดให้มีการแปรญัตติภายใน ๕ วัน คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติดังกล่าวแล้ว มีผู้แปรญัตติเพียงรายเดียว ซึ่งก็ได้มีการปรับปรุงให้เป็นที่น่าพอใจใน
มาตรานั้น นอกจากนี้คณะกรรมการได้มีการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ให้ดีขึ้น มีต้นการพิจารณาได้เสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมาธิการจึงขอเสนอวุฒิสภาเพื่อพิจารณา
ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านเลขาธิการดำเนินการเชิญ

นายนิelit อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไขคาบปรอท ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ การจัดตั้ง วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๖ คณะกรรมาธิการขอแก้ไขให้เป็นไปตามร่างเดิม มาตรา ๖ ซึ่งไม่มี
การแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นไม่มีการแก้ไข

นายนิelit อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา
๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการ
แก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์โทวิท

นายโทวิท สุรัสวดี : กราบเรียนที่ประชุมวุฒิสภาที่เคารพ กระผม โทวิท
สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๑๒ (๗) ที่ตัดข้อความเกี่ยวกับเรื่องกำหนดอัตรา

เงินเดือน แต่ไม่ได้ชี้แจงเหตุผลเอาไว้ ผมเข้าใจว่าคงจะไปอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ในมาตรา ๑๘ (๑๐) ใช่หรือไม่กระผมอยากจะทราบเหตุผล เพราะว่า การตัดออกคงจะได้รับความกระจ่างขึ้นถ้าหากว่า ไปอยู่ในอำนาจของสภามหาวิทยาลัยในมาตรา ๑๘ (๑๐) ก็คงไม่มีปัญหาอะไร ขอบคอบมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญประธานคณะกรรมการมาธิการ

นายเกษม สุวรรณกุล (ประธานคณะกรรมการมาธิการ) : เป็นความเห็นเช่นเดียวกับคณะกรรมการมาธิการครับ เห็นว่ามืออยู่ในมาตรา ๑๘ (๑๐) เรียบร้อยแล้วจึงไม่มีความจำเป็นต้องอยู่ในมาตรานี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เลขานุการต่อ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขานุการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การดำเนินการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การบัญชีและการตรวจสอบ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การกำกับและดูแล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข หมวด ๕ ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ ปัญหาและเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : พลเรือเอก เกาะหลัก

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุทซ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ครับ
 ภาวะผมขออนุญาตลี้กนิตหนึ่งครับ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขในหลาย ๆ
 มาตรา แต่ไม่มีมาตราใดมาตราหนึ่งที่แก้ไขในลักษณะที่กระผมมีความเป็นห่วง อยากรจะข
 อนุญาตตั้งเป็นข้อสังเกตเพื่อบันทึกเอาไว้ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และอีกฉบับหนึ่ง
 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น อนุญาตให้คหุหัสดีเข้ามาเรียนได้ ในมาตรา ๖ แต่
 ไม่ได้มีกำหนดไว้ในมาตราใดเลย ว่า ในการจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยเช่นนี้ จะต้อง
 ภาหังถึงไม่ได้ผลิตบัณฑิตออกจกหุทธรณีย หรือผลิตจากหุทธรณียูติ เพราะถ้าอย่างนี้ คหุหัสดี เช่น
 ซี้ลี้ดี สีกากีดี เข้าไปเรียนก็ได้ เพราะสนใจหุทธรณียศานา เข้าไปนั่งรวมกันอยู่ในที่เดียวกัน
 กับพระบ้าง โต้ะติด ๆ กันบ้าง จะเป็นปัญหาต่อไปในภายภาคหน้า ถึงแม้จะบอกว่า เป็นไป
 ไม่ได้ แต่ว่ารัฐธรรมนูญกำลังจะเปิดกว้างออกไป ประเด็ยพระเองนั่นแหละ ขอสิทธิ
 ที่จะนั่งเรียนกับสีกา แล้วจะรุ่งกันใหญ่ แต่เดิมนั้นกระผมไม่ได้ตั้งข้อสังเกตหรือแปรผู้ตติ
 เพราะคาดว่า ทางคณะกรรมการก่งจะมีอะไรสักอย่างหนึ่งไปกำหนดไว้ว่า การจัดการ
 หรือการบริหารมหาวิทยาลัยนั้น ต้องไม่ซัดค่อหุทธรณียูติ แต่ในนี้ไม่มี เมื่อไม่มีกระผมก็ขอ
 อนุญาตท่านประธานฯ ขอตั้งข้อสังเกตเอาไว้ ให้โปรดระมัดระวังเห็นอย่างขึง
 ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เราได้พิจารณาตามลำดับจนจบแล้วดู
 รวม ๆ อีกที่มีอะไรจะแก้ไขเพิ่มเติมไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
 ต่อไปเป็นการพิจารณาวาระที่ ๓ ผมจะขอมติว่า จะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมตาม
 ที่กล่าวมาแล้วหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรวาให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นควรเพิ่มเติมครับโปรด
 ยกมือครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีน่ะครับ

๓.๔ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณาเสร็จแล้ว

กรมการศึกษาดูแลคนพิการ เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

นายเกษม สุวรรณกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีข้อความเหมือนกับฉบับที่ได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว
ไปเมื่อสักครู่นี้ทุกอย่าง การแก้ไข การแปรญัตติ การพิจารณาเหมือนกันทั้งสิ้น จึงขอเสนอ
เพื่อพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญเลขานุการดำเนินการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขานุการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๖ คณะกรรมการ ของกองไว้ตามร่างเดิม ซึ่งไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗
มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕
และมาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การดำเนินการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗
และมาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา
๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕
มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐
มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔
มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการ
แก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข
มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การบัญชีและการตรวจสอบ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔
การกำกับและดูแล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข หมวด ๕ ตำแหน่งทาง
วิชาการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ มีการ
แก้ไข มาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการ

แก้ไข มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ และ มาตรา ๗๐ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าจบการพิจารณาตามลำดับมาตรา นะครับ ถ้าที่ประชุมพิจารณาโดยส่วนรวมไม่แก้ไขเพิ่มเติมอะไร ก็ถือว่าจบการพิจารณา ในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติว่า จะเห็นชอบให้มีการ แก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิก ยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมครับ

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ

ต่อไป ๓.๕ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณาเสร็จแล้ว

ชุดเดิมนี้นะครับ ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการมารับ

นายเกษม สุวรรณกุล : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ความที่ที่ประชุม วุฒิสภา ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ได้ลงมติเห็นชอบหลักการร่าง พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว คณะกรรมาธิการให้มีการแปรญัตติกายใน ๕ วัน ไม่มี ผู้ใดแปรญัตติ และคณะกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วไม่ได้แก้ไขร่างพระราชบัญญัติเลย จึง ขอเสนอเพื่อพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายहित อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติกำหนด วิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราช บัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาตามลำดับมาตรา
นั้นครบ โดยส่วนรวมถ้าไม่มีการแก้ไขอย่างไร ก็ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไป
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ จะขอมติว่า ที่ประชุมจะเห็นชอบด้วยหรือไม่ผู้ใดเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนฯ เสนอมา โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิก ยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยครับ

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไป ๓.๖ ร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณา ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ สว ๐๑๐๘/(ร ๑๐)

วุฒิสภา

ถนนอุทัยทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การบริหารและการยุติธรรม จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิธีการ
พิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการบริหาร
การบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายสมภพ โหตระกิตย์
๒. นายสรวร เสือขวัญ ไกรจิตติ
๓. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
๔. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๕. นายกีรินทร์ ชัชวาลวงศ์
๗. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์
๘. พลตำรวจเอก วลีษฐ เดชกุญชร

ประธานคณะกรรมการ

รองประธานคณะกรรมการ
คนที่หนึ่ง

รองประธานคณะกรรมการ

คนที่สอง

โฆษกคณะกรรมการ

อ. นายกู้เกียรติ สุเทพรัฐ

๘. นายรัตน ศรีไกรวิน

๑๐. นายวิบูลย์ เครื่องงาม

- ๑๑. นายวีระชัย สุตรสุวรรณ
- ๑๒. พลเอก ศิริรินทร์ ชูปกล้า
- ๑๓. พลอากาศเอก สมศักดิ์ เวสุวารณ
- ๑๔. พลเรือโท สาราญ อ่ำสำอางค์
- ๑๕. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์
- ๑๖. นายकुศล บุญประกอบ
- ๑๗. นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร
- เลขานุการคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
 (ลงชื่อ) สรรเสริญ ไกรจิตติ
 (นายสรรเสริญ ไกรจิตติ)

รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
 แทนประธานคณะกรรมการ

กองกรรมาธิการ
 โทร ๒๔๔๑๕๗๒ , ๒๔๔๑๖๗๐
 โทรสาร ๒๔๔๑๕๗๒

รายงานของคณะกรรมการบริหารและการยุติธรรม

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. . . . (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการพิจารณาและการยุติธรรมพิจารณา กำหนดแปรญัตติตามข้อบังคับฯ (ภายใน ๕ วัน) นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการฯ ได้แต่งตั้ง นางวิภาวรรณ หะวานนท์ นิติกร ๖ ฝ่ายประชุม ๓ ของกรมการธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๖ วรรคสอง

๒. ผู้ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

นายอัครพร จารุจินดา

ผู้อำนวยการกองกฎหมายไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๑ คน คือ

นายวิชัย โภสุวรรณจินดา

๔. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

Legislative Institutional Repository of Thailand

คำบรรยาย

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ การพิจารณาการสิ้นสุด</u> <u>สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภา</u> <u>สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ</u> <u>ความเป็นรัฐมนตรี</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	ไม่มีการแก้ไข

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ การพิจารณาหลักการของ ไม่มีการแก้ไข
ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอ
และร่างพระราชบัญญัติที่ต้อง
ยื่นบังคับใช้

มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔ การพิจารณาข้อบังคับการ ไม่มีการแก้ไข
ประชุมของวุฒิสภา ข้อบังคับ
ราชกิจ และข้อบังคับการ
ประชุมของรัฐสภาที่ขัดหรือ
แย้งต่อรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๕ การพิจารณาพระราชกำหนด ไม่มีการแก้ไข
ที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติ
แห่งรัฐธรรมนูญ

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๖ การพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับ อำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ต่าง ๆ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๗ การพิจารณาความร้องพระราชาคณะชั้น ที่ผู้ใดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือ ตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตาม บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๘ การพิจารณาบทบัญญัติแห่ง กฎหมายที่ผู้ใดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๘ การพิจารณาตีความ</u> <u>รัฐธรรมนูญ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงาน
นี้ด้วยแล้ว

เผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร
(นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร)
เลขานุการคณะกรรมการบริการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

วิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

พ.ศ.

.....

.....

.....

โดยที่ เป็นการสมควรมีกฎหมาย ว่าด้วยวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓ ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎรและนายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นประธาน ของที่ประชุมคณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

ในกรณีที่ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญไม่มาประชุม หรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้ตุลาการรัฐธรรมนูญเลือกตุลาการรัฐธรรมนูญคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม

มาตรา ๕ ให้ เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร เป็น เลขานุการคณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีหน้าที่ดำเนินกิจการอันเป็นทางธุรการของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

เมื่อ เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร ไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ เลขานุการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่แทน

มาตรา ๖ การประชุมของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ต้องมีตุลาการรัฐธรรมนูญมาประชุมไม่น้อยกว่าหกคนจึงจะ เป็นองค์ประชุม

การลงมติวินิจฉัยข้อพิพาทใด ๆ ให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่การลงมติวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงตามมาตรา ๘๗ หรือความเป็นรัฐมนตรีของบุคคลใดสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๗๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยไม่น้อยกว่าสามในสี่ ของจำนวนตุลาการรัฐธรรมนูญทั้งหมดหรือการลงมติวินิจฉัยว่าพระราชกำหนดใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๓๕ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนตุลาการรัฐธรรมนูญทั้งหมด

ตุลาการรัฐธรรมนูญคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานของที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๗ เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญได้รับคำร้อง หรือความเห็นให้วินิจฉัยปัญหาใด ๆ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญนัดประชุมครั้งแรกภายในสี่วันนับแต่วันได้รับคำร้องหรือความเห็นนั้น

มาตรา ๘ ภายในสี่วันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องหรือความเห็นเพิ่มเติมความเห็น หรือเหตุผลประกอบที่เสนอต่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญไว้แล้ว ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญก่อนที่คณะตุลาการรัฐธรรมนูญจะทำการวินิจฉัย

มาตรา ๙ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณา ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญตุลาการรัฐธรรมนูญนี้อาจเข้าตรวจรายงานการประชุมหรือเอกสารใด ๆ ของรัฐสภาวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎรได้

มาตรา ๑๐ คำสั่ง ประกาศหรือหนังสืออื่นใดของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญ ตุลาการรัฐธรรมนูญผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานตุลาการรัฐธรรมนูญ หรือตุลาการรัฐธรรมนูญซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นผู้ลงลายมือชื่อ

มาตรา ๑๑ ในกรณีปฏิบัติกิจการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตุลาการรัฐธรรมนูญ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๒ คำวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้ทำเป็นหนังสือ และให้แสดงเหตุผลประกอบคำวินิจฉัยนั้นด้วย

หมวด ๒

LIART

การที่จรรยาสุคนธ์สมาชิกสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และความเป็นรัฐมนตรี

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑๓ ในการพิจารณาคำร้องของสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งร้องตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๑๓๗ วรรคสองของรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ถ้าคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำร้องนั้นมิใช่ข้อความที่อ่านไม่เข้าใจหรือมีถ้อยคำไม่สุภาพ หรือสภาพแห่งคำร้องนั้นไม่ชัดเจนหรือไม่มีข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งคำร้อง หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำร้องนั้น แม้จะฟังว่าเป็นความจริงก็เป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลง ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนุญ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจทำคำวินิจฉัยให้ยกคำร้องนั้นเสียได้ โดยไม่ต้องดำเนินการพิจารณาต่อไป

ถ้าคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำร้องนั้นชอบที่จะได้รับการพิจารณาต่อไป ก็ให้ส่งสำเนาคำร้องนั้นไปยังผู้ถูกร้อง และกำหนดให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับสำเนาคำร้อง

กำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง ถ้าผู้ถูกร้องยื่นคำขอขยายเวลาคณะตุลาการรัฐธรรมนูญอาจอนุญาตให้ขยายได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๔ การส่งเอกสารตามมาตรา ๑๓ วรรคสองให้ส่งแก่ผู้ถูกร้อง ณ ภูมิลำเนา หรือสถานที่ติดต่อแห่งใดแห่งหนึ่งตามที่อยู่ผู้ถูกร้องได้แจ้งไว้ต่อสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือสำนักนายกรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี เว้นแต่ผู้ถูกร้องยอมรับเอกสารนั้นไว้

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งสำเนาคำร้องและหนังสือกำหนดเวลาให้ยื่นคำชี้แจง ให้แก่ผู้ถูกร้องได้หรือผู้ถูกร้องไม่ยอมรับสำเนาคำร้อง และหนังสือกำหนดเวลาให้ยื่นคำชี้แจง คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจสั่งให้ปิดประกาศ ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี เพื่อให้ผู้ถูกร้องมารับสำเนาคำร้องและหนังสือกำหนดเวลาให้ยื่นคำชี้แจงที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ภายในสิบห้าวันนับแต่วันปิดประกาศ และส่งสำเนาประกาศทางไปรษณีย์ลงทะเบียนให้แก่ผู้ถูกร้อง ณ สถานที่ตามวรรคหนึ่งในวันปิดประกาศนั้นด้วย

มาตรา ๑๕ เมื่อผู้ถูกร้องได้รับสำเนาคำร้องแล้วและได้ยื่นคำชี้แจง หรือผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นคำชี้แจงภายในเวลาที่กำหนด หรือไม่มารับสำเนาคำร้องและหนังสือกำหนดเวลาที่ยื่นคำชี้แจงความประการตามมาตรา ๑๔ วรรคสองให้คณะกรรมการรัฐธรรมนูญ กำหนดวันพิจารณาครั้งแรก

ต้นพิชิตระดมทุนคดีสงฆ์วัดประกาศวันพิจารณาทุกครั้งที่ไว้ ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักนายกรัฐมนตรี *ให้เหตุผลที่* เพื่อให้ระบอบกำหนดวันพิจารณาครั้งแรกให้ส่งสำเนาไปยังประธานแห่งสภาที่ได้ส่งคำร้อง และผู้ถูกร้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันพิจารณา

การพิจารณาของคณะกรรมการรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่คณะกรรมการรัฐธรรมนูญจะสั่งเป็นอย่างอื่น หรือผู้ถูกร้องขอให้กระทำการลับ

มาตรา ๑๖ ก่อนถึงวันพิจารณาครั้งแรกตามมาตรา ๑๕ ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้องจะขอแก้ไขเพิ่มเติมคำร้องหรือคำชี้แจง แล้วแต่กรณีก็ได้ แต่ต้องเกี่ยวกับคำร้องหรือคำชี้แจงเดิม โดยยื่นคำร้องต่อประธานแห่งสภาที่ได้รับคำร้องนั้น

ให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การแก้ไขเพิ่มเติมคำร้อง หรือคำชี้แจงโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ผู้ถูกร้องไม่ว่าจะได้อื่นคำชี้แจงไว้หรือไม่ มีสิทธิเข้าฟังการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ ถ้ามพยานและอ้างตนเองหรือพยานหลักฐานอื่นเป็นพยาน

มาตรา ๑๘ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจออกคำสั่งเรียกผู้ร้องหรือบุคคลอื่นใดนอกจากผู้ถูกร้องมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน หรือเรียกบุคคลใดให้ส่งเอกสารหรือสิ่งใด ๆ ที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๙ การส่งคำสั่ง ประกาศหรือหนังสืออื่นใด ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้นำมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจ สั่งงดการสืบพยานหลักฐานใด ๆ ที่เห็นว่าไม่เกี่ยวกับประเด็น หรือไม่มีความจำเป็นแก่การพิจารณา หรือจะทำให้การพิจารณาชักช้าโดยไม่สมควร

มาตรา ๒๑ ในการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจในการรักษาความสงบเรียบร้อยของการพิจารณาวินิจฉัย การให้บุคคลใดซึ่งฝ่าฝืนออกไปนอกสถานที่พิจารณาและกระทำกราด โศก เพื่อให้เกิดการพิจารณาคำเดินไปโดยสงบเรียบร้อยและรวดเร็ว รวมทั้งวางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๒ เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญทำคำวินิจฉัยและแจ้งให้ประธาน แห่งสภาที่ได้ส่งคำร้องทราบแล้ว ให้ประธานแห่งสภานั้นแจ้งคำวินิจฉัยไปยังผู้ร้องและผู้ถูกร้อง ถ้าเป็นการวินิจฉัยว่าความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดหรือไม่ ให้ประธานแห่งสภานั้นแจ้งคำวินิจฉัยไปยังนายกรัฐมนตรีด้วย

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ปรากฏต่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญว่าสมาชิกภาพ ของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงก่อนที่ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญจะได้อำนาจวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพ หรือความเป็นรัฐมนตรีของผู้ร้องสิ้นสุดลงหรือไม่ ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจสั่งจำหน่ายเรื่องที่พิจารณาอยู่ นั้นไว้แล้วแจ้งให้ประธานแห่งสภาซึ่งได้ส่งคำร้องทราบ

หมวด ๓

การพิจารณาหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอ
และร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร ส่งร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎร เห็นว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติ ที่มีหลักการอย่างเดียวกันหรือคล้ายกันกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติ ที่ต้องยับยั้งไว้ไปยังคณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามมาตรา ๑๑๙ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณีส่งร่างพระราชบัญญัติพร้อมกับเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติทั้งสองนั้น ไปยังคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

ในระหว่างที่คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมิได้วินิจฉัย ว่าร่างพระราชบัญญัติที่ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งมาตามวรรคหนึ่ง มีหลักการอย่างเดียวกันหรือคล้ายกันกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้หรือไม่ ถ้าคณะรัฐมนตรี หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นได้ถอนร่างพระราชบัญญัตินั้นไปให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญสั่งจำหน่ายเรื่องที่พิจารณาอยู่นั้น แล้วแจ้งให้ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎรทราบ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๙ เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญทำวินิจฉัยแล้ว ให้ส่งคำวินิจฉัยไปยังประธานแห่งสภาที่ได้ส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

LIRT

หมวด ๔

การพิจารณาข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา ข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร
และข้อบังคับการประชุมของรัฐสภาที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เสนอความเห็น
เพื่อให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าข้อบังคับแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก หรือข้อบังคับของ
รัฐสภาในเรื่องใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๕๘ หรือ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย ให้ส่งข้อบังคับนั้นพร้อมกับความเห็นไปยังคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๗ เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญทำคำวินิจฉัยแล้ว ให้ส่งคำวินิจฉัย
ไปยังประธานแห่งสภาที่เป็นผู้ตราข้อบังคับนั้นทราบ เพื่อดำเนินการต่อไป

หมวด ๕

การพิจารณาพระราชกำหนดที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่มีสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เสนอความเห็น
เพื่อให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าพระราชกำหนด ที่ขออนุมัติต่อสภาไม่เป็นไป
ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๗๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้
ประธานแห่งสภาที่ได้รับความเห็นส่งความเห็นนั้นพร้อมทั้งพระราชกำหนดไปยังคณะตุลาการ
รัฐธรรมนูญ

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๒๙ เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญทำคำวินิจฉัยแล้ว ให้ส่งคำวินิจฉัย
ไปยังประธานแห่งสภาที่ได้ส่งความเห็นนั้นให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

หมวด ๖

การพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลต่าง ๆ

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ศาลใดศาลหนึ่ง เห็นสมควร ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลยุติธรรมกับศาลอื่นหรือระหว่างศาลอื่นด้วยกัน ตามมาตรา ๑๘๕ เบื้องต้น ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ศาลนั้นส่งความเห็นไปยังหัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบงานตุลาการของศาลดังกล่าว เพื่อส่งต่อไปยังคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๓๑ เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญทำคำวินิจฉัยแล้ว ให้ส่งคำวินิจฉัยไปยังหัวหน้าหน่วยงานตามมาตรา ๓๐ เพื่อส่งต่อไปยังศาลที่ได้ส่งความเห็นมาให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

หมวด ๗

การพิจารณาว่าพระราชบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกของทั้งสองสภารวมกัน หรือนายกรัฐมนตรี เสนอความเห็นเพื่อให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้วมีข้อขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๐๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับความเห็นดังกล่าวหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นพร้อมกับความเห็นไปยังคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๓๓ เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญทำคำวินิจฉัยแล้ว ให้ส่งคำวินิจฉัยไปยังประธานแห่งสภาที่ได้อ้างความเห็นให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยหรือนายกรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี

หมวด ๘

การพิจารณาบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้ง โดยศาลเห็นว่ามิใช่ผลอันสมควรว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและ รอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวตามมาตรา ๒๐๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ศาลส่งความเห็นนั้นพร้อมกับเอกสารประกอบ ถ้ามี ไปยังหัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบงานตุลาการของศาลดังกล่าวเพื่อส่งต่อไปให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

มาตรา ๓๕ ถ้าคณะตุลาการรัฐธรรมนูญประสงค์ จะได้สำนวนความที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหรือบางส่วนมาประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ให้มีคำสั่งเรียกไปยังหัวหน้าหน่วยงานตามมาตรา ๓๔ ซึ่งได้ส่งความเห็นของศาลนั้นมา

มาตรา ๓๖ เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญทำคำวินิจฉัยแล้ว ให้ส่งคำวินิจฉัยไปยังหัวหน้าหน่วยงานตามมาตรา ๓๔ เพื่อส่งต่อไปยังศาลที่ได้ส่งความเห็นมาให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

หมวด ๔

การพิจารณาตีความรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีปัญหาจะต้องตีความรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๐๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้นายกรัฐมนตรี ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องนั้นไปยังคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย

มาตรา ๓๘ เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญทำคำวินิจฉัยแล้ว ให้ส่งคำวินิจฉัยไปยังนายกรัฐมนตรี ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้ส่งเรื่องให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แล้วแต่กรณี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ และท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ กระผม สรรเสริญ ไกรจิตติ ในฐานะประธานคณะกรรมการ
การพิจารณาและกฤษฎีกา ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ได้พิจารณาร่างพระราช
บัญญัตินี้ คณะกรรมการได้พิจารณาไปแล้วมีการแก้ไขแต่เพียงเล็กน้อยในบางมาตรา และ
มีผู้แปรญัตติอยู่ท่านหนึ่งในมาตรา ๕ นอกนั้นก็มีการแก้ไขเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ขอบคุณครับ
(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภาได้ขึ้นบัลลังก์
ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติวิธีการ
พิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑
บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ
ขอสงวน มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และ
มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การพิจารณาการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภา
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และความเป็นรัฐมนตรี ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘
มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด
๓ การพิจารณาหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอ และร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การพิจารณา
ข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา ข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร และข้อบังคับการประชุม
ของรัฐสภาที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การพิจารณาพระราชกำหนดที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ การพิจารณาปัญหา
เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลต่าง ๆ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือ

ตราขึ้นไว้โดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๘ การพิจารณาบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๙ การพิจารณาตีความรัฐธรรมนูญไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : ก่อนจะจบการพิจารณาวาระที่ ๒ ผมขอเรียนถาม กรรมการสิทธิการนิคมหนึ่ง โนมาตรา ๑๔ เป็นความตั้งใจอย่างนั้นหรือเปล่า เพราะมาตรา ๑๔ ที่ไปตัดคำว่า แล้วแต่กรณี ออก กับ มาตรา ๑๕ ที่ตัดคำว่า แล้วแต่กรณี ออก ของเดิมเขาหมายความว่า เมื่อเป็นเรื่องเกี่ยวกับใครก็ปิดประกาศไว้ที่นั้นไม่ต้องปิดทุกแห่งเมื่อไปตัดแล้วแต่กรณี ออก แปลว่า จะต้องไปปิดประกาศทุกแห่ง ตั้งใจอย่างนั้นหรือเปล่า

นายไพศาล กุมาลย์วิสิฐ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯที่เคารพ กระผม ไพศาล กุมาลย์วิสิฐ รองประธานคณะกรรมการสิทธิการ สำหรับปัญหาที่ทางคณะกรรมการได้ยกขึ้นไปดู ร่างเดิมนั้นเพิกถอนว่าอย่างนี้ ให้ที่ ก ๗ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หรือสำนักงานกฤษฎีกา แล้วแต่กรณี ที่นี้ในชั้นสภาผู้แทนราษฎรได้เปลี่ยนคำว่า หรือเกิน และ ด้วยมีเจตนาว่า จะให้ปิดทั้ง ๓ แห่ง เมื่อเป็นดังนั้นแล้วก็เห็นเจตนาว่าจะให้ปิดทั้ง ๓ แห่ง แต่ถึงคงเหลือคำว่า แล้วแต่กรณี เอาไว้ เพราะฉะนั้นจะไปใช้คำว่า แล้ว ก็ไม่น่าจะใช้คำว่า แล้วแต่กรณี ครับ

ประธานวุฒิสภา : แสดงว่าเป็นความตั้งใจอย่างนั้น มีท่านผู้ใดตั้งใจจะแก้ไข ถ้อยคำใดใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิก ขอแก้ไข)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบกับการแก้ไขของกรรมการนี้หรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณาบอกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิก ยกมือเป็นจำนวนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณกรรมการครับ

ต่อไป ๓.๗ รายงานการประชุมลับของวุฒิสภา เรื่อง การแต่งตั้งผู้ลงนามยกย่องสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/(ร ๑๘)

วุฒิสภา

ถนนอยู่ทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๐

เรื่อง การพิจารณารายงานการประชุมลับ

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการฯ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีการประชุมลับพิจารณาเกี่ยวกับ เรื่องการแต่งตั้ง
ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ
ครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ นั้น คณะกรรมการฯ ตรวจสอบ
รายงานการประชุมและพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ ซึ่งประกอบด้วย

๑. พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์	ประธานคณะกรรมการฯ
๒. ศาสตราจารย์ไพศิษฏ์ ติพัฒนกุล	รองประธานคณะกรรมการฯ
คนที่หนึ่ง
๓. ศาสตราจารย์ศิริ เทวลินสถิตย์	รองประธานคณะกรรมการฯ
คนที่สอง
๔. พลอากาศเอก จรรยา สุนทรทรัพย์	๕. นายจําณรงค์ ทองประเสริฐ
๖. นายชัยเขต สุนทรพิพิธ	๗. พลเรือโท ทวีศักดิ์ ศรีประยูร
๘. พลเรือเอก บัณฑิตย์ ชุมพะวัน	๙. พลเอก บุญฤทธิ์ ทวีพรพานนท์
๑๐. นายประยอม ชองทอง	๑๑. นายองยุทธ ประสิทธิ์ภักดี
๑๒. นายสมหมาย สุรกุล	๑๓. นายสิงห์โต ช่างตระกูล

๑๔. นางสุกัญญา ชลศักดิ์

๑๕. นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย

๑๖. พลเรือเอก สุวิชัย เกษมสุข

๑๗. นายพินิต อารยะศิริ

เลขานุการคณะกรรมการ

ได้พิจารณารายงานการประชุมลับดังกล่าวเสร็จแล้ว

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม
และพิจารณา เปิด เผยรายงานการประชุมลับ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีการประชุมลับ พิจารณาเกี่ยวกับ เรื่องการแต่งตั้ง
ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ในกรณีนี้ เลขาธิการวุฒิสภาได้ส่งรายงานการประชุม
ประชุมลับดังกล่าวให้คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม และพิจารณาเปิดเผย
รายงานการประชุมลับ ดำเนินการ บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้วปรากฏผล
ดังนี้

ที่ประชุมคณะกรรมการเห็นว่าสมควร เปิดเผยรายงานการประชุมลับดังกล่าว

พินิต อารยะศิริ

(นายพินิต อารยะศิริ)

เลขานุการคณะกรรมการ

จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสื่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

(วิชิต บุญยะวัฒน์)

ประธานคณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม
และพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๕๔๑๕๗๓ - ๒๕๔๑๖๗๑

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ ไม่ต้องขึ้นมาก็ได้นะครับ
เชิญครับ

พลเอก วิจิตร บุญยะวัฒน์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่าน
ประธานวุฒิสภา เนื่องจากคณะกรรมการได้พิจารณาเห็นว่า รายงานการประชุมฉบับนี้มี
ลักษณะเช่นเดียวกับรายงานการประชุมลับ ๒ ฉบับที่แล้ว ซึ่งวุฒิสภามีมติให้เปิดเผยไปแล้ว
คือ เรื่องการแต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ป. และเรื่องการแต่งตั้งกรรมการ
วินิจฉัยร้องทุกข์แทนตำแหน่งที่ว่าง และการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เพิ่มเติม ซึ่ง
เป็นเรื่องที่ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งตามที่กฎหมายกำหนด โดย
การเปิดเผยรายงานการประชุมลับดังกล่าวก็จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือ
สถาบันหนึ่งสถาบันใด เนื่องจากวุฒิสภาได้พิจารณาด้วยความรอบคอบและเป็นธรรม ทั้งใน
ด้านประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ และความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้
อย่างครบถ้วน เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ยอมรับ
อย่างแท้จริง รายงานการประชุมลับฉบับนี้ก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน มีประเด็นการวินิจฉัย
ข้อกฎหมายที่น่าสนใจซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของรัฐบาลในภายหน้า อีกทั้งจะ
เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าถึงกรณีดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในทาง
วิชาการหากคงให้เป็นรายงานการประชุมลับ ก็จะไม่สามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้
ประโยชน์ได้แต่อย่างใด ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม
และพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ จึงได้มีมติเห็นควรเปิดเผยรายงานการประชุม
ดังกล่าว จึงขอเสนอให้วุฒิสภาได้พิจารณาพิจารณาครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นสมควรเปิดเผย
รายงานการประชุมลับ ตามที่คณะกรรมการเสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดเผย
กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิก ยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นไม่ควรเปิดเผย

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ

ต่อไป ๓.๘ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรฐานวิทยาสหประชาชาติ พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงานพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/(ร ๒๒)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิชาการ การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติ พัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทน ราชฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการ พลังงาน พิจารณา ซึ่งคณะกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. ศาสตราจารย์สง่า สรรพศรี	ประธานคณะกรรมการ
๒. พลเอก ไพบูลย์ เอมพันธ์	รองประธานคณะกรรมการ
	คนที่หนึ่ง
๓. คุณหญิงอัมพร มีสุข	รองประธานคณะกรรมการ
	คนที่สอง
๔. รองศาสตราจารย์บัญญัติ จินดาประเสริฐ	เลขานุการคณะกรรมการ
๕. ศาสตราจารย์ทักษิณา สอนอนนท์	ผู้ช่วยเลขานุการ
	คณะกรรมการ
๖. นายชาย อัสวโชค	

๗. นายชุมสาย หัสติน
๘. นายทวี หนูนงักดี
๙. นายธรรมมา ปิ่นสุภาจนะ
๑๐. พลเรือเอก กิระ ห้าวเจริญ
๑๑. นายนิเชต สุนทรพิทักษ์
๑๒. นายบุญชัย พงษ์เกศตรา
๑๓. พลเอก ประเสริฐ ชูหมื่นไวย
๑๔. พลเอก ปานเทพ ภูวนารณนุรักษ์
๑๕. นายไพบุลย์ สิมปพยอม
๑๖. พลโท วิชัย คงสุวรรณ
๑๗. นายวีเชียร จันทามากุล

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว ซึ่งกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอนี้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
 (ลงชื่อ) สง่า สรรพศรี
 (ศาสตราจารย์สง่า สรรพศรี)
 ประธานคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์
 เทคโนโลยีและการพลังงาน

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๕๔๑๕๗๑ , ๒๕๔๑๗๕๕

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการวิชาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการวิชาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๕ วัน (ตามข้อบังคับ) นั้น บัดนี้ คณะกรรมการวิชาการได้ดำเนินการเสร็จแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๑.๑ นางรวงทอง พันหาไพโร	อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ
๑.๒ นางอนามีย์ สิงหะพันธุ์	รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ
๑.๓ นายบัณฑิต ด้วงพาณิชย์	ผู้อำนวยการกองฟิสิกส์และวิศวกรรม
กรมวิทยาศาสตร์บริการ
๑.๔ นายเกษม พิฤทธิบุระณะ	นักวิทยาศาสตร์ ๘
กรมวิทยาศาสตร์บริการ
๑.๕ นายจักริน วงศ์กุลฤดี	นิติกร ๗
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการได้แต่งตั้ง นายไพโรจน์ โพธิ์โสภณ ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกลาง สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา ข้อ ๗๖ วรรคสอง

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ จำนวน ๓ คน คือ

๓.๑ นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

๓.๒ นายวิชัย โฉมสุวรรณจินดา

๓.๓ นายสมภพ โหตระกิตย์

อนึ่ง คำแปรญัตติของนายสมภพ โหตระกิตย์ นั้น เนื่องจากท่านได้ถึงแก่อนิจกรรมก่อนที่จะคณะกรรมการฯ ได้เขียนเชิญท่านมาชี้แจง แต่อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการฯ ได้นำคำแปรญัตติมาประกอบการพิจารณา ซึ่งมีหลายมาตราที่คณะกรรมการฯ เห็นด้วย และได้แก้ไขให้สอดคล้องแล้ว

๔. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

มีการแก้ไข

นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

ขอแปรญัตติแก้ความ
ในมาตรา ๓ นี้ไว้

คณะกรรมการเห็นด้วยและได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

ขอแปรญัตติแก้ความ
ในมาตรา ๔ นี้ไว้

คณะกรรมการธิการ เห็นด้วยและได้แก้ไข

ให้สอดคล้องแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

มีการแก้ไข

นายวิเชียร โสสุวรรณจินดา

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๒ ไว้ เป็นดังนี้

"ให้จัดตั้งสถาบันขึ้นเรียกว่า "สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ" และให้

สถาบันนี้เป็นนิติบุคคล อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ
สิ่งแวดล้อม **ให้ทิศทางการของสถาบันนี้ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยกรมส่งเสริมการค้า
และอุตสาหกรรมว่าด้วยหน้าที่ความรับผิดชอบกับสหพันธ์**"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในมาตรา ๑๕ นี้ไว้

คณะกรรมการพิจารณาเห็นด้วยและ

ได้แก้ไขให้สอดคล้องแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในมาตรา ๑๖ นี้ไว้

คณะกรรมการพิจารณาเห็นด้วยและ

ได้แก้ไขให้สอดคล้องแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในมาตรา ๑๗ นี้ไว้

คณะกรรมการพิจารณาเห็นด้วยและ

ได้แก้ไขให้สอดคล้องแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๘

มีการแก้ไข

นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในมาตรา ๑๘ นี้ไว้

คณะกรรมการพิจารณาเห็นด้วยและ

ได้แก้ไขให้สอดคล้องแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๙

นายเกษม สนิทวงศ์ ๗ อรุณยา

คณะกรรมการเห็นด้วยและ

ได้แก้ไขให้สอดคล้องแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในมาตรา ๑๙ นี้ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๐

นายเกษม สนิทวงศ์ ๗ อรุณยา

คณะกรรมการเห็นด้วยและ

ได้แก้ไขให้สอดคล้องแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในมาตรา ๒๐ นี้ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๑

นายเกษม สนิทวงศ์ ๗ อรุณยา

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในมาตรา ๒๑ นี้ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔ ทวิ

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

นายเกษม สนิทวงศ์ ๗ อรุณยา

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในมาตรา ๒๕ นี้ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๖

ไม่มีการแก้ไข

นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในมาตรา ๒๖ นี้ไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๗

ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงาน
นี้ด้วยแล้ว

ปริญญา จินดาประเสริฐ

(รองศาสตราจารย์ปริญญา จินดาประเสริฐ)

เลขานุการคณะกรรมการ

ร่าง

พระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรฐานวิชาแห่งชาติ

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาระบบมาตรฐานวิชาแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรฐานวิชาแห่งชาติ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหกสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ "มาตรฐานวิชา" หมายความว่า กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวกับการสอบเทียบปรับตั้งความถูกต้องของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวัดปริมาณ หรือวิเคราะห์ทดสอบ

Legislative Institutional Repository of Thailand

"มาตรฐานแห่งชาติ" หมายความว่า มาตรฐานของระบบเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือวัสดุอ้างอิงที่ใช้ในการวัดปริมาณ ที่มีวิธีการเก็บรักษา วิธีการใช้งานตามวิธีการมาตรฐานสากล และมีความสอดคล้องได้กับมาตรฐานสากล เพื่อให้อ้างอิง เป็นมาตรฐานที่มีความถูกต้องสูงสุดของประเทศ

"การพัฒนาระบบมาตรวิทยา" หมายความว่า การศึกษา ค้นคว้า และวิจัย ทางวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือวัสดุอ้างอิงที่ใช้ในการวัดปริมาณ เพื่อให้ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือวัสดุอ้างอิงดังกล่าวมีความถูกต้องตามมาตรฐานสากล รวมถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดความถูกต้องของการวัด การจัดหาและบำรุงรักษา เครื่องมือและอุปกรณ์การวัด

"การวัดปริมาณ" หมายความว่า การวัดปริมาณของหน่วยวัดทางวิทยาศาสตร์ ที่กำหนดให้ใช้เป็นหน่วยวัดสากล เช่น ปริมาณความยาว มวล เวลา กระแสไฟฟ้า อุณหภูมิ ความเข้มของแสง เสียงและปริมาณสาร

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนเพื่อการพัฒนาาระบบมาตรวิทยา

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการมาตรวิทยาแห่งชาติ

"สถาบัน" หมายความว่า สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ

"สหพันธรัฐผู้อำนวยการ" หมายความว่า สหพันธรัฐผู้อำนวยการสถาบัน มาตรวิทยาแห่งชาติ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการมาตรวิทยาแห่งชาติ" ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนทบวงคมนาคม ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก

ผู้มีความรู้ความสามารถด้านมาตรฐานวิชา เป็นกรรมการ และ สหวิชาชีพผู้อำนวยกา เป็น กรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแผนหลักและเสนอแนะนโยบาย และมาตรการเกี่ยวกับการพัฒนา ระบบมาตรฐานวิชาต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) พิจารณาและเสนอต่อรัฐมนตรีในการออกประกาศตามมาตรา ๑๑ และใน การกำหนดระเบียบตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๔ วรรคสอง ๒๒

(๓) ทวี กำหนดระเบียบว่าด้วยการใช้จ่ายเงินกองทุน โดยความเห็นชอบของ คณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๒

(๓) ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานและบุคคลต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ การเก็บ รักษา การสอนเทียบ การซ่อมบำรุง และการดำเนินการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือวัสดุอ้างอิงที่ใช้ในการวัดปริมาณ

(๔) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ แต่งตั้ง การกำหนดตำแหน่ง การกำหนด อัตราเงินเดือนหรือค่าจ้าง การเลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง การสงเคราะห์สวัสดิการ การออกจากงาน วินัย และการลงโทษของพนักงาน

(๔) ทวี อนุมัติแผนการ เงินและงบประมาณประจำปีของสถาบัน

(๕) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการผู้ทรง คุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือทุจริต ต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะ เป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๘ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดซึ่งจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้เสียเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้ และให้ตามมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการและอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๑ เพื่อส่งเสริมให้มีการใช้เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมให้มีความเจริญก้าวหน้าที่มีความถูกต้องตามมาตรฐานสากล ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือวัสดุข้างอิงที่ใช้ในการวัดปริมาณเป็น เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือวัสดุข้างอิงที่ใช้อ้างอิงความถูกต้องตามมาตรฐานสากลเพื่อใช้ถือเป็นมาตรฐานแห่งชาติ

(๒) กำหนดหน่วยการวัดปริมาณที่ใช้ในกิจการประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้อง เป็นระบบเดียวกัน และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการใช้ การเก็บรักษา การสอบเทียบ การซ่อมบำรุง และการดำเนินการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือวัสดุข้างอิงที่ใช้ในการวัดปริมาณ

(๔) กำหนดกิจการอื่นใดอันจำเป็นในการปฏิบัติตามพระ ราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ ให้จัดตั้งสถาบันขึ้นเรียกว่า "สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ" และให้สถาบันนี้เป็นนิติบุคคล อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงมหาดไทยหรือกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและ สหประชาชาติ/ หรือที่ใดที่ควรขอสหพันธ์นี้ซึ่งต้องอยู่ภายใต้บังคับที่กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ และกฎหมายว่าด้วยสหพันธ์ ภาครัฐวิสาหกิจสหพันธ์ไม่มีใช้บังคับ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

สถาบันไม่ เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น และรายได้ของสถาบันไม่ต้องนำส่ง เป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๑๓ สถาบันมีวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

(๑) ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานวิชาการและงานธุรการให้แก่คณะกรรมการ รวมทั้ง ประสานงานด้านการกำหนดแผน การจัดการ และให้ความช่วยเหลือแก่หน่วยงานและบุคคล ต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาระบบมาตรวิทยา

(๒) พัฒนาระบบมาตรวิทยา จัดหาและ เก็บรักษามาตรฐานแห่งชาติ วัสดุ อ้างอิงมาตรฐานของประเทศทุกสาขา เพื่อให้สอดคล้องกับระบบมาตรวิทยาสากล รวมถึง การถ่ายทอดความถูกต้องของการวัดไปสู่มาตรฐานแห่งชาติ

(๓) ส่งเสริมการประกอบวิชาชีพด้านมาตรวิทยา และความสามารถของห้อง ปฏิบัติการสอบเทียบ

มาตรา ๑๔ สถาบันมีอำนาจหน้าที่กระทำการกิจการต่าง ๆ ภายในวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๓ และอำนาจเช่นว่านี้ ให้รวมถึง

(๑) บริหารกองทุนตามกฎหมาย และระเบียบซึ่งรัฐมนตรีกำหนด

(๒) ศึกษาสำรวจและวิเคราะห์ทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการ วางเป้าหมาย นโยบาย และจัดทำแผนงาน โครงการและมาตรการต่าง ๆ ในการพัฒนา ระบบมาตรฐานของประเทศ แล้วเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

(๓) ออกใบรับรองตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่สถาบันกำหนดสำหรับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือวัสดุอ้างอิงที่ใช้ในการวัดปริมาณที่ได้ทำการสอบเทียบแล้วว่ามี ความถูกต้องตามมาตรฐานแห่งชาติ

(๔) ศึกษา พัฒนาเทคโนโลยีการวัด และสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้าน มาตรฐานของภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ส่งเสริมความ ร่วมมือในกิจกรรมด้านนี้ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ตลอดจนกับ นานาประเทศ

(๕) สนับสนุนห้องปฏิบัติการสอบเทียบของผู้ประกอบการภาคเอกชน ให้มี ส่วนร่วมในกิจกรรมมาตรฐานวิทยาและระบมการถ่ายทอดความถูกต้อง การให้บริการข้อมูลและ การให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยีการวัด และการให้บริการอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ มาตรฐานวิทยา

(๖) สนับสนุนการเพิ่มสมรรถนะในการศึกษา พัฒนาเทคโนโลยีการวัดระบบ การถ่ายทอดความถูกต้องของเครื่องมือและอุปกรณ์การวัด ความสอดคล้องได้ ตลอดจนการ จัดโครงการลงทุนและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการรับ เทคโนโลยีด้านมาตรฐานวิทยา จาก ต่างประเทศ เพื่อให้ระบบมาตรฐานวิทยาของประเทศมีประสิทธิภาพ เชื่อถือได้และเป็นที่ยอมรับ ในระบบมาตรฐานสากล

(๗) ดำเนินงานและส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านมาตรฐานวิทยา ของ ประเทศ รวมทั้งการพัฒนากำลังคนทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

(๘) กระทำการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสถาบัน และตามที คณะกรรมการมอบหมาย

(๙) จัดให้ได้มา ที่กรรมสิทธิ์ เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ อื่น ให้ยืม แลกเปลี่ยน โอน รับโอน และขายหรือจำหน่ายด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือ สัหากริมทรัพย์ รวมทั้งหลักทรัพย์ต่าง ๆ ตลอดจนทรัพย์สินที่มีผู้มอบหรืออุทิศให้

(๑๐) รับค่าตอบแทนการใช้จ่ายประโยชน์จากการศึกษา พัฒนาเทคโนโลยีการวัด และค่าบริการในการให้บริการ รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับค่าตอบแทนและค่าบริการนั้น ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๑๑) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานในประเทศ และ ต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการศึกษา พัฒนาเทคโนโลยีการวัด และความสอดคล้องได้

(๑๒) จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการศึกษา พัฒนาเทคโนโลยีการวัดความ สอดคล้องได้ และการประดิษฐ์หรือพัฒนาเครื่องมือหรืออุปกรณ์การวัด หรือความรู้เทคโนโลยี ที่ใช้เป็นมาตรฐานในกิจการด้านมาตรวิทยา

(๑๓) เข้าร่วมกิจการหรือร่วมลงทุนกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด เพื่อ ประโยชน์แก่การพัฒนาระบบมาตรวิทยาของประเทศ

(๑๔) กู้ยืมเงิน ให้กู้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน ทั้งนี้ เพื่อ การศึกษา พัฒนาเทคโนโลยีการวัด และการบริการสอบเทียบความถูกต้องของเครื่องมือ และอุปกรณ์การวัด

(๑๕) กระทำการอื่นใดอันจำเป็นในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน หรือการลงทุนตามวรรคหนึ่ง ให้ปฏิบัติตาม ระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด หากเกินวงเงินที่กำหนดไว้ในระเบียบ ต้องได้รับความเห็นชอบ จากคณะรัฐมนตรีก่อน

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีซึ่งแต่งตั้งมาโดยสภานิติบัญญัติคนหนึ่ง ซึ่งคณะ กรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลฎีกา

สภานิติบัญญัติหรือสภาผู้แทนราษฎรมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่วันที่ได้รับ แต่งตั้งและอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ให้ สภานิติบัญญัติ หรือ สภาผู้แทนราษฎร ได้รับเงินเดือนตามที่คณะกรรมการกำหนด ใน บท ต้น บท นี้

มาตรา ๑๖ คสช.คสท.คสอ.คสอ.ต้อง

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีความสามารถในการบริหารและความรู้ด้านมาตราวิชา
- (๓) สามารถทำงานให้เสร็จในได้เต็มเวลา
- (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความ

ผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ไม่เป็นข้าราชการประจำ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ตามมาตรา ๑๕ วรคสอง คสช.คสท.คสอ.คสอ.อาจพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้ออกโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี คสช.

คณะรัฐมนตรี

- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖

มาตรา ๑๘ คสช.คสท.คสอ.คสอ.มีหน้าที่บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสถาบัน และตามนโยบาย ข้อบังคับ และระเบียบที่คณะกรรมการหรือรัฐมนตรีกำหนด กับมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

คสช.คสท.คสอ.คสอ.ต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหาร กิจการของสถาบัน

มาตรา ๑๙ ในกิจการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้ คสช.คสท.คสอ.คสอ. เป็นผู้แทนสถาบัน และเพื่อการนี้ คสช.คสท.คสอ.คสอ.อาจมอบหมายให้พนักงานคนหนึ่งคนใดปฏิบัติภารกิจบางอย่างแทนได้ในเมื่อไม่มีขัดข้องระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในการมีกองทุนมีจำนวนเงินไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสถาบัน และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และกองทุนไม่สามารห้เงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐจึงจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดิน เข้าสมทบกองทุนตามจำนวนที่จำเป็น

มาตรา ๒๒ การใช้จ่ายเงินกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรี คณะกรรมการกำหนด โดยสหพันธ์วิชาชีพและสหประชาชาติเห็นชอบสหประชาชาติของรัฐมนตรี เพื่อใช้ในกิจการดังต่อไปนี้

(๑) การดำเนินงานและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านมาตรฐาน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนากำลังคน การติดตามประเมินผล การเผยแพร่ผลงานวิจัยและการส่งเสริมการนำผลงานไปใช้ประโยชน์

(๒) การบริหารกองทุน

(๓) การดำเนินงานของสถาบัน

(๔) การดำเนินงานของประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการ ตลอดจนเงินเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นของบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๒๓ ให้สถาบันวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการ

ให้สถาบันจัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีของทุกปี

รอบระยะเวลาบัญชีปกติให้นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของทุกปี เฉพาะในปีแรกให้เริ่มนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีนั้น

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสถาบันทุกรอบปีแล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๒๔ ให้สถาบันจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อเสนอรัฐมนตรี โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้อง พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชีรวมทั้งแสดงผลงานของสถาบันในปีที่ล่วงมาแล้วด้วย

"มาตรา ๒๔ ทวิ ในระยะเริ่มแรกเมื่อยังไม่มีกาแต่งตั้งผู้อำนวยการ ตาม
มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานในสังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม คนหนึ่งคนใดเป็นผู้ทำกาแทนชั่วคราวจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้ง
ผู้อำนวยการ"

มาตรา ๒๕ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และงบประมาณ รวมทั้ง
พนักงานและลูกจ้างของสภากันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ในส่วนที่
เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านมาตรวิทยาที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ำใช้บังคับไปเป็นของ
สถาบัน

พนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีแห่ง
ประเทศไทยซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่โอนไปตามวรรคหนึ่ง ถ้าไม่สมัครใจจะโอนไป
ปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบันให้แจ้งความจำนงค์ผู้บังคับบัญชา ภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้พนักงานหรือลูกจ้างซึ่งโอนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบันได้รับ เงิน
เดือนหรือค่าจ้างรวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่า
จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสถาบัน โดยให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง
ไม่ต่ำกว่า เงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิม และให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากงานเพราะ
บุบเลิกตำแหน่ง โดยให้สิทธิได้รับ เงินกองทุนสงเคราะห์ ตามข้อบังคับสถาบันวิจัย
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์ และหรือค่าชดเชย
ตามข้อบังคับสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ว่าด้วยสิทธิประโยชน์
เกี่ยวกับค่าชดเชยและ เงินตอบแทนความชอบในกาทำงาน แล้วแต่กรณี

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตามข้อบังคับ
สถาบัน พนักงานผู้ใดซึ่งโอนไปตามมาตรานี้ประสงค์ที่จะให้นับ เวลาทำงานในขณะที่เป็น
พนักงานก่อนที่จะมีการโอนเป็น เวลาทำงานของพนักงานของสถาบัน ก็ให้มีสิทธิกระทำได้
โดยแสดงความจำนงค์ว่าไม่ขอรับ เงินกองทุนสงเคราะห์ที่ได้รับอยู่เดิม

การไม่ขอรับ เงินกองทุนสงเคราะห์ตามวรรคสี่ จะต้องกระทำภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่โอน

ทั้งนี้ การโอนตามมาตรานี้ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีและสถาบันจะได้ตกลงกัน

มาตรา ๒๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และงบประมาณของกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงการมาตรฐานวิทยาและการรับรองห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ และโครงการปรับปรุงและขยายงานมาตรฐานวิทยาทางวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ มีผลบังคับไปเป็นของสถาบัน

ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้ใดของกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่โอนไปตามวรรคหนึ่ง ถ้าสมัครใจ จะโอนไปปฏิบัติงาน เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน และได้แจ้งความจำนงต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับ ให้โอนข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นไป เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน

ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างตามวรรคสอง ซึ่งโอนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบันได้รับ เงินเดือนหรือค่าจ้างรวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าจะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสถาบัน โดยให้ได้รับ เงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ต่ำกว่า เงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิม

การโอนข้าราชการตามวรรคสอง ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะ เลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

การโอนลูกจ้างตามวรรคสอง ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากงานเพราะทางราชการ เลิกหรือยุบตำแหน่งตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำ ของส่วนราชการ

ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งโอนไปตามวรรคสอง ได้รับบำเหน็จบ้านานาญหรือค่าตอบแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบ้านานาญข้าราชการ หรือตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง แล้วแต่กรณี

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาการทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จหรือบ้านานาญตามข้อบังคับสถาบัน ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้ใดซึ่งโอนไปตามวรรคสองประสงค์จะให้นับเวลาราชการหรือเวลาทำงานในขณะที่เป็นข้าราชการ หรือลูกจ้างก่อนเริ่มการโอนเป็นเวลาทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน แล้วแต่กรณี ก็ให้ถือสิทธิกระทำได้โดยแสดงความจำนงว่าไม่ขอรับบำเหน็จหรือบ้านานาญที่ได้รับอยู่เดิม

การไม่ขอรับทำหนังสือบ้านานาญตามวรรคเจ็ด จะต้องกระทำภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับ สำหรับกรณีของข้าราชการให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบ้านานาญ ข้าราชการ สำหรับกรณีของลูกจ้างให้กระทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อเป็นหลักฐานยื่นต่อ ผู้ว่าจ้างเพื่อส่งต่อไปให้กระทรวงการคลังทราบ

ทั้งนี้ การโอนตามมาตรานี้ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีและสถาบันจะได้ตกลงกัน

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ สิ่งแวดล้อม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกประกาศและระเบียบ เพื่อ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

.....

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ประธานคณะกรรมการมีอะไรจะแถลงไหมครับ ถ้ามีก็เชิญครับ

คุณหญิงอัมพร มีสุข (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา และท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ ตีฉันทน์ คุณหญิงอัมพร มีสุข สมาชิกวุฒิสภา และในฐานะรองประธานคณะกรรมการการศึกษาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ของวุฒิสภา ขอกราบเรียนดังต่อไปนี้

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ ได้ลงมติเห็นชอบกับหลักการร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. . . . ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และที่ประชุมวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงานเป็นผู้พิจารณา กำหนดแปรญัตติภายใน ๕ วัน. นั้น. ในการพิจารณาที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ผู้แทนจากกรมวิทยาศาสตร์บริการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มาชี้แจง มีสมาชิก เสนอคำแปรญัตติ ๓ คน คนหนึ่งได้แก่ คุณสมภพ ไทธรรมกิจย์ แต่เนื่องจากท่านได้ส่งวินิจฉัยรวมก่อนที่คณะกรรมการจะได้เรียนเชิญท่านมาชี้แจง อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการได้นำคำแปรญัตติมาประกอบการพิจารณา ซึ่งมีหลายมาตราที่คณะกรรมการเห็นด้วย ได้แก้ไขให้สอดคล้องแล้ว บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงขอประทานเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม และมีผู้ส่งวนคำแปรญัตติ ๑ คน คือ คุณวิชัย โกลสุวธรรมจินดา เพื่อที่ประชุมพิจารณาต่อไป ขอพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : มีการแก้ไขคำชี้แจงไหมครับ กรุณาแก้ตามที่ได้แจ้งไปแล้วด้วย เชิญท่านเลขานุการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ขอพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. . . . ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไขครบทุก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติของสวน

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณโกวิท ครับ

นายโกวิท สุรัสวดี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๑๒ ที่กรรมาธิการแก้ไขไป หมายความว่า ในส่วนที่เป็นนโยบายของรัฐมนตฺรี่ที่จะมาออกคณะกรรมการก็จะตัดออกไป เพราะว่า สถาบันนี้จะเป็นสถาบันที่เป็นอิสระ ประการที่ ๑ กระผมอยากจะทำทราบคำชี้แจงว่า ในลักษณะอย่างนี้เวลาจะ เชื่อมโยงกันในส่วนของนโยบายจะทำอย่างไร

ประการที่ ๒ กระผมอ่านแล้วยังไม่เข้าใจในข้อความที่ว่า "และให้สถาบันนี้เป็นนิติบุคคล" แล้วเราขีดข้อความนี้ออก แล้วก็ไปถึงข้อความที่ว่า "ที่กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ไม่ใช้บังคับ" เรื่องนี้กระผมอยากจะทำทราบ ช่วยกรุณาอธิบายให้กระผมเข้าใจว่า หมายความว่าอย่างไร ขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นางทัศนดา สวนานนท์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ข้อแรกที่เราเรียนถามว่า รัฐมนตรีจะมีส่วนในการที่จะเข้าไปควบคุมนโยบายอย่างไร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เป็นประธานของคณะกรรมการ จะเป็นผู้นำนโยบายสำหรับสถาบันนี้ เพราะฉะนั้นในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการของบอร์ด (Board) ที่จะดูแล เรื่องควบคุม เรื่องการทำงาน ก็คงจะเป็นผู้ที่จะ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ในส่วนนี้

ส่วนข้อที่ ๒ ที่ถามว่า ทำไมถึงจะต้องตัด คำว่า "กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์" ในที่นี้ความจริงสถาบันนี้ก็ยังไม่อยู่ในฐานะที่จะ เป็นรัฐวิสาหกิจอยู่แล้ว แต่ว่าการที่นำข้อความนี้มาใช้ไว้ก็เพื่อจะให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ไม่ต้องการให้ไปอยู่ภายใต้กฎหมายนี้ เรื่องนี้ได้ปรึกษากับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว พระราชบัญญัติ สวทช. ซึ่งใช้อยู่ในลักษณะเดียวกันก็มีข้อความนี้กำกับไว้เพื่อความแน่ใจ ขอเรียนชี้แจงอย่างนี้ค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ในเชิงภาษา ที่เขียนนี้ทำให้อ่านเข้าใจยาก จริง ๆ ถ้าจะเขียนต้องเขียนเป็นอีกรรคหนึ่ง เขียนว่า กิจกรรมของสถาบันไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ ถ้าคณะกรรมการเขียนอย่างนั้นก็จะไม่มีปัญหา

คุณหญิงอัมพร มิศุข (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ค่ะ คณะกรรมาธิการ จะแก้ไขให้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น

ประธานวุฒิสภา : ต้องเอาข้อความเรื่องแรงงานสัมพันธ์มาใช้เป็นอีกรรคหนึ่ง ส่วนความต่อไปก็จะเป็นว่า ให้สถาบันนี้เป็นนิติบุคคล และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ

กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ส่วนว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ที่มีขึ้นต้นว่า
กิจการของสถาบันไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ อย่างนั้นนะครับ เชิญ
ท่านเลขาฯ

นายพินิต อาระยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๓๓ และมาตรา ๑๔
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มจำนวนใหม่ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗
ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๒๕ ทวิ อยู่ในคำแก้คำผิด เป็นอันจบการพิจารณา
ในวาระที่ ๒ มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมอีกไหมครับ ถ้าไม่มีผมจะขอมติจากที่
ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการหรือไม่ ท่านผู้ใด
เห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกร ยกมือเป็นจำนวนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกร ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไป ๓.๘ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง
ประเทศไทยกับนานาชาติ และองค์การระหว่างประเทศ ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ
สังคม และความมั่นคง รวมทั้งปัญหาชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน (เมษายน ๒๕๓๙ -
เมษายน ๒๕๔๐) ซึ่งคณะกรรมการการต่างประเทศพิจารณาเสร็จแล้ว

LIRT

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/ (ร ๒๐)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๐

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทย กับ
นานาชาติและองค์การระหว่างประเทศ ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และ
ความมั่นคง รวมทั้งปัญหาชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน (เมษายน ๒๕๓๙ -
เมษายน ๒๕๔๐)

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการต่างประเทศ จำนวน
๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาญัตติเรื่อง ขอให้สภามอบหมายให้คณะกรรมการ-
การต่างประเทศ วุฒิสภา กระทำกิจการภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา และ
ลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการการต่างประเทศ พิจารณาศึกษาเรื่องเกี่ยวกับความ
สัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติและองค์การระหว่างประเทศ ทั้งในด้านการเมือง
เศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง รวมทั้งปัญหาชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่ง
กรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายอรุณ ภาณุพงศ์
๒. พลเอก จรัส กุลละวณิชช์
๓. นายพิชัย วาศนาส่ง

ประธานคณะกรรมการ
รองประธานคณะกรรมการ

Legislative Institutional Repository of Thailand
คนที่หนึ่ง

รองประธานคณะกรรมการ
คนที่สอง

๔. นายกรพจน์ อิศวีนวิจิตร	๕. พลอากาศเอก จจรยา สุคนธ์ทรัพย์
๖. นายชัชวาล อภิบาลศรี	๗. นายชัยอนันต์ สมุทวณิช
๘. พลเอก เชษฐา ฐานะจาโร	๘. พลเอก ถวัลย์ แสงวงพรรค
๑๐. พลเอก มงคล อัมพรพิสิฏฐ์	๑๑. นายวิศาล ภัทรธรรมพาส
๑๒. พลเอก สำเภา ชูศรี	๑๓. นายอภิศัย โพธารามิก
๑๔. นายอนันต์ อนันตกุล	๑๕. พลอากาศเอก ยมร แนวมาลี
๑๖. พลโท อายูพล ธรรมผล	เลขาธิการคณะกรรมการ
๑๗. นายภูมรติณ ทักษาดิพงษ์	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาเรื่องตามญัตติดังกล่าวในรอบปีที่ผ่านมา โดยการพิจารณาศึกษาได้แบ่งออกเป็นสองส่วน คือ

ส่วนที่หนึ่ง : สถานการณ์ด้านต่างประเทศที่น่าสนใจ

๑. สถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป
๒. มหาอำนาจ
๓. ประเทศเพื่อนบ้าน
๔. องค์การระหว่างประเทศ

ส่วนที่สอง : สถานการณ์ที่เป็นกรณีศึกษา

๑. การเปลี่ยนแปลงของสองทง
๒. ไทย-สหรัฐอเมริกา
๓. ไทย -สหประชาชาติ
๔. การนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน

และบัดนี้ คณะกรรมาธิการได้จัดทำเป็นรายงานการพิจารณาศึกษา พร้อมทั้งข้อสังเกตของ คณะกรรมาธิการเสร็จเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดครบถ้วนตามรายงานของคณะกรรมการ ที่แนบมาพร้อมนี้

LIRT

๓๖๘

ซึ่งกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภา เพื่อพิจารณารายงานการ
พิจารณาศึกษาของคณะกรรมการมาธิการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) อรุณ ภาณุพงศ์
 (นายอรุณ ภาณุพงศ์)
ประธานคณะกรรมการมาธิการการต่างประเทศ

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๘๔๑๕๗๒

บทนำ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๙ ได้พิจารณาอนุมัติ เรื่อง ขอให้สภามอบหมายให้คณะกรรมการการต่างประเทศ วุฒิสภา กระทำกิจการภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา ซึ่ง นายอรุณ ภาณุพงศ์ เป็นผู้เสนอ และได้ลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการการต่างประเทศ พิจารณาศึกษา เรื่อง เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติ และองค์การระหว่างประเทศ ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง รวมทั้งปัญหาชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยคณะกรรมการได้แต่งตั้ง นายจรูญ จุฑารัตนกุล และ พลอากาศเอก สามารถ โสคติษฐ์ เป็นที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ เพื่อให้คำปรึกษา และแสดงความคิดเห็นในกิจการอื่นเกี่ยวกับด้านการต่างประเทศ และตั้งนายสมศักดิ์ มนูญิจ เป็นผู้ช่วยเลขานุการที่คณะกรรมการแต่งตั้งตามข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

คณะกรรมการได้พิจารณาเห็นว่า โลกในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก บรรยากาศแห่งการประนีประนอมมีมากขึ้น แบบอย่างที่ดีในความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศที่พัฒนาแล้ว ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ หันมาเน้นนโยบายทางด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ อันส่งผลให้เกิดการแข่งขันในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจมากยิ่งขึ้น

ในรอบปีที่ผ่านมา (เมษายน ๒๕๓๙ - เมษายน ๒๕๔๐) คณะกรรมการได้ติดตาม และดำเนินการพิจารณาศึกษาสถานการณ์ด้านการต่างประเทศ และสรุปเป็นรายงานการพิจารณาศึกษา รายละเอียดดังปรากฏต่อไปนี้

วิธีการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมการได้พิจารณาข้อมูล เอกสาร จากบุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รับฟังบรรยายสรุปจากเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง กรุงสุฉีใหญ่ ณ เมืองฮ่องกง เอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทย ประจำสหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก กรุงสุฉีใหญ่ ณ นครนิวยอร์ก ผู้แทนสำนักงานการท่องเที่ยว ณ นครนิวยอร์ก ผู้แทนศูนย์พาณิชย์กรรม ณ นครนิวยอร์ก และเชิญบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญมาร่วมประชุมกับคณะกรรมการ อาทิ นายชวาล ชวณิชย์ ผู้อำนวยการด้านการต่างประเทศ ประจำวุฒิสภา นายปณิธิ ตั้งผาติ รองประธานหอการค้าจังหวัดตาก พบปะสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ คณะกรรมการการต่างประเทศ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม คณะรองประธานสภาประชาชนเมืองฉงชิ่ง มณฑล เสฉวน เลขาธิการสภาที่ปรึกษาการเมืองแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการฮ่องกงและมาเก๊า ภายใต้คณะรัฐมนตรีจีน เลขาธิการสภาประชาชนแห่งชาติ สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่ปรึกษาการเมืองผู้ว่าราชการฮ่องกง ประธานสภานิติบัญญัติฮ่องกง ผู้อำนวยการด้านเอเชีย แปซิฟิก กรมการเมือง องค์การสหประชาชาติ ผู้แทนคณะทูตผู้แทนถาวรบรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และเวียดนาม ประจำสหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก

คณะกรรมการ ได้ทำการศึกษาสถานะของความสัมพันธ์กับ ประเทศมหาอำนาจเป็นอันดับแรก เพราะการดำเนินนโยบายของประเทศมหาอำนาจมีบทบาทที่จะกำหนด หรือหันเหทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศโดยทั่วไปได้ และในอันดับต่อไปพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของประเทศเพื่อนบ้านเป็นรายประเทศ เพราะมีส่วนสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในทุก ๆ ด้าน ทั้งในทางส่งเสริมและเป็นที่มาของปัญหาจากนั้นได้มีการศึกษาถึงบทบาทขององค์การระหว่างประเทศที่สำคัญ ทั้งองค์การในระดับโลก และระดับภูมิภาค ในระดับโลกนั้น พิจารณาศึกษาถึงบทบาทและทิศทางที่เปลี่ยนแปลงไปขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งเป็นองค์กรหลักในทางการเมืองระหว่างประเทศ และองค์การการค้าโลก (WTO) ซึ่งเป็นองค์กรสำคัญเกี่ยวกับภาวะระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์การในระดับภูมิภาคนั้น ก็จะพิจารณาถึงสถานะความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับองค์กรนั้น ๆ กล่าวคือ ASEAN AFTA EU NAFTA APEC ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับไทยอยู่มากโดย

เฉพาะทางด้านเศรษฐกิจการค้า จากนั้นก็จะได้ศึกษาสถานการณ์ที่เป็นกรณีศึกษา ซึ่งสาระของการศึกษามีดังนี้

ผลการพิจารณาศึกษา

ส่วนที่หนึ่ง : สถานการณ์ด้านต่างประเทศที่น่าสนใจ

๑. สถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

การสิ้นสุดลงของสงครามเย็น ได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการในสถานการณ์ของโลก ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และยุทธศาสตร์ระหว่างประเทศ ซึ่งทำให้แต่ละประเทศต้องทำการประเมินฐานะและความสามารถของตนใหม่ และกำหนดทิศทางของการเมืองและนโยบายทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจและความมั่นคงของตนเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป การล่มสลายของสหภาพโซเวียต ได้ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างของฐานะทางอำนาจของประเทศต่าง ๆ ในโลก สหรัฐอเมริกากงเป็นมหาอำนาจแต่ประเทศเดียวโดยไม่มีคู่แข่งแม้จะมีมหาอำนาจอื่นปรากฏขึ้น เช่น จีน สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น สภาวะที่โลกแบ่งแยกออกเป็น ๒ ฝ่าย ได้เปลี่ยนไปในทางกระจายอำนาจ กลุ่มพันธมิตรทางทหารและการเมือง ซึ่งเคยมีมาตลอดระยะเวลาสงครามเย็นเป็นเวลาที่ศัตรูระหัดระหายตัวออกจากกัน โลกเข้าสู่ยุคที่เรียกว่าระเบียบใหม่ของโลก (New World Order) และการเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ความสัมพันธ์ของการประจันหน้าทางภูมิการณ และกำลังทางทหาร ได้มีการเข้ามาแทนที่ โดยการแข่งกันทางอำนาจเศรษฐกิจชีวหา เรื่องความมั่นคงของชาติแปรรูปไปจากการมีศัตรูที่ชัดเจนจากค่ายตรงกันข้ามมาสู่การขาดความมั่นคง เนื่องจากความไม่แน่นอนของสถานการณ์แต่ละประเทศที่ท้องพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และมีการรวมกลุ่มกันในกลุ่มภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อรักษาและเพิ่มผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ คือ อดา เป็น เป็นเวทีรูปแบบใหม่

มีบทบาทใหม่ ๆ ขึ้น มีวิธีการใหม่ ๆ มีปัญหาใหม่ ๆ ซึ่งจะต้องใช้การแก้ปัญหาใน
รูปแบบใหม่ เพื่อซึ่งช่วยกันในการรักษาและขยายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ซึ่งในขณะ
เดียวกันก็ต้องดูแลความมั่นคงของชาติพร้อมกันไปด้วย

ในทางการเมือง ประเทศต่าง ๆ ต่างก็มีอิสระยิ่งขึ้นและปรับเปลี่ยน
นโยบายในลักษณะที่แข็งขันที่ตนมีอยู่อย่างเต็มที่ ในขณะที่เกี่ยวกับพยายามที่จะแก้ไขหรือ
บรรเทาจุดอ่อนของตน

ในทางเศรษฐกิจ ก็พยายามสร้างความสามารถในการแข่งขันทางการค้า
การลงทุนและเทคโนโลยี ตลอดจนการหาและขยายตลาด ในการดำเนินนโยบายดังกล่าวนี้
ประเทศที่มีความเข้มแข็งก็พยายามที่จะบีบ หรือกดดันประเทศที่มีกำลังน้อยกว่าโดยไม่คำนึง
สิ่งว่าเป็นประเทศที่เป็นมิตรกันมาก่อนหรือไม่ เพราะความต้องการพัฒนาขีดความสามารถ
สงครามเป็นนั่นหมดสิ้นไป หลักการช่วยตัวเอง และการรวมกลุ่มในบรรดาประเทศที่มี
ผลประโยชน์ร่วมกันจึงเป็นนโยบายหลัก

๒. มหาอำนาจ

สหรัฐอเมริกา

การล่มสลายของโซเวียต ได้ทำให้สหรัฐฯ เป็นอภิมหาอำนาจชั้นนำ
ประเทศเดียวของโลก การดำเนินนโยบายของสหรัฐฯ ต้องการที่จะรักษาบทบาทของตน
ในฐานะผู้นำของโลก และในขณะที่เดียวกันก็พยายามฟื้นฟูสถานะทางเศรษฐกิจซึ่งตกต่ำลง

ในทางการเมืองนั้น แม้สหรัฐฯ จะอยู่ในฐานะที่มีความเข้มแข็งทางทหาร
มากกว่าประเทศอื่นใดในโลก แต่เพราะทำให้เกิดมีประเทศ หรือกลุ่มประเทศอื่น เช่น จีน
สหภาพยุโรป อินเดีย และญี่ปุ่น มีความเข้มแข็งขึ้นมา ขณะที่สหรัฐฯ ไม่สามารถจะมีหรือใช้
อิทธิพลได้อย่างเต็มที่ นโยบายของสหรัฐฯ จึงยังมีลักษณะที่ไม่สู้จะแน่นอน โดยจะอ่อนเมื่อ
พบกับการต่อต้านที่เข้มแข็ง และจะแข็งกร้าวในกรณีประเทศเป้าหมายอ่อน

ในทางเศรษฐกิจ ในระยะเวลาสองปีหลังนี้เศรษฐกิจของสหรัฐฯ ดีขึ้น
ในขณะที่สหภาพยุโรปและญี่ปุ่นอ่อนตัวลง สหรัฐฯ ยังดำเนินนโยบายการค้าในลักษณะปกป้อง
กีดกัน (protectionism) เพื่อรักษาประโยชน์ของตน ในขณะที่เดียวกันก็พยายามกับ

บังคับให้ประเทศอื่นให้เปิดเสรีสำหรับสินค้าที่สหรัฐฯ มีความเข้มแข็งกว่า แม้ว่าจะเป็นมิตรประเทศที่เคยอยู่ฝ่ายเดียวกับมาตลอดระยะเวลาหลายทศวรรษ เช่น ญี่ปุ่น ยุโรปตะวันตก หรือแม้ประเทศไทยก็ได้รับการปฏิบัติเหมือนคู่แข่งจีนทั่ว ๆ ไป ในทางเศรษฐกิจ และการค้า นั่น สหรัฐฯ เป็นฝ่ายเดียวกับยุโรปตะวันตกที่ต้องการจะโยงเรื่องที่มีค่าใช้จ่าย เรื่องเศรษฐกิจ หรือ การค้าโดยตรงมาผูกโยงเพื่อมีบให้ประเทศอื่น ซึ่งต้องพึ่งตลาดของสหรัฐฯ การนำเอาเรื่องประชาธิปไตยบ้าง สิทธิมนุษยชนบ้าง สิ่งแวดล้อมบ้าง ปัญหาแรงงานบ้าง มาผูกโยงโดยใช้มาตรฐานของตนเองเป็นข้ออ้าง เพื่อบีบให้ประเทศอื่นซึ่งมีความคิดเห็นแตกต่างไปยอมรับ และจะใช้มาตรการทางเศรษฐกิจ และการค้าบีบบังคับ หรือแทรกแซง ในกรณีที่มีการฉ้อฉลได้เป็นไปตามต้องการ

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสหรัฐฯ จะพิจารณาได้ใน ๒ ด้าน คือ

ในทางการเมือง ความสัมพันธ์ในฐานะพันธมิตร ซึ่งเคยมีมาในช่วงสงครามเย็นได้คลายตัวลง เพราะความสิ้นไปของพรรคคอมมิวนิสต์ ความต้องการซึ่งกันและกันเพื่อพันธมิตรทางการเมือง และทางทหารได้เปลี่ยนแปลงไป เหลือแต่ความสัมพันธ์ปรกติ การได้รับความช่วยเหลือในรูปแบบต่าง ๆ เปลี่ยนเป็นการค้าขายหรือแลกเปลี่ยนประโยชน์ซึ่งกันและกัน และมีความนิยมเอียงไปในทางที่สหรัฐฯ จะใช้ฐานะที่เหนือกว่าเป็นบังคับหรือชักจูงให้ไทย ปฏิบัติการหรือดำเนินนโยบายที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ของสหรัฐฯ

ในทางเศรษฐกิจ โดยที่ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วเป็นอัตราสูงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอื่นของโลก ทำให้สหรัฐฯ ซึ่งมุ่งที่จะฟื้นฟูเศรษฐกิจของตน ดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ โดยพิจารณาถึงอำนาจสินค้าซึ่งมีราคาถูกกว่าเข้าสู่ตลาดสหรัฐฯ ทั้งนี้โดยอ้างเหตุผลทั้งที่เกี่ยวกับการค้าโดยตรง และการนำการค้าไปผูกโยงกับเรื่องอื่น เช่น ในเรื่องสิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อมและแรงงาน เป็นต้น ขณะเดียวกันก็บีบให้ประเทศอื่น ๆ เปิดตลาดให้กับสินค้าและบริการจากสหรัฐฯ เข้าสู่ตลาดนั้น ๆ มากขึ้น ลักษณะของความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจเป็นไปในลักษณะคู่ค้าและคู่แข่ง สำหรับผลิตภัณฑ์บางประเภท ในลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปเช่นนี้ นโยบายของประเทศไทยจึงต้องปรับเปลี่ยนในบางประการ เพื่อชักผลผลิตประสิทธิผลของประเทศให้แข่งขันได้กับผลิตภัณฑ์ที่ตี และหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากันอย่างแตกหัก ทั้งนี้ เพราะไทยจะได้รับประโยชน์จากการรักษาตลาดการค้ากับสหรัฐฯ ซึ่งมีมูลค่าการค้ากว่า ๒๐ % ของประเทศ

และในขณะที่เดียวกันสหรัฐอเมริกา ก็จะเป็นอำนาจถ่วงดุลทางการเมืองและการทหาร กับมหาอำนาจประเทศอื่น ที่อาจขยายตัว มากระทบเสถียรภาพทางการเมืองของภูมิภาคซึ่ง เป็นอยู่ในปัจจุบัน การค้าระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกา ในปี ๒๕๓๘ ไทยได้เปรียบอยู่ประมาณ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๓๗ ซึ่งมีกว่า ๗๗,๐๐๐ ล้านบาท เพราะอุปสรรคทางการค้ามีมากขึ้นด้วย มีการเก็บภาษีสินค้าบางประเภทราคาสูง การกำหนดโควตาน้ำตาล และใบยาสูบ ห้ามสินค้าเกษตรจากไทย และมีกฎระเบียบทางการค้าที่เข้มงวด โดยเฟิกกอนสิทธิพิเศษทางศุลกากรที่ให้แก่ไทยอย่างรายการ ซึ่งในเรื่องเหล่านี้ไทยจะต้องทำการแก้ไขเพื่อรักษาตลาดสหรัฐอเมริกา ไว้

สาธารณรัฐประชาชนจีน

ฐานะระหว่างประเทศของจีน ได้ขยับขึ้นมาเป็นมหาอำนาจทางการเมืองระหว่างประเทศอันดับสูงรองจากสหรัฐอเมริกา ซึ่งทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐ กับจีนค่อนข้างจะลุ่ม ๆ ดอน ๆ ทั้งที่เคยใกล้ชิดกันมาในฐานะที่ต่างมีสหภาพโซเวียตเป็นศัตรู หลังจากการผ่านพ้นไปของยุคสงครามเย็น จีนได้มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจในอัตราที่รวดเร็วที่สุดในโลก คือมีความเติบโตทางเศรษฐกิจอัตราปีละกว่า ๑๐% ต่อเนื่องกันมาเป็นเวลานาน และทำให้มีความสามารถในทางทหารเพิ่มขึ้นด้วย ในขณะที่เดียวกันนั้น จีนได้ยื่นยื่นสิทธิเรียกร้องเหนืออาณาบริเวณที่จีนถือว่าเคยเป็นของจีน โดยเฉพาะในอาณาบริเวณทะเลจีนด้านตะวันออก และทะเลจีนใต้ ซึ่งทำให้เกิดข้อพิพาทในเรื่องสิทธิกับประเทศอื่นที่อ้างสิทธิเหนืออาณาบริเวณเดียวกัน และทำให้เกิดความวิตกว่า จะเกิดเป็นความขัดแย้งทางอาวุธที่ส่งผลกระทบเนื่องเป็นการทั่วไปได้ในขณะเดียวกัน สหรัฐฯ เห็นว่าจีนซึ่งเป็นประเทศใหญ่ กำลังมีพลังสูง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ และด้านกำลังทหารขึ้นมาในลักษณะที่อาจจะทำลายอำนาจของสหรัฐฯ ได้และเห็นว่าจีนเป็นประเทศที่ออกนอกแถว ในปัญหาที่สหรัฐฯ และโลกตะวันออกให้ความสำคัญ เช่น การปราบและการต่อต้านขบวนการประชาธิปไตยในจีน การละเมิดสิทธิมนุษยชน การเสริมสร้างพลังทางปรมาณู การขยายขอบเขตการค้าอาวุธ การละเมิดสิทธิทรัพย์สินทางปัญญา การใช้แรงงานของทหารและนักโทษเพื่อผลิตสินค้าและปัญหาเรื่องพิเบต เป็นต้น นอกจากนี้ ในทางการค้าสินค้าซึ่งจีนส่งไปขายในสหรัฐฯ ได้มีปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้น ทำให้ดุลการค้าของสหรัฐฯ เสียเปรียบ

อย่างมาก ได้มีปัญหากระทบกระทั่งกันเกี่ยวกับสิทธิทางการค้าระหว่างสองประเทศหลายครั้ง ซึ่งจีนได้ต่อสู้อย่างเหนียวแน่นโดยผ่านปรนบังเซียงเส็กน้อย ทั้งนี้ เพราะจีนเองก็เป็นตลาดใหญ่ของสินค้าจากสหรัฐฯ โดยเฉพาะสินค้าประเภทอิเล็คโทรนิคส์สูงจึงทำให้จีนมีอำนาจต่อรองสูงในทางด้านจีนนั้นมองภาพว่าสหรัฐฯ พยายามที่จะขีดขวางการเจริญเติบโตของตนและพยายามที่จะสร้างวงล้อมเพื่อสกัดกั้นจีน โดยมีญี่ปุ่นทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือ ไต้หวันและเขตอื่น ที่สหรัฐฯ มีอิทธิพลอยู่เป็นวงล้อมเชื่อมกับอินเดียนที่อยู่ทางด้านใต้ของจีน นโยบายทางการเมืองของจีนจึงถือประโยชน์ร่วมกันกับรัสเซีย เป็นการผ่อนเบาการบีบจากทางเหนือด้านบนและด้านตะวันตก นอกจากสหรัฐฯ แล้ว จีนยังมีความหวังเกรงญี่ปุ่นและอินเดียน จึงได้พยายามที่จะรักษาความสัมพันธ์ที่ดีในระหว่างนี้กับประเทศเล็กในกลุ่มอาเซียน ปัญหาสำคัญของจีนเกี่ยวกับเรื่องดินแดน คือ เรื่องไต้หวัน กับฮ่องกง ซึ่งฮ่องกงจะกลับคืนจากการปกครองของอังกฤษ มาเป็นของจีนในเดือนกรกฎาคม สำหรับไต้หวันนั้น ความตึงเครียดหรือผ่อนคลายของจีนขึ้นอยู่กับกรณีที่ไต้หวันแสดงท่าทีเป็นรัฐเอกราช และการหมุนเสริมด้านกำลังจากสหรัฐฯ โดยพื้นฐานแล้ว จีนและไต้หวัน ได้ติดต่อกันสัมพันธ์กันทางเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนกันอยู่มากความรุนแรงถึงขั้นแตกหักจึงยังไม่น่าจะเกิดขึ้น ส่วนฮ่องกงนั้นข้อวิตกว่าการเปลี่ยนแปลงสถานภาพของฮ่องกง จะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจการค้ากับ ประเทศอื่นนั้นได้บรรเทาลงไปบ้าง เพราะจีนได้ให้คำมั่นว่าจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง มีแต่ประเทศตะวันตกโดยเฉพาะสหรัฐฯ และอังกฤษที่แสดงข้อเรียกร้องในเรื่องสิทธิประชาธิปไตย และสิทธิมนุษยชนของชาวฮ่องกง สำหรับความสัมพันธ์กับไต้หวัน ในทางการเมืองไม่มีปัญหาขัดแย้งซึ่งกันและกันโดยตรง แต่มีปัญหาที่น่าจะต้องพูดจากัน ทั้งในแง่ที่เป็นโอกาสของความร่วมมือ และการแลกเปลี่ยนทางเศรษฐกิจที่มีให้เพิ่มมากขึ้นทั้งในระดับทั่วไป และความสัมพันธ์ระหว่างไทยตอนบนกับจีนตอนใต้ ในขณะที่เดียวกันมีปัญหาบางประการที่น่าจะต้องได้รับการแก้ไข เช่น ปัญหาข้ามพรมแดน เรื่องยาเสพติดอาชญากรรมข้ามชาติ การลักลอบเข้าเมืองและการสนับสนุนหม่าบังกลุ่มทางด้านอาวุธที่ก่อเหตุยึดครองเข้ามาในดินแดนไทยซึ่งในปัญหาเหล่านี้มีผลประโยชน์ที่ทั้งสองฝ่าย จึงควรจะได้รับการแก้ไขในทางค้า การลงทุนมีโอกาสที่จะขยายตัวอีกมาก สินค้าส่งออกของไทยในสองปีที่ผ่านมาจะมีมูลค่าต่ำกว่าสินค้าที่เข้กอยู่เกือบ ๓๐ % คิดเป็นมูลค่าประมาณปีละ ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท ในด้านการลงทุน คนไทยได้เข้าไปลงทุนในจีนเป็นอันดับที่ ๘ มีโครงการอยู่กว่า ๒,๐๐๐ โครงการ เงินทุนกว่าหนึ่งแสน

ล้านบาทในอุตสาหกรรมกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ ตลอดจนด้านอุตสาหกรรม เช่น การประกอบชิ้นส่วนเครื่องจักร รมยนต์ รถจักรยานยนต์ การผลิตไฟฟ้า และปิโตรเคมี ตลอดจนกิจการธนาคาร โรงแรม เป็นต้น ส่วนการลงทุนในไทยของจีนยังมีอยู่น้อยมาก

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีน นั้น มีปัญหาที่อาจจะสร้างความลำบาก และต้องใช้ความระมัดระวัง สำหรับไทยในการวางตัวในเรื่อง

- ปัญหาระหว่างจีนกับไต้หวัน ซึ่งไทยมีความสัมพันธ์อันดีและมีความสัมพันธ์ทางการค้าอยู่กับทั้งสองฝ่าย

- ปัญหาเรื่องหมู่เกาะสแปรตลี ซึ่งมีข้อโต้แย้งเรื่องสิทธิกันระหว่างจีนและไต้หวันฝ่ายหนึ่ง กับ ๔ ประเทศในอาเซียน คือ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน และเวียดนาม อีกฝ่ายหนึ่ง

- ปัญหาความตึงเครียดเป็นครั้งคราว ในความสัมพันธ์ทางการเมืองและทางการค้าระหว่างจีนกับสหรัฐฯ

อีกด้านหนึ่ง ในฐานะที่จีนเป็นประเทศเพื่อนบ้านและเป็นชาติเอเชียด้วยกัน มีปัญหาที่ถกพิพาทหรือสัดกันโดยเฉพาะในเรื่องการค้า จากประเทศตะวันตกอยู่หลายเรื่อง

รัสเซีย

สถานการณ์เปลี่ยนแปลงในสหภาพโซเวียต ซึ่งมีการแยกดินแดนบางส่วนออกไปเป็นประเทศเอกราชซึ่ง ๑๕ ประเทศ ทำให้รัสเซียในปัจจุบันที่อยู่ในภาวะวิกฤติทางการเมืองและทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง จำเป็นต้องพึ่งพาการสนับสนุนจากประเทศตะวันตก โดยเฉพาะจากสหรัฐอเมริกา

ในทางเศรษฐกิจรัสเซียอยู่ในระยะปรับระบบเศรษฐกิจ แบบ SOCIALIST มาเป็นระบบเศรษฐกิจการตลาด ผลผลิตมีน้อย สินค้ามีน้อย สิ่งที่ทำรายได้ให้เป็นหลักมักจะเป็นอุปกรณ์และเทคโนโลยีทางทหาร ตลอดจนอาวุธยุทโธปกรณ์ซึ่งหมดความจำเป็นในด้านการค้ากับประเทศไทยนั้น ในปี ๒๕๓๘ ไทยส่งสินค้าออกไปรัสเซียมีมูลค่า ประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท สินค้าออกที่สำคัญ ได้แก่ สินค้าประเภทของแต่งกายเสื้อผ้า รองเท้าเครื่องใช้พลาสติก น้ำตาล ข้าว เครื่องสำอาง และเครื่องแต่งกายสตรี เครื่องใช้ในการเดินทาง

เส้นใยประดิษฐ์ และยางพารา ส่วนสินค้าเข้าที่สำคัญได้แก่ เหล็ก เส้นใยใช้ในการทอ กระดาษ สินแร่และโลหะ ฝ้าย เคมีภัณฑ์ ปลาทูน่า หนังสือ และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น มูลค่าการนำเข้าในปี ๒๕๓๘ ประมาณ ๓๒,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งไทยเป็นฝ่ายขาดดุล

ในด้านการลงทุน โดยที่รัสเซียอยู่ในช่วงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่มีการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบการค้าและการลงทุน ทำให้เกิดธุรกิจต่างชาติขาดความมั่นใจในการทำธุรกิจกับรัสเซีย กล่าวโดยทั่วไปแล้ว รัสเซียยังมีปัญหาภายในประเทศอีกมาก และขาดแคลนเงินตราต่างประเทศ มีหนี้สินมาก ทำให้การค้าระหว่างประเทศเป็นไปอย่างจำกัด อย่างไรก็ตามไทยยังมีช่องทางที่จะขยายการค้าได้ในอนาคตเพราะเป็นตลาดใหญ่ที่ต้องการสินค้าประเภทอุปโภค บริโภค ซึ่งไทยมีความสามารถแข่งขันสูง ความรู้ในการทำธุรกิจการค้า กฎและระเบียบแบบแผน ตลอดจนโอกาสในทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับรัสเซีย จะมีประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาการค้ากับประเทศนี้

ในด้านการเมืองระหว่างประเทศ รัสเซียภายใต้ระบอบประชาธิปไตยในขณะนี้ได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกาและยุโรปตะวันตก เพื่อให้รัสเซียมีเสถียรภาพแต่ในขณะเดียวกันกลุ่ม NATO ก็เปิดโอกาสให้ประเทศในยุโรปตะวันออกซึ่งเคยอยู่ภายใต้อิทธิพลของโซเวียตเข้ามารวมกลุ่ม ซึ่งทำให้สหภาพโซเวียตไม่สบายใจนัก เพราะ NATO เป็นองค์กรทางทหาร และสหภาพโซเวียตรู้สึกว่าจะเป็นการลดอำนาจของตนที่อาจจะเป็นภัยแก่ตนในอนาคตก็ได้ ประกอบกับด้านเอเชียตะวันออก สหรัฐฯ ก็ได้สนับสนุนได้วันอย่างแข็งขัน ทั้งยังได้ยืนยันสถานะพันธมิตรทางทหารกับญี่ปุ่น ซึ่งทำให้ประโยชน์ระหว่างจีนกับรัสเซียตรงกันในการที่จะดำรงไว้กับสิ่งทีอาจจะ เป็นภัย จีนและรัสเซียซึ่งเคยเป็นปรปักษ์ต่อกันจึงหันมามีความใกล้ชิดกันขึ้นในขณะนี้

สหภาพยุโรป

นอกจากกลุ่ม NAFTA ในอเมริกาเหนือ และกลุ่มเอเชียตะวันออกแล้ว กลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญของโลกอีกกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ สหภาพยุโรป ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกในยุโรปตะวันตก ๑๕ ประเทศ

ในทางเศรษฐกิจ กลุ่มสหภาพยุโรปได้ระดมความสำนึกเงินด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยี แต่ในระยะ ๕ ปีมานี้ อัตราความเติบโตได้ถดถอยลง

ไปมาก ทำให้สภาพยุโรปดำเนินนโยบายที่ปกป้องตนเอง และก็ถกกันสินค้าจากภายนอก ในด้านการค้ากับประเทศไทย นั้น สหภาพยุโรปยังคงมีความสำคัญและ ประเศษในสหภาพ ยุโรปเองก็แสวงหาที่จะขยายการค้า และการลงทุนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้มากขึ้น โดยเฉพาะประเทศฝรั่งเศส นั้นได้แถลงว่า จะใช้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการค้าและการลงทุนในภูมิภาคนี้ นอกจากอุปสรรคในเรื่องนโยบายการค้าที่เข้มงวดขึ้นแล้ว สหภาพยุโรปยังมีปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการกระชับ และขยายความสัมพันธ์อยู่บางประการ ซึ่งได้แก่ ปัญหาการผูกโยงเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการค้า เช่น เรื่องสิทธิมนุษยชนตามแนวคิดของฝ่ายตะวันตก ปัญหาแรงงาน และปัญหาสิ่งแวดล้อมติดกับ เรื่องการค้า นอกจากนี้ ประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปก็จะมีท่าทีแข็งกร้าวในการที่จะบีบบังคับประเทศในกลุ่ม อาเซียน โดยเฉพาะประเทศไทยด้วยการติดต่อ และใช้วิธีบีบบังคับอื่น ให้ลดทหาร พม่า ซึ่งเป็นรัฐบาลอยู่พ้นจากอำนาจไทย และพยายามที่จะบีบไม่ให้อาเซียนรับพม่า เข้าเป็นสมาชิก ตราบเท่าที่พม่ายังไม่เปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง เป็นประชาธิปไตย และเคารพสิทธิ มนุษยชน ตามที่สหภาพยุโรปต้องการซึ่งในเรื่องนี้อาเซียนรวมทั้งประเทศไทยเห็นว่า การรับพม่า เข้าเป็นสมาชิกหรือไม่หรือ มีหรือไม่ เป็นเรื่องภายในของอาเซียนไม่ใช่ว่าเรื่อง ที่ยุโรปจะมาบงการ และเห็นว่า การที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงในพม่า นั้น การใช้วิธีบีบบังคับ หรือลงโทษจะไม่ได้ผลอย่างใดก็ได้ โดยการเข้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศในกลุ่ม สหภาพยุโรป มีปริมาณและมีมูลค่าสูงกว่าการค้ากับกลุ่มอื่น ไทยจึงต้องพยายามที่จะรักษา ตลาดนี้ไว้โดยต้องอาศัยการเจรจาและการรวมกลุ่มในประชาคมประเทศอาเซียน เพื่อบรรเทา อุปสรรคและแรงบีบ รวมทั้งต้องพยายามส่งเสริมประโยชน์ในโอกาสที่ขยายออกไปได้

ในทางการเมือง สหภาพยุโรปยังคงติดพันอยู่กับปัญหาในหลายเรื่อง เช่นกัน ได้แก่ ปัญหาในบอสเนีย สโลวาเกีย ปัญหาของประเทศไทยกับยุโรปตะวันออกคือบริวารของ สหภาพโซเวียตที่จะขอเข้าเป็นสมาชิกขององค์การ NATO กับสหภาพโซเวียต และการช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของสหภาพยุโรป และปัญหาภายในประเทศของบางประเทศ เช่น ขบวนการ แบ่งแยกดินแดน และความตึงเครียดระหว่างแรงงานต่างชาติ และผู้อพยพพลเมืองของ ประเทศในสหภาพยุโรป แต่โดยส่วนรวมแล้วสหภาพยุโรปมีทัศนคติที่ใจกว้างและมีสัมพันธภาพ ของตนเองมากขึ้นกว่าในสมัยก่อน ซึ่งต้องโยนอ่อนตามสหรัฐอยู่

ความสัมพันธ์กับประเทศไทย นั้น ไม่มีข้อขัดแย้งในทางการเมืองระหว่างกัน มีปัญหาบางประการในทางการค้าดังกล่าวแล้ว การขยายความสัมพันธ์ทางด้านนี้ให้เพิ่มพูนขึ้น จึงควรที่ต้องกระทำทั้งในทางตรงและในกรอบของอาเซียน ในขณะที่ประเทศไทยควรต้องเจรจาและปรับปรุงคุณภาพของสินค้า และระบบการผลิตเพื่อสนองตอบภาวะการแข่งขันระหว่างประเทศที่รุนแรงขึ้น ไทยที่เช่นเดียวกับกับประเทศในกลุ่มอาเซียนอื่นที่จะรักษาเอกลักษณ์ และความเข้มแข็งของตัวเอง เพื่อต้านแรงบีบในทางความคิดและความเชื่อจากฝ่ายตะวันตก

ญี่ปุ่น

ญี่ปุ่นเป็นคู่ค้าของไทยที่อยู่ในอันดับต้น ๆ มีปริมาณ การค้าระหว่างกันสูงซึ่งไทยเสียเปรียบดุลการค้าอยู่มาก ในปี ๒๕๓๘ ไทยส่งสินค้าออกไปยังญี่ปุ่นประมาณ ๒๓๖,๐๐๐ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนประมาณ ๑๖.๘ % ของมูลค่าสินค้าออกของประเทศ ส่วนการนำเข้าในปีเดียวกันนั้น มีมูลค่าประมาณ ๕๓๘,๕๐๐ ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ ๓๐.๘ % ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องหาทางแก้ไขในขณะที่เดียวกัน ญี่ปุ่นก็เป็นประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยสูงกว่าประเทศอื่นใด

ความสัมพันธ์ทางการเมือง ระหว่างประเทศไทยกับญี่ปุ่นเป็นไปได้ดีด้วยดี แต่ก็จะต้องเฝ้ามองอย่างใกล้ชิด เพราะฐานและที่ตั้งของประเทศไทยอยู่ในบริเวณที่อ่อนไหวต่อความมั่นคงระหว่างประเทศ ญี่ปุ่นมีปัญหาเรื่องดินแดนที่เป็นเกาะทางภาคเหนือกับรัสเซียที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข มีความหวาดระแวงซึ่งกันและกันกับเกาหลีเหนือ มีประวัติความสัมพันธ์ที่ไม่ค่อยดีต่อกับจีนและเกาหลี ในขณะที่เดียวกันก็เป็นพันธมิตรทางทหารกับสหรัฐอเมริกา

ความสัมพันธ์ระหว่างญี่ปุ่นกับสหรัฐอเมริกา เป็นไปใน ๒ รูปแบบ ในทางเศรษฐกิจเป็นทั้งคู่ค้าและคู่แข่งที่สำคัญของสหรัฐฯ มีความตึงเครียดในความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจบ่อยครั้ง สืบเนื่องมาจากสินค้าและการลงทุนของญี่ปุ่นในตลาดสหรัฐฯ อย่างหนัก ในขณะที่เดียวกัน สหรัฐฯ เห็นว่าญี่ปุ่นกีดกันและกีดกันการค้าและบริการจากภายนอก ความขัดแย้งแม้จะรุนแรง ในบางครั้งก็มีประโยชน์ในทางการค้าร่วมกันในการผลักดันจีนและรัสเซีย ทำให้มีความผูกพันกันอยู่ นอกจากนี้ สหรัฐฯ ยังต้องการที่จะให้ญี่ปุ่นรับภาระทางด้านอาหาร เพื่อดูแลความมั่นคงและเสถียรภาพในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากกว่าที่เป็นอยู่

เพราะญี่ปุ่นมีความสามารถอย่างเหลือเฟือทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเงิน และด้านเทคโนโลยี ในเรื่องนี้สำหรับประเทศไทยนั้นไม่ค่อยจะสบายใจที่จะเห็นญี่ปุ่นพัฒนา กำลังความสามารถทางทหาร อันเนื่องมาจากความทรงจำในสงครามโลก ครั้งที่ ๒

อินเดีย

อินเดียเป็นประเทศใหญ่อันดับ ๓ ในเอเชีย มีพลเมืองเกือบพันล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้มีผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่อยู่ประมาณ ๑๐๐ ล้านคน สำหรับจำนวนพลเมืองโดยรวมนั้น คาดว่าในอีก ๒๐ ปีข้างหน้าจะมีพลเมืองมากกว่าจีนเพราะมีอัตราการเกิดสูงกว่า อินเดียเป็นประเทศประชาธิปไตยที่ใหญ่ที่สุดในโลก และสามารถรักษาความเป็นชาติไว้ได้ ทั้ง ๆ ที่มีพลเมืองที่มีเชื้อชาติ และภาษาแตกต่างกันกว่าหนึ่งร้อยภาษาและมีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย ซึ่งในด้านภายในประเทศนั้นอินเดียมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้นเป็นลำดับ นับแต่ได้เปลี่ยนแปลงนโยบายทางเศรษฐกิจมาเป็นเศรษฐกิจเปิดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจประมาณปีละ ๕ % อย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการที่อินเดียมีทรัพยากรที่หลากหลายมีความสามารถทางเทคโนโลยีและทางวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับสูง จึงเป็นที่คาดหวังได้ว่าเศรษฐกิจของอินเดียจะดีขึ้นได้อีกมาก

การเมืองภายในประเทศ มีปัญหาเกี่ยวกับการแยกชั้นวรรณะที่ยังคงมีอยู่ และมีขบวนการต่อต้านเพื่อแบ่งแยกดินแดนบ้างประปราย การเมืองของอินเดียในระยะหลัง ๆ นี้รัฐบาลไม่ค่อยมีเสถียรภาพทำให้นโยบายเปิดประเทศในทางเศรษฐกิจซึ่งเริ่มมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ก้าวไปไม่ได้เร็วเท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่มีศักยภาพสูง

ในด้านการต่างประเทศ อินเดียมีปัญหาที่แท้จริง กับปากีสถานจนมีลักษณะของการเป็นศัตรูกันอย่างถาวร อันสืบเนื่องมาจากปัญหาเรื่องดินแดนบางส่วนในแคชเมียร์ - จัมมูร์ ก็ยความเป็นปฏิปักษ์ระหว่างศาสนาซึ่งเคยทำสงครามกันมาแล้วถึง ๒ ครั้ง นอกจากนั้น อินเดียมีความระแวงต่อจีนอย่างมาก เพราะมีปัญหาทางดินแดนด้านเหนือทำให้เกิดมีการสู้รบกันมาครั้งหนึ่ง นอกจากนั้น อินเดียถือว่าจีนเป็นคู่แข่งที่สำคัญและมองว่าความเจริญทางเศรษฐกิจ และการขยายกำลังทหารของจีน เป็นอันตรายต่อประเทศอื่นและต่ออินเดีย ในส่วนที่เกี่ยวกับประเทศไทยเพื่อนบ้านนั้น อินเดียถือว่าเราเป็นประเทศใหญ่ มักจะใช้อำนาจและอิทธิพลครอบคลุมบรรดาประเทศในเอเชียใต้ ทำให้ความสัมพันธ์

ระหว่างอินเดียกับประเทศเพื่อนบ้านไม่สู้จะดีนัก จนถึง อินเดียเป็นประเทศที่มีความสามารถในการผลิตอาวุธนิวเคลียร์และจรวดนำวิถี มีกำลังทหารทั้งทางบก ทาง เรือ และทางอากาศที่เข้มแข็ง เป็นที่น่าสังเกตว่าในระยะหลังนี้ อินเดีย ซึ่งเคยให้ความสำคัญแก่ประเทศทางด้านตะวันออกของตนได้เริ่มหันมาติดต่อและเพิ่มพูน ความสัมพันธ์กับประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะกับกลุ่มประเทศอาเซียนมากขึ้น

ความสัมพันธ์กับประเทศไทยอยู่ในระดับปกติไม่มีปัญหาระหว่างกันโดยตรง มีความตั้งใจของทั้งสองฝ่ายที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างกันให้กว้างขวาง และใกล้ชิดยิ่งขึ้นกว่าแต่ก่อน ซึ่งความสัมพันธ์และความสนใจระหว่างกันอยู่ในระดับที่น้อยมากไม่ได้ให้ความสำคัญแก่กันและกันมากนัก ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้จะเป็นโอกาสที่ดีสำหรับทั้งสองประเทศในอันที่จะแสวงหาโอกาส ขยายการค้า การลงทุนระหว่างกัน รวมทั้งในทางการเมืองด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองในด้านการค้าที่ผ่านมา ในปี ๒๕๓๘ ไทยส่งสินค้าออกไปอินเดียประมาณ ๗,๓๐๐ ล้านบาท แคนำเข้าจากอินเดียเป็นจำนวน ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งทำให้ไทยเสียเปรียบดุลการค้าอยู่การลงทุนของอินเดียในประเทศไทยยังอยู่ในอันดับต่ำและวงแคบ จึงมีโอกาสดูที่จะพัฒนาออกไปได้มาก ส่วนการลงทุนของไทยในอินเดียเมื่อเทียบกับการลงทุนต่างชาติในประเทศนั้นแล้วอยู่ในอันดับสูง แต่คิดเป็นจำนวนเงินไม่มากนัก เพราะยังมีปัญหาที่เป็นอุปสรรคอยู่บ้าง เกี่ยวกับระเบียบทางราชการ และการขาดสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน แต่ถ้ามมีการเลือกท้องถิ่นที่จะประกอบกิจการและการจับตลาดที่ถูกต้อง ก็ยังมีโอกาสสำหรับสินค้าและการลงทุนของไทยมาก

๓. ประเทศเพื่อนบ้าน

สถานการณ์และนโยบายของประเทศไทยเพื่อนบ้าน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อปัญหาความมั่นคงและเศรษฐกิจของประเทศไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคตประเทศไทยมีพรมแดนทั้งหมด ติดต่อกับพม่า ลาว กัมพูชา และ มาเลเซีย ส่วนเขตแดนทางทะเลมีเขตติดต่อกับพม่า อินเดีย มาเลเซีย อินโดนีเซีย กัมพูชา และเวียดนาม พรมแดนทางบกบางส่วนยังมีการปักปันกันไม่เรียบร้อยและมีปัญหาที่ยังถกเถียงกันอยู่ นอกจากนี้สภาพทางภูมิศาสตร์ยังทำให้ยากแก่การควบคุม เปิดโอกาสให้มีการลักลอบข้ามพรมแดน

การทำการค้าที่ผิดกฎหมาย เช่น ยาเสพติด และอาวุธตลอดจนโสมกัญชาที่มีข้ามชาติ และการลักลอบเข้าเมือง ในขณะที่เดียวกันก็เปิดโอกาสให้มีการติดต่อค้าขายบริเวณชายแดนประเทศเหล่านั้น มีศักยภาพที่จะเป็นคู่ค้าที่สำคัญเป็นแหล่งวัตถุดิบ แหล่งพลังงานและน้ำ และเป็นแหล่งลงทุนซึ่งจะส่งผลดีแก่เศรษฐกิจของประเทศ สถานการณ์และนโยบายของประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ จึงเป็นทั้งปัญหาและโอกาสสำหรับ ประเทศไทย ซึ่งได้แยกพิจารณา ดังนี้

กัมพูชา

กัมพูชามีพรมแดนทางบก ติดต่อกับประเทศไทยด้านตะวันออกยาวประมาณ ๘๐๐ กิโลเมตร ลักษณะพรมแดนตอนบนของกัมพูชา ซึ่งติดต่อกับภาคอีสานตอนล่าง มีลักษณะเป็นภูเขา มีช่องโหว่เดินผ่านได้ ณ บางจุด ส่วนด้านตะวันออกสภาพบริเวณพรมแดนเป็นป่าเล็กและทุ่ง สภาพเช่นนี้ทำให้ยากแก่การควบคุมการเข้าออกทั้งของคน และสิ่งอื่น สภาพการณ์ภายในของประเทศกัมพูชายังมีปัญหายู่มาก โดยเฉพาะในเรื่อง

- ปัญหาเขมรแดงซึ่งยังมีกำลังปฏิบัติการอยู่กระจัดกระจายในพื้นที่

ปัญหาความขัดแย้งภายในของรัฐบาลกัมพูชาเอง ระหว่าง กลุ่มที่นำโดยนายกรัฐมนตรีคนที่ ๑ คือ สมเด็จจันโรตมรตฤทธิ กับกลุ่มของนายกา คนที่ ๒ คือ สมเด็จฮุน เซิน

- ปัญหาเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศ ซึ่งยังอยู่ในสภาพเปลี่ยนแปลงและไม่มั่นคง

ปัญหาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ซึ่งขาดความปลอดภัยทั้งสำหรับประชาชนและชาวต่างประเทศ

- ปัญหาการขาดแคลนเจ้าหน้าที่ ในการบริหารประเทศ และการปฏิบัติราชการ

- เหตุการณ์ในกัมพูชา ได้สร้างปัญหาให้กับประเทศไทยมาตลอดระยะเวลาหลายสิบปี ตั้งแต่ครั้งที่มีกัมพูชาขึ้นอยู่กับราชอาณาจักรสยามจนถึงปัจจุบัน

ปัญหาที่มีอยู่กับประเทศไทยในปัจจุบันนี้สรุปได้ว่ามีในเรื่อง

- ปัญหาเขตแดน ๓ บางจุด และเขตทางทะเล ทั้งในส่วนที่เป็นอาณาเขตและเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ซึ่งมีเขตอ้างสิทธิ์ทับซ้อนกันอยู่แนวอ่าวไทย

- ปัญหาการลักลอบข้ามแดนของคน อาวุธ และสินค้าสำคัญ ๆ เช่น อัญมณี และไม้ ซึ่งเป็นเหตุให้ประเทศไทยถูกกล่าวหาจากต่างประเทศว่าเป็นพวกทำรายได้ให้กับฝ่ายเขมรแดง และทำลายป่าไม้อันอุดมสมบูรณ์ของกัมพูชา

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับกัมพูชา มีความสำคัญกับประเทศทั้งสอง กัมพูชายังต้องพึ่งพาไทยในหลายด้าน ในขณะที่เดียวกับกัมพูชาเป็นตลาดและแหล่งลงทุนสำหรับนักธุรกิจไทย เพราะกัมพูชายังมีพื้นที่ว่างอยู่มาก มีแรงงานคุณภาพกระรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และมีความต้องการทางสินค้าและเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ซึ่งนอกจากไทยแล้ว กัมพูชายังส่งเสริมความสัมพันธ์กับลอบ่างใกล้ชิดกับมาเลเซีย สิงคโปร์และอินโดนีเซีย

การค้าระหว่างไทยกับกัมพูชา มีลักษณะและระบบอยู่มาก สำหรับการค้าในระบอบนั้น ในปี ๒๕๓๘ ไทยได้เบรียบอยู่ ๘,๓๗๗ ล้านบาท จากการส่งออก ๘,๓๒๓ ล้านบาท การลงทุนในกัมพูชายังมีความเสี่ยงสูงจากความไม่สงบและไม่เป็นระเบียบของบ้านเมืองและอัตราเงินเฟ้อสูง

สำหรับประเทศไทยนั้น การพัฒนาความสัมพันธ์ทั้งทางการเมืองและทางเศรษฐกิจกับกัมพูชา น่าจะอยู่ในฐานะที่ควรจะให้ชิดกว่าประเทศอื่น ด้วยเหตุผลทางภูมิศาสตร์และทางวัฒนธรรม กัมพูชา ต้องการไทยเพื่อต่อว่ากันจและอิทธิพลของเวียดนาม แต่กัมพูชาก็มีความกลัว และระแวงว่าอิทธิพลของไทย จะเข้าไปครอบงำมากเกินไปด้วย อย่างไรก็ดี ปัญหาต่าง ๆ ที่ยังมีอยู่ในระหว่างนี้ น่าจะรีบแก้ไขให้หมดไปโดยเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับเขตแดน ผลประโยชน์ของประเทศไทยในระยะยาว น่าจะอยู่ที่เสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของกัมพูชา เพื่อที่จะพัฒนาความสัมพันธ์อันจะยังผลประโยชน์ให้แก่กันและกัน

พม่า

พม่า ยังคงมีปัญหาอยู่กับทิศต่อสู้ของชนกลุ่มน้อยหลายกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากกลุ่มไทยใหญ่และกะเหรี่ยง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของพม่าด้วย นอกจากนั้น รัฐบาล

LIRT

Legislative Institute of Thailand

ทหารของพม่ายังคงกล่าวหาและถูกบีบจากประเทศตะวันตกในเรื่อง การปราบปรามและการขัดขวางขบวนการประชาธิปไตย และการละเมิดสิทธิมนุษยชน ฝ่ายตะวันตก ได้ให้การสนับสนุนแก่ขบวนการประชาธิปไตยของนางลอง ซาน ซูจี ซึ่งไม่ยอมรับอำนาจปกครองของรัฐบาลพม่าในปัจจุบัน

สำหรับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจนั้น ได้เริ่มขยายตัวขึ้น พม่าเป็นประเทศที่มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ที่ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์เป็นจำนวนมาก และโลกาสที่จะพัฒนาฝีมือมาก หลายประเทศในภูมิภาคนี้ได้พยายามที่จะไปลงทุนในพม่าและติดต่อทางการค้า แม้จะถูกบีบและกีดกันจากประเทศตะวันตก แต่ประเทศใกล้เคียง เช่น จีน สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย ก็ได้เข้าไปบุกเบิกในเรื่องการค้าและการลงทุน รวมทั้งไทยด้วย การที่พม่าถูกบีบจากประเทศตะวันตกทำให้พม่าต้องหันไปพึ่งจีน ซึ่งส่งผลให้จีนเข้าไปมีอิทธิพลทั้งในด้านการค้า และการสนับสนุนในเรื่องอาวุธ ยุทธภัณฑ์ ทั้งมีรายงานว่าจีนกำลังจะขอให้เกาะและพื้นที่บางส่วนของพม่าเพื่อตั้งศูนย์บินที่เขาสารทางยุทธศาสตร์ในมหาสมุทรอินเดีย

ไทย ซึ่งมีพรมแดนติดต่อกับพม่าทางบกเกือบ ๑,๘๐๐ กิโลเมตร นั้น มีการติดต่อสัมพันธ์ทั้งที่เป็นปัญหาและที่ทำมาค้าขายระหว่างกัน ปัญหาระหว่างไทยกับพม่ามีดังต่อไปนี้

- เขตแดนทางบกบางช่วง ยังเป็นปัญหาหรือการปักปันเขตแดนยังไม่ชัดเจน
- ปัญหาอาณาเขตทางทะเล อาณาเขตและ เกาะด้านทะเลอันทามัน ซึ่งกีดกันกันอยู่ในเรื่องกรรมสิทธิ์เหนือเกาะเล็ก ๆ ๓ เกาะ
- ปัญหาชนกลุ่มน้อย ซึ่งหลบหนีการต่อสู้เข้ามาในเขตไทย ทำให้พม่าไม่พอใจ มองว่าไทยให้ที่พักพิง เพื่อให้พวกเหล่านั้นรวบรวมกำลังกลับเข้าไปต่อสู้กับฝ่ายรัฐบาลพม่า
- ปัญหาของผิดกฎหมายลักลอบข้ามแดน อาทิ ยาเสพติด อาวุธและการเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

ในขณะที่เดียวกันไทยก็มีผลประโยชน์อยู่มาแต่เดิมซึ่งส่วนนั้นคงจะเกี่ยวพรมแดนด้านตะวันตกและด้านเหนือของไทย ในเรื่องการค้าบริเวณชายแดนและการซื้อหา

วัตถุประสงค์ที่สำคัญ ๆ เช่น ไม้ แร่ธาตุประเภทรัตนชาติ ในขณะที่เดียวกับที่ชาวพม่าก็ซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ จากประเทศไทย

การดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับพม่า ก่อนข้างจะมีปัญหาละเอียดอ่อน เพราะสถานการณ์ในพม่า เป็นทั้งปัญหาและโอกาส ไทยจึงได้ดำเนินนโยบายเช่นเดียวกับประเทศอาเซียนอื่นคือยังคงทำการติดต่อกับพม่า ในขณะที่เดียวกับที่พยายามชักจูงให้พม่าปรับปรุงตนเองไปในทางที่ไม่ฝืนกระแสโลก แต่ก็มีได้คล้อยตามนโยบายของฝ่ายตะวันตกที่บางครั้งได้เรียกร้องเป็นเชิงบีบบังคับให้ไทยดำเนินการ วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของพม่าที่จะทำให้เกิดปัญหา โดยเฉพะอย่างยิ่งในความสัมพันธ์กับประเทศที่อยู่ใกล้ชิดติดกันเช่นประเทศไทย ทั้งจะเป็นการผลักดันให้พม่าหันไปหาจีนมากขึ้น ปัญหาระหว่างไทยกับพม่าที่กล่าวแล้วนั้น สมควรจะได้รับทราบแก้ไขโดยเร็วเพื่อความสงบสุขและประโยชน์ของทั้งสองประเทศ โดยไม่ทิ้งหลักการที่จะไม่เข้าไปแทรกแซงกิจการภายในของกันและกัน ปัญหาที่เร่งด่วนโดยเฉพะหน้า ได้แก่ เรื่องผู้อพยพภัย โดยเฉพะกะเหรี่ยงที่เข้ามาในไทยจากด้านพม่า ซึ่งทำให้เกิดปัญหาทั้งใน เรื่องภาวะ ภัยจากการสู้รบหรือจากการโจมตีที่ติดตามเข้ามา การบีบบังคับจากประเทศฝ่ายตะวันตกให้ไทยยอมรับผู้อพยพเหล่านั้น ขณะเดียวกันก็ปรากฏว่ามีเหตุการณ์ไม่พึงปรารถนาเกิดขึ้นจากการที่ทหารพม่า หรือฝ่ายที่สนับสนุนรัฐบาลพม่าได้ล่วงล้ำอาณาเขตเข้ามาโจมตีทำลายทรัพย์สิน และปล้นหรือยึดทรัพย์สินของราษฎรไทย พฤติการณ์เช่นนี้ทำให้ประชาชนคนไทยไม่พอใจที่พม่าล่วงละเมิดอธิปไตย เข้ามาทำร้ายผู้คนและทรัพย์สินในดินแดนของเรา ปัญหาเช่นนี้ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องก็จะกลายเป็นเรื่องใหญ่โต กระทั่งกระทบและเสียหายด้วยกันทั้งสองฝ่าย และผู้ที่จะได้รับประโยชน์ คือ ประเทศอื่นที่อยู่ไกลออกไป

สำหรับอนาคตนั้น สันติภาพและการดำรงอยู่ร่วมกันฉันท์เพื่อนบ้านที่ดีระหว่างไทยกับพม่า และประเทศเพื่อนบ้านอื่น เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันฉันสิ่งที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน ประเทศไทยตอนกลางและตอนบน อาจจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากดินแดนของพม่าเพื่อออกสู่ทะเลอันดามันจำนวนครั้ง เช่น รัฐบาลลาวทอแมสและนิามัน เพื่อเชื่อมโยงระหว่างทะเลอันดามันกับไทย เป็นต้น การที่ประเทศไทยกับพม่า ทางตัวเลขที่เป็นทางการและที่ผ่านด่านศุลกากรนั้น มีอัตราผ่านด่านที่ไม่สูงนัก ในปี ๒๕๓๘ ไทย

ส่งออก ๗,๖๕๕ ล้านบาท และนำเข้า ๕,๕๑๑ ล้านบาททุกรายก็ดี สินค้าจากไทยที่ส่งออกนอกกรอบบริเวณชายแดนนั้น มีปริมาณและมูลค่าสูงมาก ซึ่งถ้าบริเวณชายแดนมีปัญหาบริเวณไหนก็จะได้รับจากการค้าที่วุ่นวาย ก็ย่อมจะกระทบกระเทือนด้วย

ลาว

สถานการณ์ของลาวอยู่ในความสงบพอควรมีปัญหาที่ตกค้างมาบ้างในเรื่องชนกลุ่มน้อยและผู้ลี้ภัย แต่ปัญหาที่ไม่รุนแรงมากนัก นอกจากนั้น ก็มีปัญหาเกี่ยวกับเส้นเขตแดนที่ยัง เป็นปัญหาและไม่แน่นอนกับไทย ทั้งในส่วนที่เป็นพื้นที่ทางบกและในลำน้ำโขง ซึ่งรัฐบาลเราได้แสดงท่าทีที่จะแสวงหาทางออกโดยสันติวิธี

การเติบโตทางเศรษฐกิจของลาว ได้ก้าวหน้าไป มีการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น และลาวพยายามที่จะเพิ่มความสามารถในการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำที่เหลือใช้ภายในประเทศขายให้แก่อไทย การลงทุนของไทยในลาว มีความโดดเด่นนำเนื่องจากความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมและเชื้อชาติ ลาวเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ทำให้มีโอกาสที่จะพัฒนาและทำรายได้ให้กับประเทศอีกมาก เกี่ยวกับการค้าในปี ๒๕๓๘ ไทยได้ไปริยบุคคลการค้ากว่า ๗,๐๐๐ ล้านบาท นอกจากนั้น การลงทุนของไทยในลาวก็เพิ่มสูงขึ้น

ในทางการเมือง ลาวพยายามที่จะรักษาดุลของความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างไทย เวียดนาม และจีน แต่ให้น้ำหนักมากทางด้านไทย ในขณะที่ปัจจุบัน ก็มี ความระมัดระวังและหวาดระแวงอยู่บ้าง ที่จะไม่ให้อิทธิพลของไทยเข้าไปครอบงำ ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับลาวในระยะหลังนี้เป็นไปด้วยดี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระบรมวงศานุวงศ์ชั้นผู้ใหญ่ได้ทรงมีบทบาทอย่างสูงที่สร้างความเคารพศรัทธาจากประชาชน และรัฐบาลลาว นอกจากนั้น จากการค้าลาวจะ เข้าไปเป็นสมาชิกของสมาคมอาเซียน ก็จะเป็นสิ่งเกื้อกูลต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองให้พัฒนาและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งความมั่นคงของลาวจะมีความสำคัญต่อความมั่นคงและเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่มาก

เวียดนาม

เวียดนามได้เข้าเป็นสมาชิกของอาเซียนในปี ๒๕๓๘ และขณะนี้ยังอยู่ในระหว่างการปรับตัว ทั้งในทางการเมือง และทางเศรษฐกิจ วัตถุประสงค์หลักของการเป็นสมาชิก ๑ ใน ๗ ประเทศของอาเซียน

ในทางการเมือง เวียดนาม ถึงคงปกครองโดยระบอบคอมมิวนิสต์เท่านั้น เดียวกับจีน และเกาหลีเหนือ ซึ่งเป็นอีกเพียง ๒ ประเทศ ที่ถึงคงปกครองโดยระบอบคอมมิวนิสต์ แต่ก็ได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบทางเศรษฐกิจที่เปิดกว้างมากขึ้น โดยเวียดนามก็ได้ค่อย ๆ ปรับระบบเศรษฐกิจเข้าสู่ระบบการตลาด จึงทำให้ในทางการเมืองต้องมีการผ่อนคลายความเคร่งครัดของอำนาจครอบคลุมนของระบอบคอมมิวนิสต์ลงบ้าง เวียดนามมีปัญหาทางดินแดนกับจีน ทั้งเขตแดนทางบกและทะเลในน่านน้ำในทะเลจีนใต้ ประวัติศาสตร์ที่จีนเคยครอบครองเวียดนามมาเป็นระยะเวลาช้านาน และการมีปัญหากระทบกระทั่งตามแนวชายแดน และการปะทะกัน เนื่องจากการแก่งแย่งสิทธิเหนือหมู่เกาะพาราเซล และหมู่เกาะสแปรตลี เหล่านี้ ได้ทำให้เวียดนามมีความหวังในคงต่ออำนาจและอิทธิพล ของจีน อันเป็นเหตุที่ทำให้ เวียดนามหันเข้ามารวมกลุ่มกับอาเซียน และประเทศอื่นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเปลี่ยนท่าทีจากการดำเนินนโยบายเชิงรุกในทางการเมืองและทางทหาร มาเป็นนโยบายที่เคารพเอกราชอธิปไตยของประ.เทศอื่น โดยพยายามรักษาอาณาเขตที่ถือว่าเป็นของตนเท่านั้น และทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเวียดนามกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งกับมหาประเทศจีน ดังจะเห็นได้จาก ความพยายามปรับปรุงความสัมพันธ์กับจีน สหรัฐ ญี่ปุ่น และแม้กับรัสเซียการเปลี่ยนจากนโยบายแต่อย่างมา เป็นนโยบายสันติ จึงทำให้ เวียดนามมีโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจและชีวิตในด้านอื่น ๆ ของตนได้มาก จนในปัจจุบันนี้ เวียดนามได้มีความเติบโตทางเศรษฐกิจในอัตราที่รวดเร็ว มากประเทศหนึ่ง แม้ว่าเศรษฐกิจพื้นฐานจะอยู่ในระดับต่ำมาก แต่เป็นที่เห็นกันว่า เวียดนามเป็นประเทศที่มีศักยภาพในการพัฒนาทางเศรษฐกิจสูง เพราะ

- สามารถเปลี่ยนกำลังทางทหารมาเป็นกำลังทางการผลิต
- มีทรัพยากรธรรมชาติทั้งบนบกและในทะเล ที่อุดมสมบูรณ์ โอกาสสำหรับการลงทุนจากต่างประเทศมีมาก เพราะค่าแรงต่ำและเป็นตลาดที่ต้องการสินค้าทุกชนิด
- ประเทศมีโอกาสนิการวางแผน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้

สอดคล้องกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

- ความมีระเบียบวินัยของคนเวียดนามที่ค่อนข้างดี

สถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศของเวียดนาม มีเสถียรภาพพอสมควร พรรคคอมมิวนิสต์ยังคงยึดถือระบอบสังคมนิยมอย่างเหนียวแน่น แม้จะผ่อนคลายภายในเรื่องเศรษฐกิจ ฝ่ายสนับสนุนประชาธิปไตยได้ถูกจับกุมหรือถูกกักกันไม่ให้อยู่ในสภาพที่จะเคลื่อนไหวได้ เป็นที่น่าสังเกตว่า แม้การปกครองของเวียดนามจะอยู่ภายใต้การปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์ สหรัฐฯ และประเทศยุโรปตะวันตก ก็มีผู้นำเอา เรื่องสิทธิมนุษยชนขึ้นมาโจมตี หรือบีบบังคับเวียดนาม ซึ่งต่างกับกรณีของพม่า

ความสัมพันธ์ระหว่างเวียดนามกับไทย ได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นตามลำดับ เพราะผลประโยชน์ของแต่ละฝ่ายก็ต้องการความสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน เวียดนามต้องการการสนับสนุนของไทยในอาเซียนและเวทีระหว่างประเทศ ต้องการความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคและวิชาการในการเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจการตลาด ทั้งยังต้องการที่จะทำการค้ากับไทยให้มากขึ้น สำหรับทางด้านไทยนั้น ก็ต้องการที่จะขยายและเพิ่มพูนการค้าและการลงทุนในเวียดนาม ซึ่งยังมีโอกาสที่จะให้ผลตอบแทนได้มาก นอกจากนี้ เวียดนามยังมีทรัพยากรธรรมชาติ ที่อาจจะใช้เป็นวัตถุดิบและทรัพยากรการประมงอยู่อีกมาก ซึ่งเป็นความสามารถของเวียดนามเองที่จะใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจนั้น เวียดนามอยู่ในฐานะเป็นคู่แข่งที่ไล่ตามไทยมาอย่างกระชั้นชิดเกี่ยวกับการผลิตและส่งออกข้าว และต่อไปอาจจะเป็นเรื่องการผลิตสินค้าที่ใช้แรงงานสูงที่ใช้เทคโนโลยีระดับต่ำ และอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ปัญหาที่ยังค้างค้ำก้นอยู่อีกปัญหาคือ ได้แก่ การเจรจาเพื่อหาทางตกลงในเรื่อง การแบ่งเขตไหล่ทวีปและเขตเศรษฐกิจจำเพาะในอ่าวไทย ซึ่งมีบริเวณที่เรียกหรือสิทธิทับซ้อน กันอยู่ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างเจรจากันต่อไปเพื่อให้บรรลุผลที่เป็นธรรมและรับกันได้ทั้งสองฝ่าย

สำหรับในด้านกบฏทหารนั้น หลังจากที่เวียดนามถอนตัวจากกัมพูชาและลาว เนื่องจาก การล่มสลายของสหภาพโซเวียตซึ่งเป็นผู้สนับสนุน เวียดนาม ได้คลำกำลังทหารลงไปตาม ฐานทัพเรือที่คามวันเบย์ ซึ่งเคยให้สหภาพโซเวียตใช้ก็ได้ยุติการใช้สอยทางทหาร เพราะรัสเซียได้ถอนกำลังทหารเรือจากบริเวณนี้ออกไป กลับสู่บริเวณน่านน้ำใกล้เคียงกับดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือของรัสเซีย เครื่องบินและ เรือรบยุทโธปกรณ์ที่อยู่กับเวียดนาม ขณะนี้ไม่ได้รับการปรับปรุงทำให้เสื่อมสภาพเพราะขาดกำลังทาง

เศรษฐกิจมาสนับสนุนได้เพียงพอ กำลังที่มีอยู่ขณะนี้มุ่งรักษาความสงบภายในประเทศ และดูแลอาณาเขตตนบกและในทะเล ที่อ้างสิทธิว่าเป็นของตนเป็นสิ่งสำคัญ

มาเลเซีย

มาเลเซียเป็นประเทศเพื่อนบ้านด้านใต้ ที่มีอาณาเขตติดต่อกับไทยมีความสำคัญสำหรับประเทศไทย ทั้งในทางการเมือง เศรษฐกิจ และความมั่นคง

การเมืองภายในประเทศของมาเลเซียนั้น แม้จะดูมีเสถียรภาพ แต่ก็มีปัญหาภายในเกี่ยวกับโครงสร้างของประชากร และดินแดนที่แยกออกจากกันหลายส่วน มาเลเซียมีพลเมืองเชื้อสายจีนประมาณ ๓๐ % ของพลเมืองทั้งหมด และรัฐบาลมาเลเซียนั้นมีนโยบายที่ให้สิทธิคนพื้นเมืองมาเลย์มากกว่าผู้ที่มีเชื้อสายจีน ซึ่งคุมอำนาจในทางเศรษฐกิจสำหรับดินแดนนั้น นอกจากส่วนที่เป็นปลายคาบสมุทรมลายูแล้วก็ประกอบด้วยซาราวักและซาบาห์บนเกาะบอร์เนียว มาเลเซียจึงมีปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประเทศ ในด้านความสัมพันธ์กับต่างประเทศ โดยทั่วไปมาเลเซียมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน แต่ขณะเดียวกัน ก็มีปัญหาในเรื่องดินแดนทั้งที่เป็นเกาะและเป็นพรมแดนบกกับแทบทุกประเทศ ซึ่งมีอาณาเขตทางบกหรือทางทะเลติดต่อกัน มาเลเซียจึงมีความอ่อนไหวในเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิเหนือดินแดนและทรัพยากรในทะเล ซึ่งอยู่ในเขตของตนอย่างมาก

ในทางด้านเศรษฐกิจนั้น มาเลเซียมีความเติบโตที่ต่อเนื่องกันมาหลายปี ในอัตราประมาณ ๘ % อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำ การผลิต ทางด้านอุตสาหกรรมได้ขยายตัวออกไป โดยตั้งเป้าหมายว่าจะเป็นประเทศที่พัฒนาในปี ค.ศ. ๒๐๒๐ ในปัจจุบัน มาเลเซียมีรายได้ประชาชาติประมาณ ๓,๕๒๐ เหรียญสหรัฐ ต่อคน ในขณะที่ประเทศไทยมีเพียง ๒,๒๐๐ เหรียญสหรัฐ ต่อคน

ในด้านความสัมพันธ์ทางการค้ากับประเทศไทย นอกจากความร่วมมือภายใต้กรอบของอาเซียนแล้ว ก็มีการจัดตั้งสภาธุรกิจเอกชนระหว่างกันขึ้น คลอดักกับประเทศไทยนั้น ไทยเสียเปรียบดุลการค้าในปี ๒๕๓๘ กว่า ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ในบริเวณชายแดน ก็มีการลักลอบการขายสินค้าเถื่อนมูลค่ามหาศาลและยาเสพติดได้หลายสิบล้านดอลลาร์สหรัฐที่ลักลอบเข้ามาจากมาเลเซีย เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า น้ำมันปาล์ม ผลไม้เมืองหนาว

กระเทียม หอมหัวใหญ่ สุราและบุหรี่ต่างประเทศ ส่วนสินค้าที่ถูกลอบหนีภาษีจากไทยเข้ามาแล้วได้แก่ ข้าว น้ำตาล โค กระบือ ผลิตภัณฑ์ยาง และผลิตภัณฑ์พลาสติก เป็นต้น มาเลเซียมีนโยบายกีดกันทางการค้าเพื่อคุ้มครองการผลิตภายในประเทศ และคิดอัตราค่าปรับการสินค้าประมงจากไทยสูง นอกจากนั้นก็ไม่มีขีปนาวุธให้ขนส่ง เนื้อสัตว์ปีก นม และผลิตภัณฑ์จากนม ผ่านแดนไปยังสิงคโปร์ ประเทศไทยมีปัญหาอยู่กับมาเลเซียอยู่หลายเรื่อง อาทิ เขตแดนบางส่วนที่ยังทำการปักปันไม่เรียบร้อย การหลบหนีเข้าออกของผู้ก่อการร้าย และแบ่งแยกดินแดนระหว่างมาเลเซียกับไทย ปัญหาการเดินเรือผ่านของเรือประมงไทย และมาตรการที่เข้มงวดและรุนแรงต่อชาวประมงไทยที่ละเมิดน่านน้ำ รวมตลอดทั้งการแข่งกันกันในทางเศรษฐกิจ

การดำเนินนโยบายต่างประเทศโดยทั่วไปนั้น มาเลเซียพยายามที่จะมีบทบาทในองค์การสหประชาชาติ โดยส่งกองกำลังเข้าร่วมกับกองกำลังของสหประชาชาติที่ไปรักษาสันติภาพในส่วนของโลกที่มีปัญหา เช่น ในแอฟริกา บอสเนีย ในขณะเดียวกัน ก็พยายามแสดงความเป็นเอกลักษณ์ในการต่อต้านอิทธิพลของฝ่ายตะวันตก ที่มาเลเซียเห็นว่าเป็นการเข้ามาครอบงำ โดยพยายามที่จะสร้างความสัมพันธ์พิเศษเฉพาะกลุ่มประเทศในเอเชียด้วยกันขึ้น

ในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาความมั่นคงนั้น มาเลเซียเห็นว่าคนอาจจะมิภัยจากการขยายอำนาจของจีนลงมาในทะเลจีนใต้ ซึ่งมาเลเซียได้อ้างสิทธิเหนือเกาะประมาณ ๔-๕ เกาะ ในหมู่เกาะสแปรตลี อันเป็นเกาะพิพาทกันระหว่างจีน เวียดนาม ใต้หวัน ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และบรูไน นอกจากนั้น มาเลเซียมีความหวงเกรงอิทธิพลของอินโดนีเซีย ซึ่งเคยมีปัญหากันมาในอดีต ปัญหาเรื่องดินแดนชายาห์ระหว่างมาเลเซียกับฟิลิปปินส์ก็ยังไม่ได้รับการแก้ไขให้เรียบร้อย แม้แต่ความสัมพันธ์กับสิงคโปร์ก็ยังไม่ปัญหารุนแรงระหว่างกัน มาเลเซียก็มีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิงคโปร์โดยเห็นว่าสิงคโปร์ทะนงตัวและเป่หยัง ทั้ง ๆ ที่ต้องพึ่งน้ำและการค้าขายส่วนใหญ่ในมาเลเซีย

สิงคโปร์

สิงคโปร์ เป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีความใกล้ชิด และมีประโยชน์สอดคล้องกับไทยอยู่มากทั้งในทางด้านการเมือง การค้า ซึ่งแม้จะเป็นประเทศที่มีขนาดเล็ก

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

แต่มีความสามารถในทางการค้าสูง การเมืองภายในประเทศของสิงคโปร์มีเสถียรภาพที่ดี People's Action Party สามารถควบคุมขบวนการทางการเมืองและนโยบาย เศรษฐกิจได้ค่อนข้างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งในขณะที่ที่สนับสนุนเศรษฐกิจตลาดเสรี ก็ได้ให้ความสำคัญแก่สวัสดิการด้านการสังคมอย่างมาก อย่างไรก็ตามก็ตระหนักถึงความเสี่ยงในสภาพของพรรค PAP ที่ได้ลดลงเพราะได้สูญเสียการสนับสนุนของคนเชื้อชาติจีนที่ไว้แรงงาน แต่ก็ไม่ทำให้รัฐบาล ขาดเสถียรภาพ นโยบายหลักของสิงคโปร์นั้น ต้องพึ่งสภาพการณ์ที่สงบ และต้องต่อกับโลกภายนอกมาก เพราะต้องอาศัยการค้าและการเดินเรือกับต่างประเทศ เป็นรายได้หลัก

ในความสัมพันธกับประเทศไทยนั้น สิงคโปร์ซึ่งอยู่ในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน ไทยได้เบียดดุลการค้าในปี ๒๕๓๘ อยู่เกือบหนึ่งแสนล้านบาท อุปสรรคทางการค้า มีอยู่บ้างจากนโยบายควบคุมการนำเข้าสินค้าประเภทอาหาร โดยมีการควบคุมด้านสาธารณสุขที่เข้มงวด ในขณะที่เดียวกัน สิงคโปร์ซึ่งเป็นคู่แข่งที่สำคัญ ในเรื่องการผลิตสินค้าบางประเภทและการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งด้านการท่องเที่ยว การพัฒนาความสัมพันธ์กับสิงคโปร์ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ ทางด้านการเมือง และทางด้านป้องกันประเทศ น่าจะเป็นทิศทางที่ดี เพราะมีประโยชน์ที่ร่วมกันและสอดคล้องกันในเรื่องสำคัญ ๆ ในการแข่งขันระหว่างกันนั้น ถ้าทางด้านไทยเราเองสามารถปรับปรุงสมรรถนะในการแข่งขัน ผลิตสินค้าที่ยังเปรียบได้อยู่ได้ โดยเฉพาะในเรื่องการศึกษาของประชากรและความ เป็นระเบียบของสังคม สิงคโปร์ก็ไม่ใช่อุปสรรคที่น่าเกรงขามอีกต่อไป

อินโดนีเซีย

อินโดนีเซียเป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดในกลุ่มอาเซียน ทั้งในด้านเนื้อที่และ ประชากร อัตราเติบโตทางเศรษฐกิจได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลาหลายปีในอัตรา ประมาณ ๗.๕ % อินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติมาก ซึ่งมีศักยภาพในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้อีกมาก ไม่ว่าในขณะนี้ อัตราเงินเฟ้อยังอยู่ในเกณฑ์สูง ประมาณ ๘.๕ % และรายได้เฉลี่ยต่อคนเพียงประมาณ ๑ ใน ๔ ของประเทศไทย การเมืองของอินโดนีเซียมีเสถียรภาพมานานปีนับแต่ที่การเข้าสู่สภานิติบัญญัติของซูฮาร์โต ตั้งแต่เกือบ ๓๐ ปีที่แล้ว แต่ขณะนี้ก็ปรากฏว่ามีพรรคการเมืองที่เป็นฝ่ายค้านเพิ่มมากขึ้น

การเฝ้าอยู่ภายใต้อำนาจครอบคลุมของพรรคกอลดาร์ ซึ่งเป็นสหพันธ์ของกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ พรรคนี้นักบริหารที่เก็บผลประโยชน์อันดีที่สนับสนุนการสร้าง ระบอบใหม่ ซึ่งอาจทั้งปวงเป็นกลุ่มที่มีอำนาจสูงสุด เป็นที่คาดกันว่าการเฝ้าอยู่ภายในของอินโดนีเซียในช่วงปลายของประธานาธิบดีซูฮาร์โต และหลังซูฮาร์โตไปแล้ว อาจจะเกิดความไม่สงบอย่างที่เคยมีมานาน เพราะนอกจาก การลี้ภัยจากพรรคฝ่ายค้านที่เปิดเผยและไม่เปิดเผยแล้ว ก็ยังมีปฏิบัติการแบ่งแยกดินแดนในสุมาตราที่เป็นโยก และขบวนการปลดปล่อยของติมอร์ตะวันออก ซึ่งอินโดนีเซียได้ผนวกเข้าไว้แต่แดนของตนเมื่อ ๒๒ ปีที่แล้ว ซึ่งในปัจจุบันได้รับการลี้ภัยจากองค์การสหประชาชาติและกลุ่มประเทศตะวันตก

อินโดนีเซียถือว่าตนเคยมีฐานะเป็นประเทศผู้นำ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในฐานะประเทศใหญ่ แต่ครั้งนี้ ก็ไม่มีเสดงบทบาทออกมาให้เห็นเด่นชัดนัก โดยพยายามที่จะ เป็นผู้นำให้ เกิดความสมานฉันท์ในกลุ่มอาเซียน เพื่อที่จะสกัดกั้นอิทธิพล และแรงบีบจากภายนอก ไม่ว่าจะเป็นทางการเมืองหรือทางเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์กับประเทศไทยเป็นไปด้วยดี ไม่มีปัญหาระหว่างกันทางการค้า บางปีไทยเสียเปรียบดุลการค้า บางทีก็ได้เปรียบ ในปี ๒๕๔๘ ไทยได้เปรียบมูลค่าประมาณ ๓,๕๐๐ ล้านบาท เป็นที่น่าสังเกตว่า ปริมาณการค้าระหว่างประเทศยังอยู่ในระดับต่ำ ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้ เพราะผลิตภัณฑ์และสินค้าส่งออกคล้ายคลึงกับของไทย และอินโดนีเซียมีนโยบายควบคุมการนำเข้าสินค้าบางชนิดและตั้งขึ้นต่อนิติกรรมการนำเข้าสินค้าเข้ามีขั้นตอนที่ซับซ้อน ทั้งยังถูกจัดอันดับว่า เป็นประเทศที่มีการฉ้อราษฎร์บังหลวงสูงที่สุดในเอเชีย ในฐานะที่เป็นประเทศใหญ่ประเทศหนึ่ง อินโดนีเซียมีบทบาท และได้รับความเกรงอกเกรงใจจากประเทศในภูมิภาคเดียวกันของโลกสูง และในเอเชียที่ได้รับการกล่าวถึงเป็นครั้งคราวตลอดมา คือเรื่องเกี่ยวกับปัญหาติมอร์ ความไม่สงบในอีเรเนียนโยกา สิทธิมนุษยชน และทรัพย์สินทางปัญญา แต่อินโดนีเซียก็ไม่ถูกแรงบีบมากนัก

๘. องค์การระหว่างประเทศ

องค์การระหว่างประเทศที่มีความสำคัญที่จะพิจารณาในมิ ๒ ระดับ คือระดับสากล ซึ่งจะพิจารณาร่วมทบทางวิชาการขององค์การ สหประชาชาติ (UN) และขององค์การการค้าระหว่างประเทศ ทว่า WTO และองค์การส่วนภูมิภาค ซึ่งจะพิจารณาเกี่ยวกับ

ASEAN เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ที่ประชุมเกี่ยวกับความมั่นคงของภูมิภาค ARF ที่ประชุมความร่วมมือทางเศรษฐกิจแห่งเอเชียแปซิฟิก APEC และ IOR หรือกลุ่มประเทศรอบมหาสมุทรอินเดีย

องค์การสหประชาชาติ (UN)

หลังยุคสงครามเย็น เป็นต้นมา บทบาทขององค์การสหประชาชาติและปัญหาใหม่ ๆ มีอยู่ในเรื่องเกี่ยวกับสมาชิกและบทบาทของคณะมนตรีความมั่นคง เรื่องแนวทางที่เปลี่ยนไปบางประการจากหลักการเดิมของกฎบัตร และปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานของสำนักงานเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ นับตั้งแต่ได้มีการก่อตั้งองค์การสหประชาชาติเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๘ เป็นต้นมา สมาชิกขององค์การได้เพิ่มขึ้นจาก ๕๐ กว่าประเทศ เป็นเกือบ ๑๐๐ ประเทศมาในขณะนี้ การปฏิบัติงานของ UN ตลอดระยะช่วงสงครามเย็นได้รับความสำเร็จทางการเมือง เกี่ยวกับการรักษาสันติภาพและความมั่นคงภายในประเทศได้ไม่ดีเท่าที่หวังไว้ ทั้งที่คาดหวังกันไว้ เพราะในคณะมนตรีความมั่นคงซึ่งมีหน้าที่ดูแลในเรื่องดังกล่าว โดยมีสมาชิกถาวรที่มีสิทธิออกเสียงวีโต้ ๕ ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา สหภาพโซเวียต อังกฤษ ฝรั่งเศส และจีน และโดยที่ได้มีความขัดแย้งเป็นปฏิปักษ์กัน ทั้งในทางการเมือง การทหาร และอุดมการณ์ระหว่างสหรัฐฯ กับสหภาพโซเวียต ส่องอภิมหาอำนาจทำให้มีการแบ่งขั้ว ซึ่งการดำเนินการของฝ่ายหนึ่งจะทำให้มีการตัดกันจากอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งมีผลทำให้คณะมนตรีความมั่นคงไม่สามารถจะทำหน้าที่ได้เท่าที่ควร ต่อมาเมื่อพ้นยุคของการเป็นปฏิปักษ์ระหว่างสองอภิมหาอำนาจผ่านพ้นไป ก็ทำให้คณะมนตรีความมั่นคงสามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรักษาสันติภาพ และความมั่นคงได้ดีขึ้นในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับประโยชน์อันสำคัญของสมาชิกถาวร ๕ ประเทศ

ในปัจจุบันนี้ได้มีปัญหาที่เกิดขึ้นจากความเห็นของสมาชิกส่วนใหญ่ว่า ควรจะมีการเพิ่มจำนวนสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงให้มากขึ้น เพื่อให้สมดุลกับการกระจายความภูมิศาสตร์ ซึ่งบรรดาประเทศที่สนใจที่จะได้รับการพิจารณาในเอเชีย ได้แก่ ญี่ปุ่น และอินเดีย ในแอฟริกา ได้แก่ ไนจีเรีย ในอเมริกาใต้ ได้แก่ ชิลี และบราซิล และในยุโรป ได้แก่ เยอรมัน สำหรับในการมีของเอเชียนั้น ญี่ปุ่น กำลังขอเสียงสนับสนุนจากไทยอยู่

การพิจารณา เรื่องนี้จากสหประชาชาติถือว่างเห็นทางการคงจะมีขึ้นอีกไม่นาน งานขององค์การสหประชาชาติที่ได้รับความสำเร็จเป็นอย่างดีแก่ งานขององค์การชาตินิยมพิเศษที่เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจ สังคม และเทคนิค และการปรับปรุงกฎหมายระหว่างประเทศให้ชัดเจนและก้าวหน้าขึ้นในหลายเรื่องนอกจากนั้น ก็ได้ได้รับความสำเร็จในหลายกรณีที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง หรือรักษาสันติภาพในความขัดแย้งระหว่างประเทศเล็กที่ไม่ใช่มหาอำนาจ และในแอฟริกาทาง ตะวันออกกลางบ้าง และเอเชียบ้าง เช่น ในกรณีของกัมพูชา และ เกาหลี เป็นต้น

อุปสรรคในการปฏิบัติงานขององค์การสหประชาชาติ นอกจากเกิดจากการที่สมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคง มีสิทธิวีโต้ตามแต่ประโยชน์ของตนเองแล้ว ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง ได้แก่ เรื่องงบประมาณของสำนักงานสหประชาชาติซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงขึ้น และยังมีประเทศที่ค้างค่าบำรุงเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาซึ่งได้รับการมองว่า ต้องการที่จะใช้เรื่องนี้เป็นสิ่งบีบบังการทางของสหประชาชาติให้สอดคล้องกับความต้องการของตนให้มากที่สุด

ส่วนทิศทางของสหประชาชาติที่เปลี่ยนแปลงไปจาก กฎหลักของสหประชาชาตินั้น อยู่ในเรื่องต่อไปนี้

การข้ำาให้ความสำคัญที่เพิ่มขึ้นแก่เรื่อง สิทธิมนุษยชน ประชาธิปไตย และปัญหาสิ่งแวดล้อม

การเบี่ยงเบนจากหลักการเดิมที่ประเทศต่าง ๆ จะไม่ผูกพันแห่งกิจการภายในจากประเทศอื่น โดยถือว่าในสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น สหประชาชาติ หรือประเทศอื่นมีสิทธิที่จะเข้าแทรกแซงเพราะถือว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องระหว่างประเทศ

- บทบาทของเลขาธิการสหประชาชาติมีมากขึ้น ในบางเรื่องที่มีได้ระบุไว้ในกฎบัตร เช่น ในเรื่องการจัดส่ง กองกำลัง รักษาสันติภาพไป ในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

องค์การการค้าโลก (WTO)

Legislative Institutional Repository of Thailand

องค์การการค้าระหว่างประเทศ World Trade Organization : WTO

ที่ได้จัดตั้งขึ้นสืบต่อจากการประชุม GATT รอบ URUGUAY ROUND โดยความตกลง

มาเกษ ได้รับช่วงงานแก่ดัดมาด้วยดี ในส่วนที่เกี่ยวกับความพยายามที่จะให้มีการ เปิดการค้า ให้เป็นไปโดยเสรี และการพยายามขจัดการเลือกปฏิบัติโดยมีการเพิ่มเติมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเสรีทางการค้า ด้านบริการรวม ทั้งทางด้านการเงิน และด้านการลงทุน และ กระชับกฎเกณฑ์ การระงับกรณีพิพาททางการค้า

การประชุมระดับรัฐมนตรีครั้งแรกของ WTO ซึ่งมีขึ้นที่สิงคโปร์เมื่อเดือน ธันวาคมที่ผ่านมาที่มีความก้าวหน้าไปบางส่วน โดยยังมีเรื่องที่ตั้งอยู่อีกหลายเรื่อง เช่น ในเรื่องการเปิดตลาด ด้านบริการโทรคมนาคม และการเปิดเสรีด้านการลงทุนที่เกี่ยวกับการค้า

ปัญหาที่ยุ่งยากประการหนึ่งใน WTO คือการที่สหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกา พยายามที่จะผูกโยงเรื่องปัญหาแรงงานเข้ากับการค้า โดยกล่าวหาว่าประเทศที่กำลังพัฒนา ให้แรงงานโดยให้ค่าตอบแทนต่ำกว่ามาตรฐาน เป็นการขูดรีดพนักงานและเอาเปรียบ ประเทศที่กำลังจ้างแรงงานสูงอย่างประเทศที่พัฒนาแล้วและนอกจากนั้น ประเทศตะวันตก ก็อยากจะผูกโยงปัญหาเรื่องคอร์รัปชันเข้ากับการค้าเช่นกัน โดยกล่าวว่า คอร์รัปชัน เป็นต้นเหตุที่ทำให้การค้าต้องบิดเบือนไปจากภาวะตลาดที่แท้จริง

ปัญหาทางการเมืองใน WTO ที่ค้างคาจนไว้อีกเรื่องหนึ่ง ได้แก่ การที่จีน ซึ่งไปเป็นสมาชิกของ GATT ได้ถอนตัวไป จะขอกลับเข้ามาเป็นสมาชิก WTO แต่ได้รับการ ขัดขวางจากประเทศตะวันตก โดยอ้างว่าจีนยังมีข้อจำกัดทางการค้าที่สำคัญอีกหลาย ประการที่จะต้องแก้ไขก่อนที่จะเข้าเป็นภาคีของ WTO ในเรื่องนี้เป็นที่เห็นกันว่า ถึง อย่างไรเสียในที่สุดแล้ว จีนก็จะเข้าเป็นสมาชิกของ WTO ได้หลังจากที่ประเทศตะวันตก สามารถบีบให้จีนเปิดตลาด และเคารพมาตรฐานทางการค้าตามที่ตนต้องการได้มากพอ การดำเนินงานของ WTO เท่าที่ผ่านมา ก็นับได้ว่าเป็นเวทีที่ช่วยแก้ไขปัญหาคัดพิพาททางการค้าในเรื่องที่เกี่ยวกับการกีดกันทางการค้า ด้วยการทุ่มตลาดและการให้การอุดหนุน ซึ่ง ถือว่าเป็นการเอาเปรียบทางการค้าโดยไม่เป็นธรรมเป็นที่น่าสังเกตว่า เกี่ยวกับการที่ไทย เป็นสมาชิกของ WTO มีโอกาสที่จะใช้สิทธิตอบโต้ การทุ่มตลาด และการอุดหนุนต่อ ประเทอื่นที่ทำให้ไทยต้องเสียหายนั้น เรายังไม่ได้ออกกฎหมายที่กำหนดขั้นตอนเกี่ยวกับการ ดำเนินการในเรื่องนี้ ซึ่งสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งดำเนินการในเรื่องนี้โดยเร็ว

องค์การส่วนภูมิภาค

ตั้งแต่สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ ๒ จนถึงสิ้นสุดสงครามเย็น ได้มีองค์การระหว่างประเทศส่วนภูมิภาคเกิดขึ้นหลายองค์การ เพื่อวัตถุประสงค์ในทางเศรษฐกิจบ้าง ในทางการเมืองบ้าง และทางการทหารบ้าง หลายองค์การได้ยกเลิกไปบนทางปฏิบัติ และที่ยังมีบทบาทอยู่ที่หลายองค์การในภูมิภาคส่วนต่าง ๆ ของโลก การสิ้นสุดช่วงสงครามเย็น ด้วยความล่มสลายของสหภาพโซเวียต พร้อมกับความสิ้นสุดของการเผชิญหน้าทางทหาร และทางอุดมการณ์ของสองมหาอำนาจ ได้มีการจัดตั้งกลุ่มทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ทั้งในทวีปอเมริกา เอเชีย ลาตินอเมริกา และแอฟริกาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเอเชีย นั้น สมาคมอาเซียนซึ่งจัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๖๗ ได้มีบทบาทและมีสมาชิกวงกว้างออกไปมีองค์การใหม่ ๆ เกิดขึ้น เช่น AFTA ซึ่งมีลักษณะเป็นเขตการค้าเสรี ARF ซึ่งเป็นเวทีให้มีการพูดจากันในเรื่องที่เกี่ยวกับความมั่นคง APEC ซึ่งเป็นเวทีเจรจาเพื่อการร่วมมือทางเศรษฐกิจและลดอุปสรรคทางการค้าระหว่างประเทศซึ่งอยู่ริมมหาสมุทรแปซิฟิก องค์การส่วนอนุภูมิภาคในรูปแบบของเขตเศรษฐกิจที่เรียกว่า สามเหลี่ยมทางเศรษฐกิจข้างสี่เหลี่ยมทางเศรษฐกิจบ้าง เพื่อเป็นเขตพัฒนาร่วมกันระหว่างประเทศเพื่อนบ้านที่มีอาณาเขตประชิดกัน หรือรูปแบบประเทศที่มีประชาชนร่วมกัน เช่น กลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขง เป็นต้น ความแพร่หลายขององค์การส่วนภูมิภาคและอนุภูมิภาคนี้ ได้ส่งผลให้เศรษฐกิจและความสัมพันธ์อื่น ๆ และประเทศที่เกี่ยวข้องมีการขัดข้องซึ่งกันและกัน ซึ่งเห็นผลที่ต่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ทั่วไประหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง แต่ในขณะเดียวกันก็มีปัญหาของความซ้ำซ้อนกันอยู่บ้างว่าจะประสานกันอย่างไร เช่นในเรื่องเกี่ยวกับการขยายการค้าและหารลดอุปสรรคทางการค้า อาเซียนมีอาฟต้าและขณะเดียวกันสมาคมการค้าของอาเซียนที่รวมอยู่ในเอเปค และทุกประเทศในเอเปค เวียดนามก็เป็นสมาชิกของ WTO นอกจากนี้ สำหรับอาเซียนก็ได้มีการจัดให้มีเวทีเจรจาปรึกษาหารือกันเป็นประจำที่เรียกว่า ASEM ระหว่าง ASEAN กับสหภาพยุโรป

สำหรับอาเซียนมีปัญหาที่สำคัญอยู่ในเรื่องต่อไปนี้

เรื่องการค้าเพิ่มสมาชิกจากปัจจุบัน ๗ ประเทศ คือ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน และเวียดนาม ให้เป็น ๑๐ ประเทศ กลุ่มทุกประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โลกรับเหมา กัมพูชา และลาวเข้าเป็นสมาชิกด้วย

- ในกรณีของพม่า อาเซียนได้รับความกดดันจากประเทศตะวันตกทั้งสหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรปในทางไม่เห็นด้วยที่จะให้รับพม่าเข้าเป็นสมาชิก ถ้ายังไม่มีการเปลี่ยนแปลง ระบอบปกครองเป็นประชาธิปไตย ซึ่งในเรื่องนี้อาเซียนเห็นว่าเป็นเรื่องการตัดสินใจของอาเซียน ไม่ใช่เรื่องที่ประเทศภายนอกเหล่านั้นจะเข้ามาบีบบังคับกดดัน ในเรื่องนี้เป็นที่คาดหมายว่า พม่า และกัมพูชา มีความกระตือรือร้นที่จะเป็นสมาชิก คงจะได้รับเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนในไม่ช้านี้

อาเซียนได้รับการยอมรับว่าเป็นกลุ่มประเทศที่มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น และเป็นกลุ่มประเทศทางการเมืองที่มีความสามัคคีในระดับที่ตื้น ดังนั้น ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในท่าทีกับประเทศนอกกลุ่มจะมีน้ำหนักในการต่อรองอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากกรณีที่กลุ่มประเทศอื่นแสดงความสนใจในการติดต่อเจรจาในรูปแบบของการประชุมประจำเป็นวาระประจำ หรือแม้ในการเจรจาเกี่ยวกับปัญหาซึ่งกระทบถึงความมั่นคงในอาณาบริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับจีน ในปัญหาหมู่เกาะสแปรตลี เป็นต้น

ความเคลื่อนไหว ในการจัดตั้งกลุ่มภูมิภาคที่น่าสนใจอีกด้านหนึ่ง ได้แก่ การก่อตั้งกลุ่มที่เรียกว่า ดินแดนโอเชียเนีย (TOR) ซึ่งมี อินเดีย แอฟริกาใต้และออสเตรเลีย เป็นผู้ก่อตั้งหลัก ซึ่งความเป็นไปเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศด้านมหาสมุทรอินเดียในรูปแบบที่วางไว้ในขั้นต้นคล้าย ๆ กับเอเปค ซึ่งในเรื่องนี้ประเทศไทยก็จะต้องติดตามอย่างใกล้ชิดต่อไป เพราะไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีเขตทางทะเลด้านมหาสมุทรอินเดีย และมีผลประโยชน์ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การค้า ตลอดจนความมั่นคงในด้านอินเดียอยู่มากไม่น้อยกว่าประเทศอื่น

ส่วนที่สอง : สถานการณ์ที่เป็นกรณีศึกษา

๑. การเปลี่ยนแปลงของฮ่องกง

คณะกรรมการได้ให้ความสนใจต่อประเด็น การรับมอบอำนาจการปกครองฮ่องกงของจีนคืนจากอังกฤษ โดยสรุปความเห็น ได้ดังนี้

- การที่ขึ้นประกาศถึงความพร้อมและผลดี ภายหลังจากเปลี่ยนแปลง ก็คงอยากต่อการทำความเข้าใจใจของประชาคมโลก คงต้องปล่อยให้ผ่านการเปลี่ยนแปลงไปแล้วสักระยะหนึ่ง ความจริงก็คงจะปรากฏว่าจริง ๆ แล้วเป็นเช่นไร ถึงแม้ว่าต้องคงจะเป็นของจีนโดยชอบธรรมแต่จากข่าวสารจากฝ่ายตะวันตกที่ปรากฏ ดูประหนึ่งว่าฮ่องกงจะกลับไปสู่สิ่งที่เลวร้าย เป็นสิ่งที่ประชาคมโลกน่าจะได้พิจารณาด้วย เช่นกันในการรับมอบอำนาจการปกครองฮ่องกงของจีนคืนจากอังกฤษ นั้น จีนอาจจะถือว่าเป็นเรื่องดีก็จริง เป็นการแสดงออกถึงบูรณภาพแห่งดินแดน เพราะการปกครองฮ่องกงของอังกฤษเป็นเรื่องที่จีนบุกบึ้งค้ำ เป็นรอยค่างแห่งประวัติศาสตร์ชาติจีน

สิ่งหนึ่งที่ประเทศตะวันตก มักจะนำมาเป็นเครื่องมีลในการกดดันประเทศต่าง ๆ คือ เรื่องสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตย แต่กรณีฮ่องกง อังกฤษ ได้ปกครองมานาน แล้วเพิ่งจะให้สิทธิเลือกตั้งในช่วงที่จะคืนให้กับจีน และยังคงมีการวางแผนเพื่อหาผลประโยชน์หลังการเปลี่ยนแปลง เช่น การใช้จ่ายประมาณผูกพันในการสร้างสนามบินใหม่บริเวณเกาะลันเตาโดยวิธีวิธีฉ้อโกง ฯลฯ เพื่อรับพื้นที่ และใช้พื้นที่บริเวณสนามบิน Kai Tak ในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้าต่อไป อย่างไวก็ตาม ภายหลังจากการรับมอบอำนาจการปกครองฮ่องกงคืนจากอังกฤษ จีนคงพยายามอย่างเต็มที่ที่สุดในอินที่ จะพยายามรักษาและส่งเสริมให้ฮ่องกงก้าวหน้ายิ่งขึ้น การรับมอบฮ่องกงคืนยังเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับคนมาเก๊า ที่จะทำให้การรับอำนาจการปกครองมาเก๊าคืนจากโปรตุเกส หรือความรู้สึกของคนใต้เห็นต่อรัฐบาลจีนในทางที่ดี

- สิ่งสำคัญที่ประเทศไทยควรจะได้ตระหนักคือ การทบทวนสัญญาหรือข้อตกลงต่าง ๆ ที่ได้ทำกับอังกฤษไว้ทั้งหมดอย่างละเอียดถี่ถ้วน รวมทั้ง ควรเร่งผลักดันให้มีการเจรจาระดับรัฐบาล น่าจะเป็นสิ่งที่ได้ โดยเชิญนักธุรกิจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเข้าร่วม ข้อตกลงที่ไทยควรเจรจากับฮ่องกง ได้แก่ ความตกลงด้านการบิน ความตกลงเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ความตกลงว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติด ความตกลงในการโอนตัวนักโทษ และอื่น ๆ เนื่องจากมีประเทศต่าง ๆ ที่มีผลประโยชน์ร่วมกับฮ่องกงอยู่ เป็นจำนวนมาก

๒. ไทย-สหรัฐอเมริกา

คณะกรรมการได้ให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ไทย - สหรัฐฯ โดยได้มีการพิจารณาศึกษาและมีความเห็นสรุปได้ดังนี้

- นับตั้งแต่ประเทศไทยได้พัฒนาประชาธิปไตย สหรัฐฯ ได้แสดงความประสงค์ที่จะเห็นไทยเป็นศูนย์กลางทางด้านประชาธิปไตย ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และหวังว่าไทยจะสามารถดำเนินนโยบายต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย และการดำเนินนโยบายของสหรัฐฯ การดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ สหรัฐฯ มีกฎเกณฑ์หลักการการเคารพสิทธิมนุษยชน เช่น ในกรณีการค้าเป็นความสัมพันธ์กับพม่า ในขณะที่สหรัฐฯ และไทยมีเป้าประสงค์ที่สอดคล้องกันคือ การที่จะดึงให้พม่ากลับเข้าสู่ mainstream ของภูมิภาค แต่การดำเนินการแตกต่างกัน กล่าวคือ สหรัฐฯ ใช้ไม้แข็งเพื่อบังคับให้พม่ายกเลิกการค้าเป็นการ ซึ่งจะเกิดหลักการสิทธิมนุษยชนและความไม่เป็นประชาธิปไตย ในขณะที่ไทยและอาเซียนเห็นว่าการค้าดำเนินนโยบาย Constructive Engagement น่าจะส่งผลในทางที่ดีมากกว่า

- ปัจจุบันสหรัฐฯ จะเน้นการสร้างความสัมพันธ์กับไทย ในกรอบของ partnership มากยิ่งขึ้นจนกลายเป็นกรอบรวมของ Asia-Pacific ดังนั้น การดำเนินความสัมพันธ์กับไทยจึงมีลักษณะกว้าง ๆ ในภาพรวมของภูมิภาคเอเชีย แต่มีความสัมพันธ์เป็นลักษณะพิเศษกับจีนหรือญี่ปุ่น ซึ่งสหรัฐฯ เห็นว่า Vital Interest ทำให้ดูเหมือนว่าสหรัฐฯ ดำเนินนโยบายต่อเอเชียในลักษณะ Double-Standard ตัวอย่างหนึ่งที่ได้ชี้ชัดคือ มาตรการกีดกันของสหรัฐฯ ในเรื่องสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตยที่มีต่อจีน พม่า เวียดนาม หรือ อินโดนีเซีย จะแตกต่างกัน

- ถึงแม้ว่าสงครามนิวเคลียร์และภัยคุกคาม จากการแข่งขันของลัทธิคอมมิวนิสต์จะลดลงมาก แต่ความขัดแย้งด้านเชื้อชาติได้ทวีความรุนแรงขึ้นสหรัฐฯ ในฐานะประเทศมหาอำนาจที่โดดเด่นเพียงประเทศเดียว อุดมทุนประชาธิปไตย ก็ยังคงมีบทบาทในการเข้าไปแก้ไขปัญหาคือขัดแย้งต่าง ๆ โดยขอความร่วมมือจากมิตรประเทศโดยตรงควบคู่กับการผลักดันสหประชาชาติให้เข้าไปมีส่วนร่วมมากขึ้น และ ไทยก็เป็นมิตรประเทศที่สหรัฐฯ จะขอความร่วมมือตลอดมา เหตุที่มีการดำเนินการในลักษณะนี้ เนื่องจากสหรัฐฯ ต้องการ เป็นผู้ดำเนินการรักษาสันติภาพปกป้องอุดมการณ์ประชาธิปไตย และสิทธิมนุษยชน แต่ก็ไม่ต้องการที่จะแบกภาระแต่เพียงผู้เดียว

- ปัญหาการแข่งขันทางการค้าในตลาดโลก ได้กดดันให้รัฐบาลสหรัฐอเมริกา ต้องออกมาตรการเกี่ยวกับการค้าต่าง ๆ เช่น การปิดตลาด การกีดกันทางการค้าและไทย ก็ได้รับผลกระทบจากเรื่องดังกล่าว นอกจากนั้น สหรัฐฯ ก็ยังได้นำเอาผลประโยชน์ที่ไทย ได้รับจาก GSP มาใช้เป็นเครื่องมือต่อรองกับไทยทางการค้าเพื่อให้แก้ไข้ปัญหาเรื่อยมา ซึ่ง ในระยะที่ผ่านมาเมื่อไทยและสหรัฐฯ สามารถแก้ไข้ปัญหาประเด็นใดไปแล้ว สหรัฐฯ ก็มักจะหยิบยกประเด็นใหม่ขึ้นมาตลอด จึงจำเป็นที่ไทยจะต้องติดตามความเคลื่อนไหวของ สหรัฐฯ ต่อไป เนื่องจากสหรัฐฯ มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและประสานนโยบายกัน อย่างเป็นระบบ ในลักษณะ Concerted Efforts

- สิ่งหนึ่งที่ควรพิจารณาในการดำเนินความสัมพันธ์กับสหรัฐฯ คือ ไทย จะต้องเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับฝ่ายบริหาร และจะต้องส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีกับฝ่าย นิติบัญญัติด้วยการติดต่อทั้งฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติ เพื่อที่จะสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ก็จะทำให้ทัศนคติที่ไม่ดีถูกแก้ไข้ไปในทางที่ดีขึ้นได้

๓. ไทย - องค์การสหประชาชาติ

องค์การสหประชาชาติ (United Nations : UN) เป็นเสมือนสภาของโลก และเป็นองค์การระหว่างประเทศที่มีประเทศสมาชิก รวมกันถึง ๑๘๕ ประเทศ แม้ในปัจจุบันสหประชาชาติจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาเป็นอย่างมาก ซึ่งแต่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนายังคงเห็นว่า ทรัพย์สินทางปัญญาของสหประชาชาติส่วนใหญ่ยังคงใช้ไปในด้าน ความมั่นคงโดยเฉพะการรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ ที่มีการตั้งกองกำลังจำนวนมาก ทำให้ต้องใช้งบประมาณอย่างมหาศาล แทนที่จะนำไปใช้ในทางสร้างสรรค์อันหมายถึงการ พัฒนา ซึ่งกลุ่มประเทศเหล่านี้ต่างหวังผลประโยชน์ในด้านนี้จากสหประชาชาติมากกว่า อีกทั้งกลุ่มประเทศดังกล่าวไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้านความมั่นคง จึงทำให้ดูเหมือนว่า จะเป็นเรื่องของประเทศที่เป็นสมาชิก ในคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (Security Council) โดยเฉพาะประเทศที่เป็นสมาชิกถาวรในคณะมนตรีฯ ภายใต้ การเป็นบทบาทนำของสหรัฐอเมริกา

Legislative, Institutional Repository of Thailand

ในเวทีสหประชาชาติ การที่ไทยจะสามารถรักษาสภาพประโยชน์และ ส่งเสริมเกียรติภูมิของชาติได้นั้น ไทยต้องมีส่วนร่วมอย่างต่อเนืองและมีจุดยืนที่ชัดเจนใน

หลายเรื่อง ทั้งนี้เพราะความเข้าใจที่ต่างชาดมีต่อเราเป็นสิ่งสำคัญ และในบางครั้งเป็นสิ่งที่คิดกันว่า เราจะมีเพื่อนหรือไม่ในยามที่เราต้องการ หรือผลประโยชน์ของเราจะได้รับ การตอบสนองหรือไม่ ดังนั้นความน่านับถือ (Respect) และความน่าเชื่อถือ (Credibility) เป็นสิ่งที่ต้องสั่งสมมาเป็นเวลานานและต้องเสริมสร้างต่อไป เพื่อช่วยให้ไทยสามารถบรรลุถึงเป้าหมายของนโยบายต่างประเทศและการรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ของชาติ ในเวทีโลกที่ผ่านมาไทยพยายามสร้างภาพพจน์ว่าด้วยเหตุผลทางศาสนาและวัฒนธรรม ไทยได้ยึดถือนโยบายสายกลางทำให้ไทยสามารถเป็นจุดเชื่อมโยงระหว่างแนวความคิดทั้งหลายทั้งในด้านการเมือง และการพัฒนา

- ในการค้าเงินงานของคณะมนตรีความมั่นคง มีทั้งการประชุมอย่างเป็นทางการ ซึ่งประเทศสมาชิกทุกประเทศสามารถเข้ารับฟังและสังเกตการณ์การประชุมและการประชุมอย่างไม่เป็นทางการที่ไม่เปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกอื่นเข้าสังเกตการณ์ การประชุม แต่ด้วยเหตุที่การถกแถลงและการตัดสินใจที่สำคัญของคณะมนตรีฯ จะกระทำแบบไม่เป็นทางการเป็นหลัก ทำให้ประเทศสมาชิกส่วนใหญ่มีความรู้สึกว่าคุณัดบังข้อมูลในเรื่องที่ควรทราบ โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่ผ่านมามีการจัดตั้งกองกำลังรักษาสันติภาพ (Peace Keeping) เป็นจำนวนมาก ปัจจุบันจึงมีแรงกดดันจากสมาชิกหลายประเทศ ในการขอขยายจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงฯ แต่ก็ยังได้รับการต่อต้านจากประเทศสมาชิกถาวรทั้ง ๕ ประเทศ

๔. การนำเข้าเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน

เนื่องจากประเทศไทย ได้ปิดป่าห้ามทำไม้ทั่วราชอาณาจักร ดังนั้นนักธุรกิจไทยได้เข้าไปขอสัมปทานทำไม้ในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กัมพูชา และพม่าโดยรัฐบาลอนุมัติเปิดจุดผ่านแดนเพื่อนำไม้เข้ามาจนกระทั่ง พ.ศ. ๒๕๓๕ สัมปทานทำไม้ในพม่าหมดลง รัฐบาลพม่าสั่งปิดพรมแดน นักธุรกิจไทยได้หันเหทิศทางการไปขี้กัมพูชาแทน แต่การทำไม้ในประเทศเพื่อนบ้านมีปัญหาค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นการทำไม้ในพม่าที่ภาคเอกชน ได้ทำการตกลงอย่างไม่เป็นทางการกับตัวแทนของรัฐบาลพม่า ความไม่แน่นอนของฝ่ายพม่าทำให้มีปัญหา มาก เช่นเดียวกับการทำไม้ในกัมพูชาความไม่ชัดเจนทางการเมืองของกัมพูชา

ทำให้ไทยไม่สามารถกำหนดนโยบายที่แน่นอนทั้งต่อกลุ่มสมาชิกกรมพระบรมมหาราชวัง นักบวช รัฐมนตรีคนหนึ่ง และสมเด็จพระสันตปาปาที่สเปน

ธุรกิจค้าไม้ชายแดนไทย-กัมพูชา เริ่มถูกเพ่งเล็งจากต่างชาติมากขึ้นโดยเฉพาะเมื่อเจ้าหน้าที่ไทยบางกลุ่มถูกกล่าวหาว่าค้าขาย และได้ผลประโยชน์กับธุรกิจค้าไม้เถื่อนกับกลุ่มเขมรแดง ในขณะที่รัฐบาลกัมพูชาถูกสหรัฐอเมริกา บีบอย่างหนักผ่านกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่รายใหญ่และให้ความช่วยเหลือแก่รัฐบาลกัมพูชา เพื่อให้ดำเนินนโยบายป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติอย่างเคร่งครัด ในที่สุดรัฐบาลกัมพูชาจึงประกาศสิ้นสุดการอนุญาต ให้นักธุรกิจไทยขนไม้ออกนอกเขตแดนกัมพูชา ภายในวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๙ ส่งผลให้นักธุรกิจไทยวิ่งเต้นให้รัฐบาลไทยอนุมัติเปิดด่านเพิ่มขึ้น จนทำให้องค์กร Global Witness กล่าวหาว่าผู้นำไทยมีส่วนพัวพันกับการรับสัมปทานจากนักธุรกิจค้าไม้ อีกทั้งยังหารายได้ให้กับฝ่ายเขมรแดงและทำลายป่าต้นอุดมสมบูรณ์ของกัมพูชา

มีข้อสังเกตว่าการที่ไทยถูกโจมตีบ่อยครั้ง เป็นเพราะความอ่อนแอของรัฐบาลที่มีนโยบายตั้งรับอย่างเดียว ดังนั้น รัฐบาลควรแสวงหาข้อเท็จจริงให้ทราบโดยทั่วกัน และควรควบคุมการค้าไม้ของธุรกิจของผู้ประกอบการอย่างเข้มงวด การที่ไทยถูกโจมตี เป็นเพราะองค์กรเหล่านั้นห่วงใยเรื่องสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังหรือเป็นข้ออ้างในการกดดันไทยเท่านั้น

ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

คณะกรรมการได้ตระหนักว่า โลกในยุคโลกาภิวัตน์แทบจะไม่มีการแบ่งแยกว่า เรื่องใดเป็นเรื่องภายในประเทศหรือเรื่องระหว่างประเทศ หากจะใช้ผลประโยชน์แห่งชาติเป็นหลักในการพิจารณาแล้ว การกระทำหรือสถานการณ์หรือนโยบายในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จะมีความเกี่ยวข้องและมีผลกระทบถึงกันเกือบทั้งหมดและจากการที่ได้พิจารณาศึกษา ข้อมูล ข้อเท็จจริง แล้วสรุปเป็นภาพรวม ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง เป็นข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. การเตรียมการด้านเศรษฐกิจของประเทศ

ในอดีตประเทศไทย มุ่งเน้นการมองหาลาดการค้าที่ใกล้ชิด เช่น สหรัฐอเมริกา ยุโรป หรือญี่ปุ่น แต่ปัจจุบันได้มีปัญหาและอุปสรรคในตลาดดังกล่าว คือ การที่สหรัฐอเมริกา ยุโรป ตะวันตก และญี่ปุ่น ได้ทำการกีดกันสินค้าไทยในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งมาตรการด้านภาษี การจำกัดการให้สิทธิพิเศษทางการค้า หรือแม้กระทั่งเรื่องอื่น ๆ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน การบรรจุหีบห่อ และรายละเอียดอื่น ๆ ดังนั้น การส่งออกไปยังตลาดดั้งเดิมของไทยจึงไม่สะดวกนัก ควรที่ไทยจะได้พิจารณาถึงข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์อันหมายถึงตลาดในประเทศเพื่อนบ้าน และการกระตุ้นการส่งออกให้กว้างขวางและหลากหลาย จำเป็นต้องมองตลาดใหม่ให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะควรจะได้ทบทวนการพิจารณาถึงประเทศด้านตะวันตกของไทย (Look West) อันได้แก่ อินเดีย ศรีลังกา บังคลาเทศ เป็นต้น ซึ่งมีแนวโน้มที่ดีมากในอนาคต ในขณะที่เดียวกันก็มีสิ่งที่ควรได้รับการพิจารณา คือ ความเป็นปัจเจกชนของคนไทย วิสัยทัศน์ของนักการเมือง การพัฒนาด้านภาษาที่สนองให้กับบุคลากรของชาติ หรือการนำผลงานการวิจัยมาใช้ประโยชน์ การเตรียมการโยกย้ายโรงงานอุตสาหกรรมบางประเภทออกไป การยกระดับเทคโนโลยีให้สูงขึ้นของภาคอุตสาหกรรมหรือ การแต่งตั้งบุคคลเพื่อทำหน้าที่ประจำประเทศเพื่อนบ้าน ในฐานะผู้แทนของประเทศไทย เป็นต้น

๒. การส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงและความร่วมมือในภูมิภาค

ความเติบโต ด้านเศรษฐกิจ การค้าระหว่างประเทศ และความเจริญก้าวหน้าของประเทศต่าง ๆ จะเกิดขึ้นได้เมื่อมีเสถียรภาพในภูมิภาค ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ไทยจะต้องสนับสนุนให้เกิดเสถียรภาพในภูมิภาคนี้ โดยการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ เพื่อก่อให้เกิดสันติภาพ ส่วนความขัดแย้งของแต่ละประเทศหรือระหว่างประเทศของเพื่อนบ้าน ควรเป็นเรื่องภายในของแต่ละประเทศหรือประเทศคู่กรณี ประเทศไทยไม่ควรเข้าไปเกี่ยวข้อง ซึ่งจะเกิดผลดีต่อประเทศไทยทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

กลุ่มอาเซียนโดยลักษณะของภูมิศาสตร์เศรษฐกิจแล้ว ประเทศในภูมิภาคนี้ น่าจะมีการรวมตัวและร่วมมือกันในทางเศรษฐกิจให้มากขึ้นเพื่อให้เกิดเป็นเขตเศรษฐกิจที่มีพลังต่อรองกันนานาประเทศ และภูมิภาคอื่นได้มากขึ้น อันจะก่อให้เกิดพลังทางการค้า การผสมผสานและแบ่งปันทรัพยากร ในการต่อต้านการกีดกันและแทรกแซงของมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ ด้วยความเหมาะสมของสภาพทางภูมิศาสตร์ และพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ไทยจึงมีโอกาที่จะเป็นศูนย์กลางในการผสมผสานการรวมตัวของประเทศในภูมิภาค และไทยควรแสดงบทบาทที่ชัดเจนและการสร้างความเข้าใจกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค บนพื้นฐานของความร่วมมือเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ร่วมกัน

๓. การแลกเปลี่ยนทางด้านวัฒนธรรม และการประสานสัมพันธ์ด้านเชื้อชาติ

เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความเป็นหนึ่งเดียวกันในภูมิภาค ไทยควรส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านวัฒนธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้คนไทยมีความเข้าใจเพื่อนบ้านและประเทศต่าง ๆ มากขึ้นเพื่อลดโอกาสของความขัดแย้ง ความเคสือบแคลงสงสัยระหว่างกัน อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มโอกาสความสำเร็จในการติดต่อระหว่างกันด้วยและโดยที่ในปัจจุบัน ได้มีการรุกรานทางวัฒนธรรมจากประเทศตะวันตกอย่างรุนแรงประเทศไทยควรจะได้กำหนดนโยบายเชิงรุกด้านวัฒนธรรมของไทยไปยังนานาประเทศ เช่น การแต่งตั้งทูตวัฒนธรรมประจำต่างประเทศ และอื่น ๆ

ประเทศไทย ควรสร้างความสัมพันธ์ทางเชื้อชาติกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อประโยชน์ทางสังคม และเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากนี้ คนไทยในต่างประเทศที่มีความรู้ ความสามารถ และความผูกพันระดับสูงในต่างประเทศ ควรจะส่งเสริมให้ใช้ความรู้ ความสามารถให้เป็นประโยชน์กับประเทศชาติ หรือควรที่จะได้พิจารณาภาคเอกชนในบางลักษณะ อาทิ การให้ทุนการศึกษา การรับบุตรหลานของมิตรประเทศมารับการศึกษาอบรมภายในประเทศ การส่งบุตรหลานไทยไปศึกษาจนมีความผูกพันในระดับสูงในต่างประเทศ อันจะมีผลต่อความร่วมมือทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของไทยทั้งสิ้น รวมทั้ง ควรมีการพิจารณาทบทวนถึงการให้สัญชาติไทยกับคนไทยในต่างประเทศด้วย

๔. การส่งเสริมทางการประชาสัมพันธ์ของประเทศ

โดยที่สื่อมวลชนของไทย บางครั้งมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารในลักษณะที่อาจมีผลกระทบต่อประเทศและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ควรที่จะได้มีการจัดประชุมสัมมนาเพื่อทำความเข้าใจในแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร โดยคำนึงถึงผลประโยชน์แห่งชาติเป็นหลักสำคัญ และโดยที่ปัจจุบันเทคโนโลยีด้านการสื่อสารโทรคมนาคมได้ก้าวหน้าไปมาก เช่น อินเทอร์เน็ต ควรจะได้พิจารณานำเสนอข้อมูลข่าวสารของประเทศในเชิงรุกออกไปด้วย และควรจะได้พิจารณาหาหนทางในการมีต่าง ๆ ที่น่าสนใจ คือ ในสภาวะปัจจุบันที่มีการแข่งขันด้านข้อมูลข่าวสารอย่างมาก แต่องค์กรของรัฐในการจัดการด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น คณะกรรมการปฏิบัติการจิตวิทยาแห่งชาติ ซึ่งกำกับดูแลโดยข้าราชการประจำ และคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ซึ่งกำกับดูแลโดยฝ่ายการเมือง แต่ดูเหมือนว่าทั้งสององค์กรยังขาดการประสานงานกัน การทำงานยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งยังเป็นการเน้นด้านประชาสัมพันธ์แต่ยังขาดการปฏิบัติการด้านจิตวิทยา ควรที่จะมีการให้นโยบายด้านการประชาสัมพันธ์ของประเทศให้มีประสิทธิภาพ และชัดเจนมากกว่าปัจจุบัน เพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับประเทศและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องจากนานาชาติ

๕. หน่วยงานอิสระในการดูแลผลประโยชน์ของชาติ

ประเทศไทยมีจุดเด่นที่สำคัญ คือ การมีภาคกร เกษตรกรรมที่มั่นคงเป็นพื้นฐานอันสำคัญรองรับด้านเศรษฐกิจ แต่จุดด้อยที่สำคัญคือ การขาดการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การขาดความเชื่อมั่นต่อการวางแผนและปฏิบัติการตามแผนในการดำเนินงานเพื่อให้เห็นผลในระยะยาว การที่รัฐไม่ประกาศจุดยืนที่แน่ชัดทางนโยบาย ทำให้เกิดความไม่มั่นใจ และเกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ เช่น ความไม่แน่นอนของนโยบายในโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ หรือโครงการก่อสร้างสนามบินนานาชาติกรุงเทพมหานครแห่งที่ ๒ (หนองงูเห่า) ตลอดจนการไร้เสถียรภาพทางการเมือง การเปลี่ยนนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีบ่อยครั้ง

รัฐบาลต้องแก้ไขปัญหาการ เมืองมากกว่าปัญหาของชาติ ควรที่ประเทศไทยจะได้จัดตั้ง คณะทำงานเพื่อพิจารณาศึกษาในประเด็นหลัก ๒ ประเด็น คือพิจารณาศึกษาศักยภาพของ ประเทศไทยในด้านเศรษฐกิจการค้า และยุทธศาสตร์การเมืองของไทยในศตวรรษที่ ๒๐ เพื่อสร้างแนวทางและกำหนดเป้าหมายของประเทศไทยที่ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยฝ่ายราชการต้อง เริ่มต้นดำเนินการและอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายสำคัญ คือรัฐบาลต้องมีแนวทางที่ ชัดเจน โดยกำหนดหน่วยงานเพื่อดูแลผลประโยชน์ของชาติ และเป็นองค์กรอิสระที่จะ กำหนดยุทธศาสตร์ของประเทศโดยรวม

๖. นโยบายต่างประเทศของไทย

นโยบายต่างประเทศของไทย มีสิ่งสำคัญที่รัฐบาลควรจะได้พิจารณาโดย เร่งด่วนคือ

๖.๑ รัฐบาลให้ความสำคัญกับนโยบายต่างประเทศน้อยมาก การดำเนิน นโยบายต่าง ๆ ค่อนข้างล่าช้า

๖.๒ การดำเนินนโยบายต่างประเทศ เพื่อเปิดตลาดการค้าใหม่ ๆ ใ้ กับประเทศเป็นสิ่งที่ดี ควรได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง แต่ในส่วนของ การดำเนิน นโยบายต่างประเทศที่ผ่านมาเป็นการดำเนินนโยบายในเชิงรับเป็นส่วนใหญ่ ควรที่จะได้มี การดำเนินนโยบายในเชิงรุกให้มากกว่าที่เป็นอยู่

๖.๓ ควรที่รัฐบาลจะได้พิจารณาให้ คณะกรรมาธิการการต่างประเทศของ วุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นองค์กรทางนิติบัญญัติ ช่วยสนับสนุนการดำเนินนโยบาย ต่างประเทศในบางลักษณะที่รัฐบาลไม่ต้องการดำเนินการโดยตรง หรือผูกพันกับรัฐบาล ทั้งนี้ เพื่อผลประโยชน์แห่งชาติเป็นเป้าหมายสำคัญ

๖.๔ ควรจัดให้มี การประชุมร่วมกันขององค์กรที่กำกับดูแลสถานการณ์ต่าง ประเทศ ทั้งองค์กรในฝ่ายบริหาร และนิติบัญญัติ เช่น ควรที่รัฐบาลจะได้พิจารณาให้คณะ กรรมาธิการการต่างประเทศ ของวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร เข้าร่วมประชุมกับ กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อกำหนดและดำเนินนโยบายต่างประเทศให้เป็นอันหนึ่ง อันเดียวกัน

บทสรุป

คณะกรรมการการกรต่างประเทศ วุฒิสภา ได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาเรื่องเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติ และองค์การระหว่างประเทศ ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง รวมทั้งปัญหาชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ในรอบปีที่ผ่านมา และได้สรุปเป็นรายงานการพิจารณาศึกษาดังนี้ ในการนี้ คณะกรรมาธิการขอรายงานผลการพิจารณาศึกษา พร้อม ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ เพื่อให้วุฒิสภาได้โปรดพิจารณา หากวุฒิสภาเห็นชอบตรงกับผลการพิจารณาศึกษา และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ขอให้โปรดแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและพิจารณา ต่อไป

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการครับ

(คณะกรรมการ เข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายอรุณ ภาณุพงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการการต่างประเทศของวุฒิสภา พิจารณาศึกษาเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติและองค์การระหว่างประเทศ ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจสังคม และความมั่นคง รวมทั้งปัญหาชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น ในรอบปีที่ผ่านมามีระหว่าง เมษายน ๒๕๓๘ - เมษายน ๒๕๔๐ คณะกรรมการได้ติดตามและดำเนินการพิจารณาศึกษา ซึ่งปรากฏผลสรุปอยู่ในเอกสารรายงานการพิจารณาศึกษา ๘๖ หน้า ในการพิจารณาศึกษานั้น คณะกรรมการได้แยกประเด็นการศึกษาออกเป็นสถานการณ์ด้านต่างประเทศโดยทั่วไป ซึ่งมีสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป และส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอย่างมาก โดยเฉพาะในระยะประมาทศวรรษนี้ ก็ได้แยกทำการศึกษาเป็นการเปลี่ยนแปลงบทบาทและความสัมพันธ์ของมหาอำนาจ ความสัมพันธ์ของประเทศเพื่อนบ้านที่มีอยู่กับเรา และความเป็นไปในองค์การระหว่างประเทศ อีกส่วนหนึ่งนั้นเป็นส่วนของการศึกษาสถานการณ์ที่เป็นกรณีศึกษา คณะกรรมการได้ทำการศึกษาถึง เรื่องการเปลี่ยนแปลงในฮ่องกง หรือเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกา และเรื่องไทยกับสหประชาชาติ กับปัญหาอีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องการนำเข้าไม้เข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน คณะกรรมการได้มีข้อเสนอเป็นข้อสังเกต เพื่อที่จะเสนอความเห็นของคณะกรรมการ เป็นข้อสรุปในเรื่องของการต่างประเทศนี้ว่า โดยทั่วไปแล้วเราเห็นว่า ขณะนี้รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อนโยบายการต่างประเทศค่อนข้างจะน้อย และการดำเนินการนโยบายต่าง ๆ ค่อนข้างจะล่าช้า และเป็นปฏิกริยาต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมากกว่าการนำเข้า

ประการที่ ๒ มีข้อสังเกตว่า การดำเนินนโยบายต่างประเทศเพื่อเปิดตลาดการค้าใหม่ ๆ นั้น เป็นสิ่งที่ควรจะได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องการดำเนินการควรจะเป็นไปในทางรุก ไม่ใช่เฉพาะแต่เพียงทางรับเท่านั้น

ประการที่ ๓ ได้มีการเสนอว่า น่าจะได้มีการพิจารณาให้คณะกรรมการศึกษาของสภา ทั้งของวุฒิสภาและของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นองค์กรทางนิติบัญญัติที่จริงจังอยู่สามารถ

ที่จะช่วยสนับสนุนการค้าในนโยบายต่างประเทศในบางลักษณะที่รัฐบาล ไม่ต้องการที่จะ
 ดำเนินการโดยตรง หรือไม่ให้ เป็นการผูกพันกับรัฐบาล ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ของชาติ
 เป็นสำคัญ ซึ่งการปฏิบัติทางอนนี้ในต่างประเทศก็ได้มีการดำเนินการและใช้ประโยชน์จาก
 สมาชิกของสภาเพื่อดำเนินการด้วย นอกจากนี้ยังเห็นว่าควรจะได้มีการจัดการประชุม
 ร่วมกันเป็นการภายในขององค์กรที่กำกับดูแลด้านการต่างประเทศ ทั้งองค์กรของฝ่าย
 บริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ คณะกรรมการของวุฒิสภาควรที่จะได้มีการหารือกับคณะกรรมการ
 การต่างประเทศของสภาผู้แทนราษฎร และจากฝ่ายรัฐบาล ทั้งนี้เพื่อสร้างความเป็น
 เอกภาพในการดำเนินนโยบาย เรื่องนี้เป็นความเห็นที่จะเสนอไป ส่วนรายละเอียดของ
 การศึกษารายงานนั้น ก็ปรากฏอยู่ในเอกสารซึ่งคณะกรรมการได้เสนอมาแล้ว ขอบ
 พระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดจะแสดงความคิดเห็นอะไรหรือไม่ครับ ขอเชิญ
 ครับ

นางอรัญญา สุจนิต : ขอรายเรียนท่านประธานวุฒิสภา คิฉิน อรัญญา สุจนิต
 สมาชิกวุฒิสภา คิฉินขอแสดงความชื่นชมท่านคณะกรรมการต่างประเทศเป็นอย่างมาก
 ที่ท่านได้นำเสนอรายงานฉบับนี้อย่างละเอียด แยกแยะแต่ละประเด็นปัญหา ซึ่งง่ายแก่การ
 ศึกษา คิฉินมีประเด็นเล็กน้อยที่อยากจะฝากท่านประธานฯ ไปถึงท่านประธานคณะ
 กรรมการการต่างประเทศ เพื่อเป็นกรณีศึกษาและผลักดันภาครัฐให้มีการปฏิบัติที่เป็น
 รูปธรรมเกี่ยวกับประเทศลาว ท่านประธานฯ ที่เคารพ คงเป็นที่ทราบกันดีว่าไทยเรามี
 อาณาเขตติดต่อกับลาวเป็นระยะทางยาวกว่า ๑,๐๐๐ กิโลเมตรแน่นอนปัญหา เรื่องชายแดน
 ก็คงจะต้องมีขึ้น การกระทบกระทั่งในรายงานฉบับนี้ ไม่ว่าจะเป็นทางบกหรือตามลำน้ำโขง
 แต่สิ่งที่คิฉินอยากจะกราบเรียนก็คือปัญหาเหล่านี้ส่วนใหญ่เกิดจากคนไทยเอง อย่างกรณี
 ปัญหาการดูดทรายตามลำน้ำโขง เป็นต้น ในอดีตที่ผ่านมา ลาวจัดลำดับความสำคัญของเรา
 อยู่ในระดับต้น ๆ แต่ปัจจุบันนี้เขาได้ลดลำดับความสำคัญนั้นลง จึงเป็นกรณีที่น่าศึกษาอย่างยิ่ง
 สาเหตุ เพื่อที่จะนำไปสู่การแก้ไข ลาวเป็นประเทศเล็ก แต่เราก็ได้ติดต่อดูค้าขายกับเขา
 และได้เปรียบดุลการค้าดังในรายงานฉบับนี้ถึง ๗,๐๐๐ ล้านบาท เรามีมูลค่าการค้าขาย
 ร่วมหมื่นล้านบาท เพราะฉะนั้นเราควรที่จะให้ความสำคัญกับปัญหานี้มากกว่าที่รัฐจะไม่ได้
 ให้ความสำคัญเลย ส่วนมากจะทำเป็นเชิงรับมากกว่า ดังที่เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานคณะ

กรรมวิธีการการต่างประเทศท่านก็ได้พูดเอาไว้แล้ว ดิฉันเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะแม้แต่ว่าการที่จะเข้าลาวปัจจุบันนี้ไม่ได้รับความสะดวกเลย วิธีการต่าง ๆ ภาครัฐควรอย่างยิ่งที่จะมีการประสานและเจรจากันเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน พ่อค้า นักธุรกิจที่จะเข้าไปสำหรับคนไทยเรา ท่านทราบหรือไม่คะว่า มาเลเซีย ถ้าเขาถือพาสปอร์ต (Passport) มาเขาสามารถที่จะประทับตราที่พรมแดนแล้วก็เข้าไปในลาวได้ แต่ว่าไทยเราละคะ ไทยเราซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกันใกล้ชิดกัน มีความสัมพันธ์ที่ยาวนานมาในอดีต แต่คนไทยจะเข้าไปในลาว เราก็ยังต้องขอวีซ่า ในขณะที่มาเลเซียไม่ต้องขอวีซ่านั้นแสดงว่าเราทำเป็นเชิงรับมากกว่าที่จะเป็นเชิงรุก ไม่เหมือนมาเลเซียซึ่งเขารุกเข้ามาตลอดอย่างน้อย ๆ ภาครัฐก็ควรที่จะมีการเจรจากัน ขอให้ยกเว้นการตรวจลงตราหนังสือเดินทางของไทยเราอีกประการหนึ่งการขอวีซ่าไม่ได้รับความสะดวก เพราะ จะต้องมาขอที่กรุงเทพฯ หรือที่ขอนแก่น ดิฉันได้ขอบริจาคที่ดินเอกชน เพื่อให้จะเป็นที่ตั้งสถานกงสุลลาวที่หนองคาย โดยเสนอผ่านหอการค้าจังหวัดหนองคายเข้าไปสู่ กรอ. และกระทรวงการต่างประเทศ เมื่อเดือนมกราคม ปี ๒๕๓๘ แต่จนปัจจุบันนี้ผ่านมาไม่รู้ที่รัฐบาลแล้ว และทุกครั้งที่มีการผลัดเปลี่ยนรัฐบาล ดิฉันก็ได้ยื่นเรื่องนี้เสนอมาทุกครั้งตลอดมา เพราะฉะนั้น เรื่องนี้ดิฉันก็ใคร่ขอฝากท่านประธานฯ ถึงท่านประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ เพื่อเป็นกรณีศึกษาว่า อย่างน้อย ๆ ที่หนองคายเราน่าที่จะมีสถานกงสุลสาขาลาวขึ้นมาอีกแห่งหนึ่ง เพื่อที่จะสะดวกในการที่เราจะเดินทางหรือนักธุรกิจจากที่อื่นที่จะเดินทางไปลาว ก็สามารถที่จะมาขอวีซ่าที่หนองคายได้ โดยที่ไม่ต้องย้อนกลับมาที่กรุงเทพฯ หรือที่ขอนแก่นอีก เพราะดิฉันเห็นว่า หนองคายเป็นเมืองประตูหน้าด่าน เป็นประตูสู่อินโดจีน มีความเหมาะสมมีศักยภาพและอยู่ใกล้กับลาว จึงขอฝากท่านคณะกรรมการการต่างประเทศไว้เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมด้วย ขอขอบพระคุณมากค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับท่านรองฯ

พลตำรวจเอก วชิรฐ เดชกฤษ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพกระผม พลตำรวจเอก วชิรฐ เดชกฤษ สมาชิกวุฒิสภา โดยทั่วไปกระผมรู้สึกพอใจในรายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องนี้ ถ้าหากว่า เราจะลงมติเห็นชอบด้วยแล้วก็ให้ส่งรายงานนี้ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง กระผมเข้าใจว่า น่าจะต้องมีการปรับปรุงโดยเฉพะะเรื่องของที่อยู่อาศัยหรือชื่อบางชื่อ ที่กระผมเรียนอย่างนี้ เพราะสังเกตเห็นว่าในตอนคณะกรรมการเขียนถึง

เมืองจีนนั้น ใช้คำว่า สาธารณรัฐประชาชนจีน แต่พอมาถึงประเทศเพื่อนบ้านนั้นจะว่า ชื่อโดยเฉพา ชื่อประเทศที่เขาอ่านหนังสือไทยออกนั้น เขาใช้คำว่า ลาว เวียดนาม ฯลฯ ไม่ทราบว่าจะเป็นการเหมาะสมอย่างไรหรือไม่ เมื่อเอกสารนี้ไม่ลับ แล้วก็เวลานี้การเผยแพร่เอกสารที่ทำกันรวดเร็วเหลือเกิน มีโอกาสครั้นที่ต่างประเทศจะได้อ่าน เอกสารฉบับนี้ด้วย กระผมคิดว่า ก่อนที่จะส่งไป หวังว่าคณะกรรมการฯ จะได้ปรับปรุงแก้ไขเสียให้เรียบร้อยรัดกุมกว่านี้ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสายสุวีครับ

นางสายสุวี จุติกุล : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน สายสุวี จุติกุล มีเรื่องเล็ก ๆ เรื่องหนึ่ง ที่จริงที่ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยแต่ถ้าอาจจะเป็นเรื่องใหญ่ที่คณะกรรมการฯ ให้ความสำคัญไม่ทำให้ความสนใจมากนัก คือเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่เกี่ยวข้องกับการค้าหญิงและเด็ก ซึ่งขณะนี้ เป็นปัญหาค่อนข้างมาก ทั้งหญิงและเด็กเป็นจำนวนมากได้ทะลักเข้ามาในประเทศไทย อย่างกฎหมาย และก็มีปัญหาพิเศษที่เกี่ยวกับหญิงและเด็กเหล่านี้ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำลังดำเนินการขอให้มีการตั้งกรมการค้าภายในประเทศ ของเราก็กับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ลาว เขมร เวียดนาม เป็นต้น เพื่อจะให้มีการติดต่อและดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับกลุ่มหญิงและเด็กเหล่านี้ ดิฉันจึงเรียนเสนอว่า ถ้ายังพอมีหนทางที่จะเพิ่มเติมในส่วนนี้ได้ ก่อนนำเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการฯ เชิญครับ

นายพิชัย วาศนาส่ง (กรรมการฯ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมขอขอบพระคุณมากที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติทั้งหลายให้ความสนใจต่อรายงานฉบับนี้ ตั้งที่ได้กราบเรียนไว้แล้วว่า เป็นรายงานระหว่างเดือนเมษายน ๒๕๓๘ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๔๐ ระยะเวลาในการทำงานก็ทำได้คงไม่กว้างขวางนัก แต่สำหรับทางด้านที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวนั้น คงจะได้พิจารณาในเรื่องนี้ให้ลึกซึ้งต่อไป เพราะว่า เรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายงานในเฉพาะเวลานี้ที่เราศึกษาเท่านั้น เมื่อท่านได้แจ้งมาเช่นนี้ก็ทำให้เราจะได้ศึกษาต่อไป ในเรื่องที่ยังเป็นอุปสรรคปัญหาต่อความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนบ้าน ส่วนที่เกี่ยวกับข้อนี้ในที่สุดจะต้องขอของdonal Report ที่ข้าพเจ้าก็คงจะไม่ได้รับรื้อนนัก และถือเป็นเรื่องเบื้องต้นแล้ว จะทำเป็นสิ่งที่ส่งให้ส่วนราชการอื่น ๆ หรือ

ทางฝ่ายรัฐบาลได้ทราบ ซึ่งก็อาจจะต้องปรับปรุง ต้องขอขอบพระคุณที่เตือนมา แต่บางเรื่องคงปรับไม่ได้ เพราะว่า เรากำลังไม่รับค่า อย่างเช่นคำว่า เมียนมา เรายังคงใช้คำว่า พม่า อยู่อย่างเดิมอย่างนั้น และจะสูญเสียให้ครบถ้วนเลย สำหรับเรื่องสตรีและเด็กคงจะต้องศึกษากันต่อไปอีกเหมือนกัน เมื่อสะกิดเรื่องนี้ เพราะว่า เราได้พูดไว้แล้วว่า เราจะพิจารณาถึงเรื่องของสังคมด้วยในงานการพิจารณาการมาธิการการต่างประเทศนี้จะพิจารณาทางด้านสังคมด้วย ก็คงจะมี เรื่องสังคมอื่น ๆ เช่น เรื่องเชื้อชาติ สัญชาติ หรืออะไรต่าง ๆ ซึ่งเราจะต้องดูต่อไป เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนว่า หลังจากนี้แล้วจะได้ศึกษานในหัวข้อเดียวกันนี้ต่อไป และจะรวมเรื่องต่าง ๆ ที่ท่านตั้งข้อสังเกตมาให้ครบถ้วน ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : หมายความว่า ชุดนี้ส่วนที่เป็นข้อสังเกตก็ส่งไปก่อนอย่างนั้นไว้ใหม่ครับ

นายพิชัย วาศนาส่ง (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตท่านประธานฯ คือคณะกรรมการการต่างประเทศเห็นว่า การศึกษาของเราถ้าจะต่อกันไปเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุดจนจบ ๔ ปี คงได้เห็นสิ่งเลื่องลือมาก ก็จึงอยากจะทยอยรายงานมาให้ทราบเป็นครั้งเป็นคราว หลังจากที่เราได้เรื่องราวอะไรต่าง ๆ มาพอสมควรที่จะให้รู้ แล้วเรื่องต่างประเทศนี้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ถ้าหากว่า เราไปรวบรวมเอาคนสุดท้ายไปแล้วอะไรต่าง ๆ อาจจะเปลี่ยนแปลงไปอีกมากแล้วก็ได้ เพราะฉะนั้นสรุป จนกระทั่งถึงเวลานี้เท่าที่ศึกษามาได้ความว่าอย่างนี้ ก็กราบเรียนให้ทราบ แค่นี้ก่อนครับ

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมรับทราบรายงานของคณะกรรมการและครับแต่โดยที่คณะกรรมการมีข้อสังเกตและจะต้องส่งไป ถ้าที่ประชุมเห็นชอบด้วยแล้วก่อนที่จะถามว่า เห็นชอบด้วยหรือไม่เห็นชอบด้วย ผมขอถามนิดหนึ่ง ในหน้า ๔๓ บรรทัดสุดท้ายที่บอกว่า ควรมีการพิจารณาทวนถึงการให้สัญชาติไทยกับคนไทยในต่างประเทศด้วย คำว่า คนไทยในที่นี้หมายถึงคนผู้มีเชื้อชาติไทย หรือหมายถึงบุตรของคนไทยเพราะว่าคนไทยเขาก็ได้สัญชาติไทยอยู่แล้ว หมายถึงใคร คนผู้มีเชื้อชาติไทยอย่างนั้นหรือ แต่ไม่ได้มีสัญชาติไทยอย่างนั้นหรือเปล่า

นายพิชัย วาศนาส่ง (กรรมาธิการ) : เข้าใจครับ ขณะนี้ต้องขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า เรายังไม่ได้ศึกษาเรื่องนี้อย่างลึกซึ้ง แต่ว่าเรามีความห่วงใยอยู่เป็น

เบื้องต้นว่า คนไทยที่เสียสัญชาติไปเพราะการแต่งงานหรืออะไรต่าง ๆ น่าจะยังได้รับ เพราะว่าได้ เคยมีเหตุผลอยู่ว่า พอเขาแต่งงานแล้วเขาไปได้พาสปอร์ตต่างประเทศ พอถึงเวลาเขาจะไปขอพาสปอร์ตไทย บอกคุณมีพาสปอร์ตต่างประเทศแล้วก็ให้พาสปอร์ตไทยไม่ได้ ไม่อย่างนั้นถือเป็น ๒ สัญชาติ แต่ที่จริงแล้วเราไม่ควรจะกันคนไทยไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตาม นี่เป็นความเห็นเบื้องต้น แต่ยังไม่ได้ศึกษาเรื่องนี้โดยตรง ซึ่งไม่ได้ทำรายงานมา แต่ก็ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า เรื่องของคนไทยน่าจะไม่มีทั้งนะครับ ถึงแม้ว่าคนไทยที่ไปเกิดในต่างประเทศแล้วได้สัญชาติต่างประเทศ ก็ยังมีเชื้อชาติไทยอยู่นั่นเอง อย่างไรก็ตาม ก็มีสิทธิที่จะถือสัญชาติไทยไปด้วย เพราะฉะนั้นจะรับเรื่องนี้เอาไว้ศึกษาต่อไปอีกครั้ง

ประธานวุฒิสภา : แล้วจะให้ถามมติถึงข้อสังเกตเรื่องนี้หรือเปล่า ความมุ่งหมายคือเป็นอย่างนี้ใช่ไหมครับ ควรมีการพิจารณาพบจนถึงการให้สัญชาติไทยแก่คนเชื้อชาติไทย ซึ่งเคยมีสัญชาติไทยหรือยังไม่ได้รับสัญชาติไทยซึ่งอยู่ในต่างประเทศอย่างนั้นใช่ไหมครับ

นายพิชัย วาสนาส่ง (กรรมาธิการ) : ีครับ

ประธานวุฒิสภา : จะแก้เป็นอย่างไรได้ใช่ไหมครับ

นายพิชัย วาสนาส่ง (กรรมาธิการ) : ครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิก ยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ขอบขอบคุณคณะกรรมการครับ คณะกรรมาธิการจะยังศึกษาต่อไปหรือจะหยุดแค่เพียงเท่านี้ครับ

นายอรุณ ภาณุพงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ได้รับอนุมัติให้ศึกษาต่อแล้วครับ

ประธานวุฒิสภา : ศึกษาต่อเนะครับ ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิก ขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ก่อนจะหมดระเบียบวาระการประชุม ผมมีเรื่องขออนุมัติจากที่ประชุมเรื่องหนึ่งนะครับ คือ ได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. . . . ซึ่งจะหมดกำหนดการพิจารณาในวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐ คณะกรรมการเห็นว่ายังไม่แล้วเสร็จจึงกำหนดนั้น จึงขอขยายเวลาเป็นกรณีพิเศษอีก ๑๕ วันซึ่งวุฒิสภาสามารถมีมติอนุมัติให้ขยายเวลาเช่นนั้นได้ ถ้าไม่อนุมัติแล้วเราทำไม่เสร็จร่างก็จะกลับไปสู่ร่างของสภาผู้แทนราษฎร ผมจึงจะขอถามมติที่ประชุมว่า จะอนุมัติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปอีกเป็นพิเศษ เป็นเวลา ๑๕ วันหรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรอนุมัติ กรุณาบยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิก ยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านผู้ใดไม่อนุมัติ

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้วครับ ขอขอบคุณ ขอบิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๓๕ นาฬิกา

ผู้จัดรายงานการประชุม

สุภาภรณ์	มาลัยทิต	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
ทิพรัตน์	แก้วสุขโข	สรบุษย	ปิ่นถนอม
ศุภลักษณ์	โอบาสพินิจ	สิริวราชม	โชติพันธุ์
วิมล	แจ้จ้อตถะ	มยุรี	แก่นสาร
อรสา	เชียมเจริญ	ธีรพรรณ	นราพงศ์
ภาวนา	ภักฉัตรทิน	สุวิมล	ศรีสุขสวัสดิ์
ปวีณ์พร	มีสมเพิ่ม	สุชาดา	ภนระภาภา
ศิริลักษณ์	แซ่ตั้ง		

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม และพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	พลเอก วิจิตร บุญประเวทย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายไพศิษฐ์ - พิพัฒมกุล รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายศิริ เกวสินสภชาติ รองประธาน คนที่สอง	
๔.	พลอากาศเอก จรรยา สุคนธ์ทรัพย์	
๕.	นายจักษ์ ทองประเสริฐ	
๖.	นายรัชเชต สุนทรพิพิธ	
๗.	พลเรือโท ทวีศักดิ์ ศรีประบุร	
๘.	พลเรือเอก บัณฑิตย์ ชุมพะวิฆ	
๙.	พลเอก มุลฤทธิ์ ทรพรทนามนท์	
๑๐.	นายประยอม ชองทอง	
๑๑.	นายขงบุทร เลอถก	
๑๒.	นายสมหมาย สุรกุล	
๑๓.	นายสิงห์โต จ้างตระกูล	
๑๔.	นางสุกัญญา ชลสิทธิ์	
๑๕.	นางสาวสุคนธ์ กาจจนาลัย	
๑๖.	พลเรือเอก สุวัชรชัย เกษมสุข	
๑๗.	นายนิสิต อารยะศิริ เลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๐ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

สภารัฐมนตรี

ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญ)

วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๘